Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

De ordinatio seu constructio dictione - Cod. Aug. perg. 189

Priscianus

[Reichenau ?], [14. Jahrhundert]

Priscianus minor; inc.: quoniam in ante expositis libris de partibus orationis implerisque [...]

urn:nbn:de:bsz:31-45735

Visual Library

Quoniam in ante expositis libris de rebus
ecclesiasticis imperitiae auctoritate apolloni
sunt secuti. aliorum quoque sine urbis sui gre
cos non pertinentes uerba et sigla ipsi quo
rum adeo sunt. Quae cum maxime doc
trinae sui ostione dominum qui sui greci
sermonis usum uocant intelligia sequentes
sicut ea ex alio uel ex nobis agnuo in
uenimus non recusent. Quae ut igitur dilucidius
uobis dicam ut posterius ex hac recitatum. Nunc autem dicendum
de ordinatione earum quae solet fieri ad ostiunae ecclesiae pertinentium ad mo
dum uerba adauctor expone oium diligentissime debemus in quibus
Ad quidam in ne apte apte coeunt et faciunt syllabas et sillae do
nec sic et donec ordine hoc enim de his tradita non de indistinctis Ad
hanc dicunt ab apolonio prima uariae uocis esse humane indi
uiduae. La. n. non quoque in ostendit uinchiuis si linea. si pa
tissimam ordinationem Nunc et hanc ulsilli dicit appellari qui legi
tere quod legendi ut habeant ordine aggruo potest Secundo et
alias sillae ne recipiunt eui ex his coeuntes uichiue praebuo do
ne pacium Igitur manifestum est quod obsequi est. ut ea quae diuersa sunt
posterione pacem ordinis. idest. Gr. paria structura. i. or
dinatione recipiant Ad. n. et singul' dominus pater sensi
bile. et intelligibile quodam elementum est oris pacem Et quo
elementum uni. duris sillabis efficiunt sinis sic ea ordinatio intelli
gibilium et magnae quoque eff sillae pacium adunatione dominum
Est enim ordo ordinatio dominum aptissime ordinatum quomodo
illa compositio hinc aptissime quietum et quoniam ex sillabis oratione fit
deo sic ea ex dominum quietione pacem ostat ordo. Possumus autem ex accuse
cui stimione hoc quoque explanare. Bis ue elementum accipere ut intelligas
uerbo. Bis ea sillaba ut legere intuidi peperi bibi et deo ut memento assi
qui fera. Cyro ipse intechuau. fuit fiunt ista quodam nihil re publica
minus Puerum nunc hoc usque adpleuas omnes eum semel dum quod rem
repetunt. Vel uerbo vel mente ea. Vt sidonium magnum peperi fiunt vgtinus

nom

Vt more

magnus po[illegible] vingt. Juuenis ait. Ego. Tunc duos una semissima supa cena ne duos habundat ea. Illa nō eadē ut prius. ppiorat. ? sicubi. ps. vbi habundat ea. Illa verbis nō. p huiusmodi. Indicpatur. pinpuor. ? nō ea. ? dē tam utpōne quā magne. ? Inopē ut se ampior. ? eundū sum et loquor. pdiisi. ? in anda. ab hinc ēnnū. p hinc. ? ieunu dio. Cmoi. sacius ē. pmoi. ? Inagāne quo. ut virgil. nu. ē. die ore loqui ē. hūdat ei ore. Jē ? vp. ? latīnus ita fiunt. abhorius. se ue lgo unissunte puer. cū leti venitur. iudit fortuna mihi. slam ei diuisi fiatur. supuacul ē ingo. Hec nutri ei explenue ouīdōnes qnū ad sensū princ plerūq; supuacue ponūtur. secuō ordes. sli. ? ieuni supuacue pōtis. ve jbant quapōnūt. ? qua non prīmur. nō ibant:

Contire sli. passiones. pcessōnē fiunt. hē. ? sillē. dcōis. ? ordinō hē. ut sapr. p sciunt. audacter. pandacia. sillē. ut omoiur. pomouūr hoc. ? ij. pmonū. de ille qui me omouit meli. nō ingē. e lamo. flebiur eū. veū. pōr. accessis. pacessistis. hoc. ? ij. eūnū. a no me sur puenit. pro subiupuenit. ? Dōnis. ut vba. antqua fiunt. tym. tenu ere colonu. de ? eū. qnū. Sli. hec secū. ? ue mecpro cessisē. mēdē est. eū diebat. ? Inpōis. quoq; item. soli. fieri. vt incubuere mari. eorūq; ascendibus. ynis. Vna nodnis. eiruslp. tuitur. p eruūt. d'est. n. h. ipō. e. adpōnē plene ordnis. ? In hys ea. sūt. illa. quib de ? infine ūbum. vt ogi. ? ij. eueū. Omnem sola mei sup astra nachis. pmago d'est. ut h. ūbū. ē adpōnīe ordīs. Nec eū aproprā possimus. est. drē. q sic impleta dōne. sr q sic. inlīā. ul. illa. sensu p se aureūtibus. ? Ordīnis. quoq; sit cōsecto. vt. apud te. tenuiedo. lgo ne illam. que illū. hīne. que non. d'est. n. vmauq; ostrō plene ordīnis. lgo ne illam digner aducum meo. que illum ipōsuit. mehi. que me spreuit. & me nō suscepit. veri. ? Ir si semel dē ordō big. ul. sepius intelligūt. Vt magna uirtis glā ē. prudencia. pudicia. iustina. fortitudo. ? tēpancia. Vbiq; eū sub audiūt. magna virtis glā ē. qd semel. deū ē. Quomō ar hīq; iōne. ul. scripture. ? sprehone. ul. aurū. sensu di iudicium. sic ea. ni dē nū ordinādne discepamus iōnē. oceruis. vtrū recta sit an nō. slam si magna sit solecismū fuerit. ei eleis ordis. mocinne aceuubus. ? quomō mocinnitis. hūp. ul. illax. ul. eis acureūtū. ? singlis dcōis. fuit hu

bantinū ꝗ sicut ignorat recta rō scripture ꝓcedit in ignorantiā nūcupatā sic
etiā recta oratōis ꝓpnē. rō ꝓcedēdi ꝓlis ostendit. ¶ Dicimus quoq; ꝓpositū e
letum tam in sonantibus qm̄ in nocalibus. si etiā multis ꝗ sunt qd̄
ꝓpositum elementi. vt in diptongis. a. e. o. ꝗ ꝓpositione sūt ut ae oe au
eu. ꝗ. in. v. ꝓpositū. aspiratōes nocalibus adiūcte. in pnūtio fi
liabus inuenimus. vt habeo. hemus. hircus homo. hau. hum. hu
manus. i. v loco ꝗsonantis poni. i. k. i. q. semp in uno sillabā ponūt
ꝗ sillē quoq; ponūt. vt pre. nepnē. dōnū sp inuenimus. vt pnum. p
co. pre. ponū. prelum. phū ꝗ postponitur quoq; que. a. gu. ul a. con
ul aelm inuenimus. vt agnum. pinguō. ne nelim. finales ap
q in. ls. ul. rs. l. ms. l. us. elanū. vt pulsc. chors. hyeal. sapiens. ꝗ
Joem etiam in dōnibus inuenis. vū i ꝓdest nōiauē. i ꝓpositū p
nōia i subiūctiua. ul relatiua. sicut nō ūlu sub ꝗpositū q magis ab
ordinatōe nomū acceperunt. qm̄ ad emendationē. quorū ipatiua i oratō.
¶ Inordine quoq hunc modū possimus inuenire qm̄ antecedentia si q
unctu sequentibus fuerint ul ed ostendunt dum ante ponūt. ꝗ sequē
tibus ꝓpinā ordinis quietōnē. vt si aliquis dicat si ambulat dyonisi
nō dyonis. ei. u. ꝗ. ūtis nō ē verū. nō. u. si nō dyō. ambulat dyonisi
ūerio. si am pōt uoū i non ambulare. ¶ Cleūnū ē qm̄ in duo dim
dimit. modo sillabā. idē ꝗ ēplaōne tpis ut fieri ꝓsit. longi enim
uocat. in duas breues diuisa ē. sicut ad minuendū. ꝓducendū. fieri ꝓ
sint. ꝗ. ei. ei. dno i vnū ꝓcunt. vt ybrieri ꝓ ybrieri. vū i solū hoc
er similitē opōtis primū ꝓducū habet. vt hunc ꝓhunc. sillā q
in duas diuisō. vt aulai paule. vgl. i. uj. eneid. aulai i medio silu
lunt preula bachi i silue ꝓsilue. hoc in epodo. si uesci cedunt
iotū nūc mare nūc silue. Est in dimetrū iambicū quietū pēnine
meri hexametri. et ei. due sillē i unū ꝓcunt. vt vgil. i. vj. fuerit
erpetē ēiam. hq aut hexamētū ꝓlicarē nemorū erpetē pacti
pretera. tetrasillabū ꝓnūt ꝓpter sillo ꝗ. et ei. dō diuidē. vt si dicā
respublica felix ē. i res felix ē publica. magistratibū fortis. i multū
magistratū fortis. vgl. i. uj. geor. septē subiecta ē omnia. pro septē omnia
subiecta ē. ꝗ. Etiam diuisa possūt quūgi ut malefida argiletū hui
sermodi malefana. Oribus sil accidentes quietōes. Est qm̄ quūgū
diuisa ul plūora ordes i ē qm̄ subtracte dissoluūtur. vt vgl. i. uj. eneid.

Dicitur omnis interim quorum tenebantur Jacob in Israel arbaranasque thoutque pe
lucesque nepholomusque pinnusque machaon. Cenis. atque natalibus tue fi
re eius fuerit date uela impellite remos Jacob. i. nij. eneid. prube. Ut
rere tuismunnus vt theucer pribeus. Et eadem fille ut disphema poisin
plma. Secundo eadem dos ut plebis tribunus. pitribunus plebis. publica res
pres publica. Orones quos ut nuerit filios ac pepre. pepre ac nuerint
vgs. i. y. eneid. oceanum in media anima ruam. pimedia. ar. ru. i moriam
Priscianus in eloquio alia sunt uocalia que pse uocem pferunt alia con
nexa quasdam adsimilitudinem uocalium pse ee dicendas vt tubic marie tpanus
ul nobis ul puoibus sepe uocatis ul adubya quasi adiuisse antecedentibus
actibus ul odibus cum clamant. bu uecte dibre adillos quoprime ab
quo agun ul dicam. Et alie non dedunt sun quasi adsimilitudinem consonantium sine ad
minno aliquo peni oonis quasi immunt inhoc uocalis pferri adpsonem sensus
non possun vt tpdes ul onsechdes hee tenu sp consgnun. y quiete abjs signi
pse at non. Ymo uiat eque sigo adnu ad immetatu est. vt Ju aliud sgn
eis acto adnegatur. i aliud eis ablato vt murbe i murbe ad locum in
loco. Consuetudes qi copiatime disiunctime ee dnosciu abalijs pribus
ordnis quas eis sociant vt ul au non solum disiunctime si eadem copulatim repuni.
vt Te i eumuchu. Vi rer ih sp marius gnus agolur qdp fecenni abjs
aue nos. i. l rex p rer. vgs. i. nij. eneid. aur au oea deu pmgnis sha
ciat adamt au. p zjsq eadem non solum copulatim si eadem disiunctim iuncti
vt vgil. i. y. eneid. aur pelago danaum insidias suspectaque dona mu
ne. pcipitur urbem subiectisque vre flammis. qi pre. Secundo eadem alie
abalijs pribus accipiun. Neq id alij possunt fere. u eadem uelis vt per
si uto apnat. pualre accipe. i loco adubij. eadem si non adiungat sub
eade interdum sgne. vt Te i eumuchu. P pulm credo dona. at mu si
mulq i mur. mul filia. Et atque i ac qi si adubio alie ul sed ul filibus
subiungunt. vi adubij obtinet. vt vgs. i. y. eneid. Haur secur ac inmi
sicur. pepii mili. Et horrendi clamat. phorrende. i pficur mili vt Te
Phoe. vrebis te atque illu. ut narrus. atqi pficur. Et horrendo clamat. p
horrende tonu. p adubio. sublime volat. pfibtime.

Solet autem queri causa ordinis eloquii quare a. au. b. ponat. i e. sicut q

dominacõe celsiũ regnũ et potestatem et omnis ordo seruiet ei. Videtur igitur ꝗ sit
ꝑdicãs tractare. et primũ de ordinacõe potestatis ordinis. Quãtũcũq; quidã sine solati
um inpiene queremes auditũ nõ oportet de huiusmodi rebus quẽ subiãcã
tes fortunas esse ordinatãtũ ꝓnes. ꝗ si quãtũ ad eos opinionẽ euenit
gradũ nisi ꝑ ordinatãtũ attẽpti nec ꝗ ordinatãtũ ꝓcessu q̃ existima
re penitus stultum ẽ. Si autẽ inquibusdã ꝗ cedãt esse ordinatãtũ necẽ
e. et cum ĩonũbus ꝗcedere. Sic igitur apta ordiãcõe ꝓfectũ reddit ordo sic
ordiãcõe apta tradere suũ adeptissimus arcũ sempiternibus pretes ordis.
cũ ꝓprio loco ꝓsituũ nouũ. so ubium. ꝗ quippe cũ nulla ordo sine hiis
oplcatur. quia ostendere a ostructõne. que ornatũ pene omnis pteso
ridus. aqua si tollas nouũ tubũ impstãt fit ordo. Omn af certã subtrhas
omnia nõ ncẽ e ordinẽ deficẽ. vt si dicas. Item hõ lapsus heu hodie
conadit e n omnis mstitur ptes ordis. absq; quictõne. que si addatur
alia exigit ordinẽ. Si si tollas nouũ aũ ubũ deficit et ord. desidãs ul'
nouũ ul' ubũ. vt si dicã Item lapsus heu hodie gadit. et sed hõ lap
sus heu hodie deficit ord. Si m autẽ subtrahas adubũ nõ omno defi
cit ord. vt sed hõ lapsus heu gadit. sicut et ꝓnapũ si adimas m
sic definiet. vt sed hõ heu hodie gadit. sic si ꝓnẽ tmeiectõnẽ vt
sed hõ ceu dit. sic si et ꝓnomũ ut hõ ceadit. Non tamẽ dico q. nõ et
et ꝓnoĩe et ubo pstãt ostat ord. Cũ dicis. Ego ambulo. tu ambulas.
ille ambulat. Tunc cũ ostat pstãt ordinis cũ loco noĩs. tunc ꝓno
men. et vnũ noĩs oplcat ordine. Qũ autẽ loco noĩs pse ponit ꝓnũ
ostendetur o sequãtibus. et q̃ ubi adiuncts quãgitur solos. et que obliq;
desiderantur casuũ.

Hic ubũ quod ncẽto ponitur nouũ. quia agẽ et pati ꝓpriẽ sue
mqua e postcã noĩnũ. et equibus ꝓpetis ubi. i. actio et passio
nasciũtur. ꝗ Inest igi intellectũ nẽ impis ubis. quo sine sua
significatio nõ potest. ꝗ supma q̃ et sa psona definiũtur intellis. Intea
uõ q. et mutabiles suũt tne psõe intuimur. nisi extrepta stat actio. sicut
fulminat tonat. ꝗ Ca. vt quãtus nõ addatur nomen definitum ẽ. vi
dentur cũ adsdũ pmeantur ionise. Obtinuit itaq; usus et
uoc inuõ. ut eius. i. noiacõne uerbi. alie q. et ꝓpositõ. pres ubi
nocent. vt ex ẽio illay quem noiacõne. per ꝓnõe et cellentiam

hpus quasi egregia ppriam possedit. Nou autem uerbum ubilibet illud quod
quare pl nosse potuerit non ea poenam si prius nolle accipere potuisse et pro
nouisse quae uere nosse cui ubo omnis ordine si. Deque manifesta haec eius
approbatio quibus quoque causis et uerba sua pronoia sua et eiusdem plurium
sunt indicatiua et eadem indicatiue personas si. Quippe quae nosse sunt
qualitate uel gradiem si, pro significatione sunt possit tres
gi personis mee. Omnis n persona et gradi et qualitatis
spes. et ho ce et qui loquitur et ad quem loquitur et de quo aliquis loqui
et ceteri pe dia qui loquitur et ad quem loquitur et de quo aliquis loqui tur
Itaque cum ofusio institutum faciebat eadem poenam occurrit ad sibi ap
tum et adeiam si. Vna ubi quoque eae persone instituere sunt. Campana
et scala pesentes nunc sunt et demonstrantur sp et figuratae assumuntur nomina
ve ugili ego sicut ille ego Possum tamen eadem illud dicere qd ooza. nos
nunquam nes eis sunt neque in persona indicatiua sunt. et loquitur qd e sunt
pine persone. Neque. et sibi mutantes interpretantur noia. neque adipisci pruden
tiaures noia eadem faciunt qd e se persone si gerere noia sunt persone si
verba autem uerbis eruntur personis. Iaque erogabant pronoia in pso
nas dissimilis dilectoeat ut nosse in poenem et uerbi ordinationem et sibi
et dissimilis personas indicantur ve ego scribo tu scribis stam et sgf
loco nosse potium pronomen et persona ubo sibi adunetur omnium indicatio
si Itaque uel plurbet mutata persona dicere. ut stat ueus legio si quippe eis
due esse significant persone. Sed omnia ro esse pronomen persone sine name si
quia possum mutata persona poude noia. Quare et mutatis et personis
mutantur pronoia in pnubus ostendentur omnibus si Ergo si su
pdea is veri e manifesti e qd uere appetitur ubi pronomen quia uerbi
quoque causa erogatum e. Sed qd manus est. ubia quae psalm
que pnum intelligunt et indicatiua sunt et solute accipiuntur
Cum. h. puerbiat ambulo uel scribo. no addiscere ille alicuius persone
distinct si pronoia uo noiati pine et sede persone ad discreonem
alicuius persone erogrinta fiunt ve si dicam. ego scribo. tu legis
uel ego et tu scribimus. ille legit tu et ille scribitis. ego lego. et
eni si di si pradibo cum. ego et tu intelligunt mei addentis. ad
ceteras meri causa omnia personas distinguit si sunt. h. discere

uelut aliam pronunt nō opus ē uē casus pronū addere ubo. Obliqui ē casus pronōmū apud latinos absoluti sunt omnes. Nam graeci apud eos αὐτοτονα absolute dicuntur. e u αὐτοτονα uero distinguere similia alios casus obliquos. ſ. Absoluti auē dicē quibus hic ſ sine disiunctione aliqd ut pronomen ſ cū disiunctione. Sine disiunctione ut da mihi panē. cui hic nulla disiunctio fit alicuius pronomen. Dicit da mihi panē illi auē minū. disiunctionē fieri. Hic quo notū maxime valet cū additur ubo. ut ego faciō hoc. tu facis illud. Cū enim ipse faciō pnā pronū ostendat. ſ hic nisi uim notati absolutū. addiō p noīs disiunctionem aliqui delitat alicuius pronomen ut ego lego. tu scrib. Ita tanda noīs hic uirtus auferre. sola adest dum panas re uolo. Ita tadelphi. Ego ibo uirtus ut q opus sunt parentē. cui fuerit dici. Tamen eadē ad uiciōnem alicuius recipit ut ostendimus pronomen. ut ego ſ tu facimus.

Participia eadē oportunitate pl ubū ponūt et quo ſ nascuntur sicut deuerbio tractatum ostendimus. quia necessario tradita cōdem sicut uncialiter figuntur cū ūbis que eis accidunt. cū ūbis nō possent cōsentiāt sin presentiam ut eadē pobliquos casus adiungi possunt ſ sine dilectione considerari. ut uide legentis. pficio ſ legentis. pficio. plego ſ proficio. Quam festū auē q ipsius quos posuimus nōtatio nis. quia participia notatum ē. nō bene fuerunt. nisi post nomina ūbū ponēntur participia eis exceptis utrisq; postmodū ponēntur. et pro accipiūtur. quomodo post masculina ſ feminina. eos abnegantia neutra. ſ. sicut cū ipsis ponitur participia pacata porem pōnē. relinquē ē ut nec participia uocare possimus. nec tamen neutra. quū dicit ipsius grām fit abnegatiuū. Participia q; nātē ē exquibusdā ipsius partibus pte capiens ostare. ſ de nominibus recte uteremur pte. ſ pronomū ul adūbiū ul conuiciōne ul aliqū cū ullam exceptis ipsemet pure capiat participia.

Post participia gera articulū ponūt. quē nos sē uipuole ostendimus nō habemus. ſ sicut item q. sigt oleos ſ quid. orne q. sigt homo. Quōrum uidentur quidā eruditi conuiciōne ſ ipsorū ſ subuiciōnē inter articulos. Tamē sicut latini dicimus cū ipsis uiciibamus.

nō sūt articuli ſ hic uō ꝛhoc ꝛhoc mādubitanē, pnōia sunt que nūſ
cōprehēdūt nōm agrumanteſ loco articulōr uō recipiuntur ſ Hec
mirū cum apd grecos quoq articuli inueniantur loco pnōm poſti
ut apud homerū mhoc greco ¶ Quod auē post participiū pnōm
sequi dr uō ē qstio cū pene post nomē debeat poni nisi ppē sup
dictū causas ¶ Apparet auē eadē qd ppositio nō pmā hūſ pōnē
ut antiquiorē alio post supdcās bene ponitur ſ Vnde neq nomēn
nē ppa aliqua significatōe accepit sr quia supdcās ppōnūtur pnb
q si nō ante sunt neq ea ostare posset. Quod eadē de participio dr
uisus crequb ordinatōem accepit scilicet cū modo p appositōnem
modo p adōnē ppōnitur ante dictis partibus ſ Ergo natura qdē
postior est ostructione uero principat ¶ Adūbiū uō q in ubi ē adiec
tiuū pōtio ꝛ nōiatio quor eius ostendit. Quomodo igitur in sedō
loco uerbū post nomē ē sic etiam adūbiū in secdo loco pē ppositōnē
bū ponitur que p appositionē dicūt vim sibi defendens ppōnūtur
nōibus ul' alio casibus. Dpositi cū vim dicūt nō hēt occedens
in eam cui adiungitur ptem ¶ Post supdcā uō omia o ūlectio in
re accipitur cum nullū p se possit significare sensum absq sup
positū dicūt matla ſ quomō corpor quor vincula iuncta sunt
si uō sunt corpa q abeūt vinculū ſ possunt ꝛ amplioribus mō
nibus d ordinatōe patēt demonstrare. Sr quia nō d ea appsit
nobis est sufficiat hec usq dicere.

Illud etiā primū qrendū ē antequā de structōne singular oōis
partium tractemus quare in ēvogutiua dicūtur in duas pres
ordōnis solas cōcesserit. ꝛ in nomē ꝛ in adūbiū ſ et quare nō ꝛ vnū
nomē ꝛ vnū adūbiū sed tamplioꝛa. Vt quis quat. vē qūeus.
quor quotus quotēnis cuius cuias qualis quo qua vbi qūdo
vnde quotens. an ſ hec eadē appbatō ē duas ēe principales pres
ordōnis nomē ꝛ ūbū que qū ī nouicia nō sunt hist dele mēvogutiō
nē frequēt accipiendā ¶ In ueniunt auē in plurib sic ostendimus
ꝛ nomūb ꝛ in adūbio ppē intionē hūcmodi qd in hijs solis
dubitatio potest fieri substantie ul' qualitatis ul' qūtatis. Cum
substanciā alicui suppōnūt qrentes dicimus quis mouet. qs ambla

quis loquit. cum manifestus sit actus. v. motus. l. ambulacō. ul' logla
ppdna uō agens metra. Hōēq; subiectiones nōiatiue fiunt appllātō
ꝛ. l. ꝓpor. ꝓpis mānifestantur. etiam generale sbām. Restōdem
auīr ul' homo ambulat ul' equus ul' tripho. inquo etā tō intelligī
l' etā ps subiatur q; pnoie accipitur ꝓpo. id ē pnomī. cui dūs ego.
Et qa metra erant accidencia ꝓpitis nōibus. ipīa eū ipse quis in
trogatiuū si nomī sām solā qrebat. eu accidebat quale. i. qlitī. Et
cognoscebat etā debuīt introgacō cum qualitatē qrentes dicimus
quat. qsitatē uō qitus. numerū uō quot. i. quotus. i. quotenis.
i. pdinacōem q ap grecos nō ē possessiuū. cuius cuia cuiū. i. gen
le cuias. cui nōiatiuū etā cuiatis. inquinum genē antiqui pfe
rebant. Plautus in pnulo. Qd sit cuiatis. Vnde sit. ne pargē
tis. Qd ē cuiates estis. aut quo exopido. dē i. menec mis. Rogitār
cuiatis sit. Aut exquo opido. Ergo si p nōsatur quis sit. id ē si de
sbā sām. i. qualitatē qritur. tunc supōdās vtendū ē. Vtputa quis
legit. Tripho. Quat sapiens. doctus. ul' ut' gmatic' an oator. ꝗ
Et i onūbus q rendis q possunt accidere. p ad rectiuā sgōnem
eis nōibus. q ad introgacōnē. quis. referunt' nōia. Est tmū cū
i. sbā. i. qualitate. more poēta. i. aliqo coaccidentibus additur in
trogacō ptinens ad ꝓpietatē nōis. vt si dicam. Quis ē ille. s. Ro
manus. fortis. i. magnus. ꝗ possum' eū intentes. sq. aliquē
scire ei sām. i. genitē. i. qualitatē. i. qitatē. ꝓpietatē uō solā qrē
ad ostend' vgi. i. vj. Deq hic eneas. una nāq; ire uidebat. egre
gii forma uenerē. i. fulgētis armis. Et frons leta parū. i. d'lec
to lumina vultu. Quis pat' ille virū qui sic comitat' eunte. Et
sām eū. i. qualitatē eius intentes. i. qitatē. tū. ꝓpietatē quōq;
quis dicit.

Aduerbia quoq; feruntur ad ignotos affectus ūlor. ul' pqua
litatē eū dūs qualis legit. reddentes q; ei ad ūbū qd ad
rectiū uice fungunt. ūlo. respondent. bū. rethorice sapienti
si auīr non qualitatē q; tū. s. tempus. in quo actū ē aliquid
dicam. qū. Siq; ueri reddunt. heri. nup. pridē. vl' local. inquo
aliqd gestū. vbi. quo. qua. Vnde. Et vbi. in loco. quo. ad locum.

qua p locū. unde deloco sigē. ſ. Vtrumnū tamen ea ſbām ppius actus q
rentes dicere aut agere. cui respondemus. nec. ut ēre. ul loquē
a uomō. tamen ē q̄rentes eius. quīnī ēre. multū. ul paū. ſ. ſm
quoq q̄rentes interrogatis ueru ut cū. quare. quōbrē. ſuum
ut quocens adqd ex omnibus nullis ad ubia recth possūt ut tet
quat. reliqua. preterea tocens multocens. ſepe. ſeptuſ. se
pissime que infinita sunt. Quamobrē igitē ppōsite pres. i
nterrogatiue ul ntē fiunt ul aduerbiales ut ostendimus.
Quae ex constructione insequentibus demōstrabimus. Ergo ga
relique pres orōnis ad nōis ostructionē. ubi referunt. eq
bus eā noīcēm habuerūt oportet desinguitis tractare. id est
de eo quod in loco sumitur ul assumitur. vt pronōn loco nōis su
mit. vt ego feci. assumit. nōi. vt virgilius scripsit bucolica que
scripsit eā georgica. et de eo q assumitur solum. vt ad ubū u
lo. ul ouicho ulo. nomini et preterea adpartiapio qd loco u
lo sumit. eā uerbis assumitur. vt legens. pfiao. Sed
quia apollonius ex constructione id est parasintesios scribens. ab
articulis qui nōibus adhereūt incepit. sic quoq. ab eis que lo
co articulorū sunt possūt apud nos incipiamus.
Articulus secūdā nonicā suppōnit. demōstrat. ſ. si eū dicā
antropos necessē. primam nonicā ostendo. ſ. ōm ar. oauē
pos necessē. secūdam. Defiat autē ppositiuus articulus. linguā la
tina. sed pronōtic q̄ germana incertōne nōmī loco ppōnī
ut eleū ē ponūt articuli. nūq̄ modōne sensū articuli habet.
Vnū solū pronōn oppōitum inuenitur apud nos ut idem qd sim
nonicā eiusdē psone significat. eiusmēpriaō apud grecos eū pp
positio articulo relatiuū pronōn hēt. o lyrōs. et apud illos quem
due partes ordōis sunt. o ayrōs. o. q ē articulus ppositiuus et
ayrōc. qd ē pronōn relatiuū. Apud nos vō vna pars oppō
nit ē. ab ip et tertiū. p apocopen. um. quorū ex m. per inte
rit de in. proderunt. Cum uero q̄ interpretatur hostys. qd ē
subiūnctiuus articulus eū nōie infinito apud illos. apud
nos uō vna pars et simplex que relatiua ē. et oy. quis in

simul ut mirogamu. pro subiuncto loco articuli accipi. quorum
greci vosty freqntissime ponunt loco. eo. articuli subiuncti.
Sicut mirandum est enim nec nos qui nec illi o gloriosi vere
runt. et illi articulis subiuncti veruntque nos uero pro nominibus
ut nominibus vt in gracco. Nos dicimus hominum bni sunt boni. illi ma
li. vel alij sunt boni alij mali. Duorum autem alter thelamonis alter
oley filius fuit. vel hic thelamonis ille oley filius fuit. Et si
cundum quod minimum modi obstructione diuinorum si pro superanum. idem
Gr. pponunt plumbe ubi. adunique sequitur hic mum ante ferre
vt aquile uolauerunt. hi aboriente illa. aboccidente. omnia ad
ea que diuinitus singularia illa consequitur gnm opprehen
pponi plumbe diuinendum. vt aquilarum altera euolauit aboriente. altera aboccidente. Sic mirum hoc fieri cum illum ppositum
sine o sequitur ure sibi erigat ut deum est notatum. Inque si quo
diuidunt illa inque diuidunt uolumus pobliquo cum pferre. nec est participio in qd loco quoque uerbi accipitur ob
liquus adungendum. translationem fuit. vt aquilarum uolantium alter
aboriente. alterius aboccidente fuit est scilicet. vel partium vt
aquilis uolantibus hinc oriens illi vel uique occidens. et pacem
tum ut aquilas uolantes hinc oriens illa misiccidens. Hic
tonus nam venit est qsito pgenituo plumbi nam pponi qm nus ad
sequitur res id est diuisis singularia illa reddunt. vt boneruis
in hoc gno. intendens illum omnem. Duo scopuli alter altior alter
humilior. cum ait erigeret gnm dicit ut duorum scopulorum non
vtilis est. si humilis siquis dicit duo fides. alter maior alter minor est.
vicum fiat. debet enim dicere duorum frum alter maior alter minor est.
Et duorum oculorum alter dexter alter sinister. sicut duo oculi. alter
dexter alter sinister est. Lucius in vi. perit legionum vtriusque publi
ci. cum duo ordinarij consules eiusdem anni. alter ferro alter
morbo periisset. et suffectum consulem negabant recte omnia
habere posse. Sed mirum est hoc etiam mirum de. articulum sub
iunctum. et qui. quomodo. apud illos. de loco eius pronomen accipit
demonstratum. quod significat apud nos hic. gm. Lonistodes.

quoq; hoc id ⁊ τοῦ ΟΟ nominant ΟΟΖΙΟΝ ⁊ infinitū pneu
lam. qui postrus accipitur. quod ppre ē apud nos qui. vt qui
vnum mū mēsiaer pnū accipiet. Et nec ē hanc eandē hnc
ptem ordinis ē quam quis. cum eadem obliqui monōbus sile
sunt eorū casus absq; ac. cntibus. Et qui quidē ppnis infinitos
mēnogatuo accipiū. quis uō prelatuo nūqm. ⁊ Quomodo qua
lis ⁊ quantus sive mēnogatiua sint sive infinita. sive relatiua.
qm uis mutuat accentus. non sunt diūse pres. sic neq; sup̄dēa
sed laeuis deorū potūt enim depnōe scribebamus tmeta uim.
Hoc idem id ⁊ qui quotiens subūgiē nōi. quomō oq; apud
grecos nec ē nō solum ad nomē ppositū. sed etā ad id subuiēti
altā ūbū pferri. vt vnū omo qui venit. di nō nēs adūgi
adeamē psonā uerba referunt. vt homo venit qui scripsit
di duo obliqui sunt ad aliam psonam transitō fit ūlōz vl' nise
recipiendum vt hōiem uirtuo quem accuso ⁊ metuet quē vtu
pew accuso. di uero alnā sit nōiatiui. alnā uō obliqui ad nōiatiū
non fit transitio ūbi abalia psona ad aliam. Ad obliqui uō fit ut
hō venit quē accuso. vl' hōis misereor qui venit. Omnia tēq m
tēsiōe fiunt possunt etā si' mutatione. Et quomō qui ⁊ ei
obliqui omis. ad nōs omni casualiū bū referunt. vt virgilius
qui scripsit. virgilius cui scripta existunt. virgilius cui origit gla. virgilius
quē laudant. virgilius quo dicente bene pficiunt. sic ⁊ cētio nō
eius omis. aliorū casus bū adiungunt. vt qui scripsit bucolica
virgilii magnus fuit poeta. Qui scripsit eneida virgilius georgica
Qui scripsit eneida virgilio origit gla. Qui scripsit
eneida virgilii laudo. Qui scripsisti eneida virgilii viuis me
mora. Qui scripsit eneydi virgilio floreut studia ⁊ Lic amē
⁊ ppostere hec dicere. Secundū tmū q pecipsim alior casu
alium hec sepe inuenimus relatiua. vt Tityrus ⁊ amyla. Ita cū
discedo abillo. vt qui se filiam neget datur. Dest ille ⁊ abeo
qui neget ⁊ venit cui causa est. Dest iste ⁊ exigit cui debeo
⁊ mutatur quē mireo ⁊ floret quo valeo. Dest cui nōs. Nam
nomiuū relatiua nō hnt. quat quoq; ⁊ quitus ⁊ quor relatū.

ppsitū

profectione tantus et tot et tot frequentes inuenimus. Hec miri relatu
uis posita que secundum cognitionem sui eciam antecedentia ut reddituna
intelligi. licet non sint dei. Vt quid homerus fuit uirgilius fe
latua autem nisi poeta nunc intelligi possunt. nisi intentionem
Tunc enim et sine relatiuis possimus rectitudinem preferre. Vt si ostendere
mus virgilium dicam talis fuit homerus. vel theseda demonstrat
tel aiacus tantus fuit hercules. Nunc noti. i. quis. qd est interroga
tiui ut infinitum rectitudinem. qui relatiuum. vt quis scripsit bucolica
qui eciam georgica. sed hec tamen. i. quis interrogatiuum pro quoque no
mine adiungitur cum ibi substantiuis ut uocatiuis similem
vim habentibus. Et pronomen eciam rectitudinem Nunc vt quis est triphon. ut
quis nominatiuus triphon. ego ut tu ut ille. ut etio cum pronomine ad
iunctum quis desidet sibi rectitudinem. vt aiuis est ille. quis uocatiuus ille.
achilles. Et manifestum et ex hac quoque. qd qm uoti adiungere. suum de
finitum maliqua certa persona ternitus suppositum. Nunc enim solam
ostenduntur pronomina quoque demonstratio sibi quoque accidentia ostendunt.
Vnde ad omne suppositum pertinent. Quando uero pronomina
adiungitur quis. suam quidem intelligimus non eciam qualita
tis proprietatem que nomine explanantur. Manifestum est autem quoque loco
proprio nominum pronomina accipiuntur cum ex eorum interrogatione proprie
intelligunt. Cum enim dico quis est tu. ut ille. sine dubio de
quibusdam fiunt hec dico substantiae. in quibus eciam proprietates desideran
tur. Et cum appellatiua quoque pronomine rectitudinem fiunt. Quis
est triphon. ego ut ille. Cum autem per se ipsa ponuntur interrogationem pro
cuique uerbo adiungi. vt quis ambulat. quis loquitur. qs
legit. Et si pronomen rectitudinem non eget alia interrogatione. Et iuo nomen
potius eget alia interrogatione pro multorum similitudinem nominum.
vt quis currit aiax. quis aiax. thelamonius. ut locutus. sed cum
non dicit quat homo qui vicit. debemus qualitate adiectiua distin
guere eum suam atque actionem cognoscere. Cum autem dicit quis homo vi
cit. generale quidem est suam et qualitatem persone. Ipsam autem
desideratur que proprio rectitudinem. vt quis homo vicit pon
peium. Cesar. Cum uero dico quid et ut rationale mortale.

[illegible]

spem nũ uolo manifestare nomine· que quũ uideat eo esse esse nõ
mum· nunc ecia ppa ipsius spem mazpozat· ꝗ ait uõ interogat
qualiter uicit hõ de homine non dubitat ꝗ d modo actus· Cr nõ
quidem tam substantia quũ uocentur adiungunt ũba· pnõi uõ
tantũ substantia ꝗ quia ulnus que nominant· in ẽ substantiũ
vt tripho sum· ul' tripho uocor· sed non tantũ substantiis q̃ sũt· pnoia t
est· ppa pnõia nõi nũ· id ũba uocantur· sicuti cum dicit ego nõinor
ul' tu uocaris· ut ille usurpatur adp nouũ referens ũba· Quoũ
tripho nõinor· ul' cycero uocaris· virgilius uiaqꝫ hũ dicitur· Cr
miri diuise prestans uerba diuisis quentire astruchonibus· cum v
hmmuria id affectua uideamus solo nomine mutantur· adiungi
vt uolo legere· capio scire· studeo discere· Querimur hic q̃ nobis
cũ nostrae interogacões pnõia solant fieri· non ecam ũbales
fiant· Adqꝫ dicendũ ẽ q̃ nominũ quidem sub ẽ qualiter· t q̃
tanter· t niu· nomina accidentia hys· in ipsis sub ẽbus nõi nũ· sub
stancie ut homo· animal· Qualitatis ut bonus· prudens· Quan
titatis ut maximus parvus· sumeti· ut multus paucus· Sed
sime nõia generale significancia· ul' substancia· ul' qualitate· ul' q̃
titate· ul' nũm· que necessario t infinita sunt· Cum ppe cũ omnia ge
nerale sua ꝑ spem nõant· mlte nõia ꝗ vnte quidã et t p
nõia qrisimaueruntur· quia generaliter ꝑ nõibus accipiuntur
nõibus quomõ· Et t pnõia finita uoluit esse t loco· ppnoz acci
piunt t substancia solam sine qualitate sgũr· qsiti in ꝑa nocte e
eoz· cum sup dicta generalia nõia penitus sint infinita· ostusio
omnũ subs spem· ꝗ ceis venitur ad specales interogacões sõ
l' qualitate ul' q̃titatis· l' nũ· Et ubi vt quis· Qualitatis ut qt'
q̃titatis ut qtus· sũ ut quot· Verba uõ generale sõnum· l' qua
litatem ul' q̃titatem· l' nũm ꝑle significare non possunt· sed
q̃ quemadmodũ ostuso adiectiu simgunt ad ũba ad signida
verboz qualitate ul' q̃titate· l' nũm· l' tempus· l' locum· Hic
ecam ad generales eoz interogacões ecam accedunt· Quoũ igi
nõiu sam q̃ventes dũs quis· sic ecã ubi actũ ul' passionẽ que

tenuis quo agit uel quid patet eius. Cum enim dicitur adubia loco eorum subeunt nomina. Vt Terentius in eunuchis. Quid agitur fiunt. Qualitate uero cum quimus qualitas dicitur uel quomodo. Vel ut ora dicat in ii. fratrum. Vt uasidicum uiuit te certa beam. Quantitate uero quantum sufficiat.

Et notandum et non solum adubia sed etiam nomina loco adubiorum ponitur et pro infinitissime inueniuntur cum ubi. Et quorum genera nomina sunt infinita uel metrogenua uel relatiua uel reddunt. Sic adubia quoque inueniuntur. Vt nomen infinitum quis aliquis adubium aliquo alicunde aliquando aliquando. Nomen metrogenum relatum quale quot. Sicut uel tot. Similiter adubium metrogenum relatum quale quotiens. Sicut tectum tot tot. Adubium tale totiens.

Et quia adhuc nomina metrogenua generalia accentum legere fiunt. Relatiua uero infinite accentuantur. Si inter omnes proprium ipsum quoque accentum ingenuere quertunt. Vt qui cui. quat quanus. Hic adubia quale quoties. Vnum primo quale expressum uenit per nubila fulmen. Iste uero. Cursuque fuerit circumque quotiens romam fortuna laessit. Hac ut est bellum. Hoc idem etiam loquitur relata fiunt adubia. Que omnes generaliter localium uel qualium nunc adubiorum quin nomina sibi subiugantur que cum metrogenua sunt quam relatiua quarum dissimilis habenda. Ad locum vt quo. in loco. ubi. de loco. unde. Plorum. quibus eum quot relatiua quae genuinae per omnes illic qui pronuntiantur alio dominibus. quorum et suppeda nomina. de quibus in libro qui de accentibus laeuis tractatum.

Ne et mirum tamen adubia metrogenea illorum pro que loco adiectorum eis sunt. Quomodo enim dicimus homo. scelere equis. sapiens vir. Hic dico. bene uiuit. et scelere curit. sapienter disputat. Cum et pro nomina quoque loco nominum sint. ad metrogenea nomina solemus loco nominum reddi. Vt quis dixit virgilius. homerus. ego tu ille. Et secundum quorumlibet pene dominibus possunt in metrogenua.

Si enim de iustitia enim respondetur. uel adubio negatiuo. uel affirmatiuo. Vt si metrogenus homo est ille et respondet homo est. uel non. uel etiam legit ne legit. uel non.

ul' ecia. ecres 7 ecerit. 7 ecerit. 7 ecerit. ul' nol' ecia. adubiu. ofirmatiu.

¶ Supdal uo nobis ul' adubio quia spes inse generalie omis cop
hendunt. omibus sibi subiectis spebus bu respondetur. vt si dicat
quis e ille pot adhoc omis sbe spes respondere. q e suppoim metoga
cdni vt homo. equus. asinus. piscis. & similie si dicam quat omis
spes qualitatis. hiscumoi metogatoiu. bene recitantur. bonus.
malus. albus. niger. 7 similia. & similie quantus metogatis
omis spes quantitatis. aptissime subiciuntur. vt longus. breuis. mag
nus. paruus. 7 silia. si ui quoq; omis si metogatiue pferuntur
ep. o grue referuntur. vt quot hominis. nec. tece. mille.
7 similia. similie possessiui infinitum. cuius cuia. cuiuscu ad
omis spes possessiuoz pinet. vt si dicam. cuia filia e h. rede
respdeas. mea. l' tua. l' sua. l' illis. l' pinea. l' euandria. secnd
ecia infinito gentili oportune respondemus. uobis cuicis gen
tibus. vt cuias e iste siquis metoget. pene respondet. mas l'
uras. graecus l' latinus. romanus syrus. 7 similia. Sic igit ecia
adubiou supdaiu. adomis spes sibi subiectis interie possunt metog
gaiden. vt qualie metogatu. respondeo. bene l' male. l' aro. l' iuste
7 similia. Quocieus uo metogatu. l' semel l' bis. l' ceties. 7 similia.
subiciio. Sic etiam localia si metogeus quo. respondes hue. l' illuc.
domu. ul' milicam. romam. adyrallia. di uo. ubi. respdes hic. ul'
illic. domi. milice. rome. ul' in yrallia. Non solum eiu adubia
huiuscemodi localibus metogatibus si ecia nomia noia loci
significantia lig subiicere. Adloros quite precedente quo. Jn locis
ueio ubi. d' locis. unde. p loca. qua. Eodem mo 7 temporalia inetis.
Jnfinitu no aliquo metogatu. 7 infinitu l' relatiui. quando.
Ad quod omia non solum adubia si 7 noia temporalia bu respo
demus. vt qu bodie. heri. cras. ante. y. dies 7 silia. Appllatiu
quoq; noi infinito qd e quis solent iungi. et magis gentalia
aut spalia. vt quis inuenit hiis homo. Quis vnus e animo. hoq
Quis natu imari piscis. et. inteuit hic quoq; ul indiuidua ee
cum de ipo generali animali e metogato. Similie si dicam
multis pstentib; Quis deuob e grammatice. quis oratoz. gl medicus.

7 respon.

et respondemus: ego quidem sic grammatice, tu oratoris, ille medicus loquitur. Hoc
accipiunt nomina, est enim propria unusquisque personae quae ut grammatici, et re
thorica et medicina respondeat. ¶ In dissimilibus quoque solet ad
eiusdem omnium rei quae dissimilis possit neutrum substantiam quod
pro et multa applicata differentia aut nota ad id referri, ut quod
est sua animata et positione qd est sua anima est. Quid homo est
rationale mortale et positione qd est rationale mortale homo. Idem hoc
fiet proprius dissimilibus. Quibus quidem ad generales et specialis formas verum
que intuite divina intelligibilia ostenderunt ante eas incorpora prudentes
Haec quoque propria possunt esse quibus genera et species natura res demonstrantur.
¶ Est praeterea notandum quod tam nota infinita quam ad ubia si genera lem
hunc praedicamentum collegerunt unusquisque nullorum de quibus aliquis lo
quitur geminant apud latinos ut assimilatur eique ut qsqs et qeiq
quat quat et quahscumque quinscumque et quantuscumque. Tuo tadelphi.
Quantusquantus nisi nisi sapientia est, pquantusque quisque qsqs et qeiq
hoc in ij. kmonum. Vnde verum ut qsqs sunt natus inquit. ut ut
et utcaique. Vbi ubi et vbicaique. vnde et vnecaique quaqua et quacaique.
¶ Inter alicqs et ullus et alicubi et usquam et aliquam et vnquam. hoc mei
quod alicqs et alicubi et aliquando absolute proferunt. ut aliquis venit ad
me est similis alicubi fuit. et in aliquo loco et aliquam orgit. et in aliq
tempore sed non aut dicunt ullus pendet cum infinito omnium nullo sed cere et ei
ullus intelligere et cum nolo posse nullos ad hoc referri sed hec integrae
et diminutum vnus dicit uterque hoc aliquid esse. quorum suum et prim
primus et vltimus ad omnia dicunt tam locus. quam tribus ut ordinibus
subiecta ut simpliciter sed bis usque ad omnia loca referre et vnque ad omnia
tempora. ¶ Et secundum quod apud eum quos homum omnium ab negatiua sunt
generalia quae pea possunt significari. vel nullus omnium rerum vel
hominum vel eorum quae sunt. et quae autem subnotie sed simili nusquam
omnium locorum est abnegatum et nunquam omnium temporum. Tandem hunc differentia
ad simplicia infinita illa quae proponuntur cuiusque geminantur vel que
assimilantur eumque ut quis infinitum adunum pse intelligendo prum
hoc et ij. kmonum et lepor awlldos ut multo suauius animos. aqua si
cum lumbis quis edat, paliquis. ¶ Quilqs uo et quicaique adumusca

diatur. ſ. Similiter quot ſunt deſidera nullum. qbeſt uero l. qſeciq; adimi
ſtdo ofiſe dñi. ſ. Et quis quidē ſimplex. poſ. 7 infinitū 7 interrogatiuū
cē. ꝓprium uō abeo aliquis numerus infinitū. ſ. Similiter adubia.
quo. qua. ubi. unde. poſſunt interrogatiua 7 infinita 7 relatiua cē
ut uirgil. in ſ. Aſpera quis natura loci deinuitere qñ. ſuaſit eſſe
aū. paliqñ. ſ. aliquo uō 7 aliaibi. 7 aliunde. 7 aliqua. 7 aliqſdo.
ſine dubio infinita ſunt omnia. Et quis uō q ē ſbſtantiae iſinitē
,pquat 7 qñus in ueniunt. Qualis uō 7 qñus ,pquis. non. Virgil.
i. uij. eneidos. Quis nouus hic nris ſucceſſit ſedibus hoſpes. Quis
proquat? Item i vi. Qui uiueres quantis oſtendant aſpice
uires. Qui. pro. quales. Similiter adubiū qui. q ē auoie ſbſtātiae
quis ,pqualiter acipit. Qualiter uō ,pqui. Cuius ,ppria ſignificatio ē.
,ppe quid non acipitur. Tu? mandata. Quis tibi intero? in ſer. eque
ancp ego. quis ,pquat dicit. Item in phormione. Quod me cenſet
homines iam deuer bene iſſe uſq; ad necem. tum hoſpites nē quiet
quo magis noui. tunto ſepiuſ. quo ,pqñ. Item i eunuicho. Qui
iſtuc. qui. ,pquomō. Item i andria. Qui quia te noui. Qui. 7 ,pqd
Et hoc tūc 7 alia quoq; omnia adubia interrogatiua. adiuncta in
tendunt ſpēs interrogationis. quomodo 7 ſuſpectū. localia 7 ,ppalia. Et
ſunt eadem cum relatiua. ut cur. 7 quia. hoc i. ſ. omnē interrogatē
ſiu aprieū oteri ompū. Item ueos relatē. 7 alis inibus
ultime ſtetere cause cur peruenit fundimus. Cur. Aio uep. Item
meotem. Neu miſerabiles deamus ſelegos. cur tibi unio? leſa
uitat fide. Cur. dio 7. Quia ſimilitē uirgilius in ſeuio. Heu q
nam tanti cinxerunt ethera nimbi. Deteri uō i adelph. Quia
pr ſpem euenit. Relatiue dicit. dio 7. Omnis uō ſpēs omnis ,pcer
reſpondeat. quoth omnis ſpēs localiū ul ,ppaliū adubio ,pl. nōim.
Que uō non addubiis ponunt ſpēs. aduerbia. interrogatiua
cē nō poſſunt. Vt hortandi cya. uocandi heus. reſpondendi heu
7 ſimilia. ſ. In uenit quiq; ,pquiq; . qualiq; ,pqualiq; . Sli
adubia ut quoq; ,pquoq; quaq; ,pquaq; quiq; ,pquiq;
Virgilius i vij. O mater andite ubi quaq; latine ,pqueunq; pt
minē hic 7 ubi ,pubiamq; acipi. Quoeſtim quoq; ex quo-

et usum proprium tum interrogatiui qui infinitiui et relatiui poterit esse omnium lo
cutiui adregionem aliquam vgere. Dimostratiui ut si interrogem quorsum
uadit. hic respondetur. orsum retrorsum. sursum deorsum. dexterorsum. sinistrorsum.
introrsum. Oriente usus occidente usus et similia. Idem et relatiuum
est cum grauat. ut si dicam quorsum iens ille. ego. ij. et infinitiui. ut
quorsum ille uadit. et tu uade. Quoad. quo. et infinitiui et interrogatiui
et relatiui est. Accipitur enim pro quousque et pro usque quo et in plure bus sgoiu
ut ostendimus. Tere in phor. Quid senem quoad expectatis
urum. Interrogatiue dixit. Idem et relatiuum est. vt quoad. usque ad
patriu. Infinitiui quoad liber scribo. s. Similiter quousque. usque ad
quod tempus. ut usque adquem locum. et interrogatiui et relatiui. insi
nuti potest esse. Interrogatiui ut quod i. ij. Iuectiuum. quousque tandem
abutere catilina patientia nra. Relatiuum ut quousque usus est.
doctori dicta. Infinitum vt quousque uadit. ubi venio. Et loca
lia quidem aduerbia frequentissime pro pronomibus ponuntur auctores.
Temporalia uero pro localibus inuenimus. vt vgi. i. v. Hic patris cenere
suspensam blanda uicissim gaudia. premptum mente hic. p
nine. Idem in eo eneid. Inde thoro pater eneas sic orsus abalto.
Inde. postea. et de inde.

Quoniam debito quoque articulorum accipi possunt apud latinos.
superius ostendimus. et de generaliter infinitis. ut relatiuis
et interrogatiuis nominibus. que relationis causa proprie in
articulos ponere solebant. et adiunctis. que Pyeris nuncupantur.
Pro eorum diuisis sequuntur significationes. Sequitur enim esse existimo de pronomin
quoque structione disserere. s. Articuli enim nominibus iocone
accipiuntur. Et uero pronomibus. Sicque apud graecos tamen pronomina de
monstratiua. quippe presentes ostendencia personas. que interpreta
tur cognitione articulorum esse possunt. capacia propositiuorum quibus la
tinis carent sicut dicimus. Et manifestum quod id et ipsis recipiunt
pronomina. ut proto noie subeant. id est. pronominibus eius ipsis. s. pro
nominaque omnia discretiua sunt. ut quod de est nomen. id est. personam distre
cio. et loco illorum proferam opinem. s. Et nomen quidem unum ipsum
ui. uero personas. s. Itaque undique declinantur. duas generales decli

nacōes assimilata vni noīs. et alterum illi. ſ. hoc positionē ſit paruissima parti
cipatione. Terminandi enim in necessitate casuali declinacionem. principio nō pōtest
diuisione. Est enim planum q̄ si in eadem pte due fierent declinationes. eorum
gerat casus minime in predicto fieri personarum distinctionem. Et cōtra
personarum tūsicōem contrarium casuum, pterea. ſ. quare casum quare dis
nens efficiat. mei. vi. me. Personā uō mei tui sui. Personā uō et casum
mei tibi se. et in omnibus distinctum est similitudō. idest personis et casi
bus. Inequibus etiam nūm manifestantur, pter distributionem que
iuncta pter discessit. id est principium et finem. Vnicuique enim declinacō
dum casuum quū personarum adpīs partes assistent. id est adnomū et uerbū
sine uerbum. ut bonus. bona. bonū. bonī. bone. bona. scribo. scribis.
scribit. Non arbitror eō necessarium. si quis q̄rat quare aut ipsoīe
nō recedat personis magis rīdeo quēadm milū quam priapum. q.
oportebat semel recedere unum parum finē. Et si est dicendum. modum
bilis casualis. quippe cum prius ē nomū uiū. quādm ostendimus. Et
manifestum ē. q. eius pterit. id est casus iure obtineat finē ipsoīe
Pterea, pnomen q. pnoīe accipit et mutatur nomū. Et etiam ē qd
accidens ē eius significationem. id est substantie q̄ inastat persona. Et
si etiam nacō maxime obtinet partes ordinis finis aut pnoīs cas
ē obtinebit pfinē ut pnomū uocetur. Quippe quo mutat noīs, pte
tē id est casū qm uis ea ubi subiit pterit. id est persona. Oportet
uidēo antē desingulas ostructione pnomū eorum dissere de eor
pterea bus exquibus manifestū mutende fiat accidentū ostrōnis.
ſ. cum igitur poetā ē de pterea et singulari de monstratione pnoīs
que pte mutatū fit. in principio personarum. in fine casuū. sunt
deteris uocant. Apud grecos alia sunt demōstrōū pnomū ab
soluta. alia discretiua ſ. absoluta dicunt que nō egent alterius ad
mutatione persone. que ē eucletica et mediatiua. apud nos sūt
ut ei. DEHAIC. CAA AE. EE H. Mot ſ. discretiua sūt q̄ egent
ad mutatōne aliarū personarū. que orthomena uocant ut eae.
HEMEI. HEKEINOU. Necesse ē eū aliam inferre personā. quoū
mixtatius noībus. nec ē. ad alias ea fieri personas. absoluta uō
eor. et pōtiua pte pferunt. ſ. apud nos aut hi eadē pnoīa abso

lum sunt et districtiua. vt iudit me. absoluto. districtiue uero iudit me. illum autem non. sed ioannes cum prime et secunde persone pronomina uel iungat. quia ubi pse absolutum magis personam significat. pierique districtiuus est. ut ego dico. ille autem non. Facit pronomen relatiuum mena persona. quam pdeca nomina precedentem pronominantur. id est pronomen significantem. vt Jupiter postquam nauis et vectores naufragio apuit. ipse retectis oculos elatos. Et secundum quod demonstratiua pronomina non aliquos pdecos loco nominum quorum relatiua. si eos que pferri demonstratiue non possunt accipiunt. si elatiua uero pdictos quinque loco nominum. si que ntes accipi non possunt. Dicuis enim pipe ire et elatos oculos ponat. ierum iupiter non colligere duas oiones. Adiuenem. si qi principium alicuius oionis facit. sed pter autem pprium nomen adiuncta referri personas. vt si dicam aiax venit ad troiam. aiax fortiter pugnauit cum troianos. dubium est an de eadem dicam persona cum duo eiusdem nomis fuerint. ad quos supdem actus possint pinere. Cum autem dicam aiax uenit ad troiam et iste fortiter pugnauit cum troianos. de una intelligis persona. Pronomibus igitur relatiuis pronomina una eademque est uacio ex supradicto noie pendens. Licet etiam prelatiuis pronominibus noia poniti et ordinie mutentur. vt iupiter genuit iuptiter filium nat. hee enim ordines ipse singule possunt pferri. et in uice tonuso ordine ipsoiter dia. cum non ad pozem referuntur secla. qd fuit pronomen relatiuum. qd ad pdictum nomen referitur. Quocienscuq ille uel hic. non ostendendo aliqd ante oculos referuntur. oportet intelligere qd eos demonstratio ad intellectum referitur. Intuiq quam sunt oculos demonstratiua. vt ego tu. adam et oculos intelleg. Oculos vt hic vir. hic est tibi quem pmitti sepius audis. Intellectus vt hic pietatis honos. sic nos in septa reponis. Preterea sola pronomina dnisia uocibus dnisis fiunt etiam personas. cum ulla una uoce adplures pertinent etiam personas. Dicimus enim scribit. proh uel fruis. uel equeq pter hunc actum iustique solent tamen hoc ecis in pronominibus. iam relatiua quinque sunt. ipse uel ia. uel siu. qd est pronominum. Demonstratiua uero hic. iste uel ille. sed hic interest. qd ille spacio longiore intelligitur. iste uero propinquiore. hic autem non solum cepscente dicitur. uero etiam absente

possimus dicere. ad intellectum referentes de monstratione. vt pdcm
ē vt hoc regnū d agentibus cē. Virgilius in pmo. ad absentē ka
tagnem refertur demonstrantem. Iste ilō plezq ad oculos demōstrē
pferunt. vgl i. vi. Non hoc ita sibi tempus spectacula posset. In
uenimus tamen hoc d absentibus, prudentes auctores. ul' de eis q cū
nō possint vt supdcm ē virgilius. in xi et nunc ē omia qui iste
annuus siquit. Ceo in adelphis. Iste nunc qē senatet posterius.
Cum de absente esechino dicit. Ille quoq cum ē ecā relin-
quō tam d absente quam ecā de pseente accipi. vt sic. Iupiter ille
monebit. Se tu ne ille eucis. et ille ego q quōdā gnali modu
latus auena carmē. Licet tamen pfigurum omissionis idest per
katachrestophen. absentis quasi pseentis loquendo vti secunda
psona vt Iuuenalis in so. Tu ne duos vna seuissima uxor
cena tu ne duos. Quomō tamē apud greos adeuitur. Ut qbdam
pnoibus. adum significationis mutandā. ut ekei ho oti. ot
toi. oai. sic eciam apud nos. mei te. pte. cē. adeunt mediū
significationem vt egomet tute meapte. mūpte. uūpte. hui
see. Dequibus cum de pnōie tractabamus. Actus diuinus
Definiuntur autē psone pnominū. non solum de mon
stratione que pseentia cognitionem subiecit ostendit.
sed etiam relatione que absentia recognitionem tē. Ioi
q tene dicetur aristotelis omnia ē psonis. pnōia. cum similiter
tot uncte ponūt psonas. et simiter ul' demōstratione ul' relatione.
Verba ilō monuga. cum in pma quidē et secunda psona distinguūt.
In tertia ilō non. in pequum sit actus. ad aliquē vnū pertinens. vt
fulminat tonat. de ioue solo intelligim?. non q ibū ēte psone
finitū ē. et quod. ro. qui eius significationem agit. pprium histe ver
ba dum. Manifestū ē igitur q ideo diuise sunt pnōis pōnes tu
tertia psona. ne una uoce diuise significent psone. Consequēter
cū ut ipse quoq psone infinite esseūt. quomō in libris ēte psōe
q omnium eunt pprietatem pnōim. Quippe cū vna deo plura sgr
infinitum omisa sit. Preterea alie quidē partes orationis. et
ceteros casus. ad sequenta nōiatim solent pficere Principa

la uō, pnoia id est. Ego. tu. mei. tui. sui. nī. tibi. sibi. positiue ma
gis psingulos casus declinant. cum nō pōt ego secundū racōnē casu
lum mei genitū hīe. Sicq tamē genitū mei. mihi. t me. oportu
ne assistit. Numeris quoq positiue gaudent. ego mei nos
tui. uos. Nullus enī genitū, qui non ex nōiatiuo fit oueniens
declinatus pōt nūm pluralē nō consequēnem exhibere. Decli
natus enī a nōiatiuo. genitiue huic tam consequentes casus eius
nūos declinat. Itaq; ex hoc ita. id ē diuisim ita necessario
consequēs aliquis nōiatiuus. aptus genitiuo. ex quo reliqui
figuratiues tam nūoz quam casuū reddantur. vt iuuenis gen
iuueni facit. t iuuenem. t ex hoc nūs quoq; retinet. nārio autē
Similiter pes. t vicis. t frugis. t lateris. qui sūt genitiui faciunt
pedi. t vici. t frugi. t lateri. Et pedes. t vices. t fruges. t lateres.
Quapter oportune meruit nōiatiui supradicti nōibus vt
puer. t vir. t frux. t later. Ergo mei genitū nō declinatus et
positiue fortius consequentia tam numeroz quā casuū reuelabi
t. Ille autē iste. t similia cū genitū antē habeant declinatū. habu
erunt. t reliquos casus. t numeros consequentes. Et si forte que
rit aliquis cur o sequentiam eius mei ponit. t cur nō omia
t cur non nomina. Solomnū positio mutenti ē. adsignet qualitatem
Omnium. Quapter que sūt innumerabiles. vt homo.
plato. Et quoniā neq demonstratiuam hūc ea in relationem
quibus finiunt. psone pnōmū. In numerabit mei id ē nōibus
positio fiebat. ut singulos significio nōim. singulā rectiat suppo
ni. suam qualitatem. Quare non mediocrē distinxiuant qualita
tis significationem cū. t unā occupant locum nominū pōnes tā
nippiis quā mappilātis. Inde cauit diffōne psona. ea que
in uōce ipō intelligit. Ecce mirū cum pprīa quoq; nomī
quidam ideo ponant vt unusq; ab alio omnibus distinguat. i
ea sint tamē cum nō possint omnia eius qualitates que illū
separant ab alio omnibus ostendere. absq; demonstrationis au
xilio. que fit pprionū. Quam uis enī suam q poeta sit iuu
genalis. t filius maronis. euentes eum si posset fieri. nesciebā

ee hoc cum nouū. nisi siquis eū demonstrauerit diuisū. hic ē nugalis. ppē
qd p singulas figurationes separatas nrā erigetur obliquos casus ad
gtnos ppetua sue. ne fieret mēta significatio tam ofusa. s inde
etiā genera necessario subeunt. ut eū qualitate figurationis dis
ōnant etiā genus. s inde ī uenire sunt etiam adiectiue positōes.
vt consequētia noibus omnibus ul' ppis complectāt. vt equo alb
l' fortis. platonis sapiens ul' tonus adiecta. o arti gradiuus. et
alia multa q possunt accidere. Vnde etiā oppositōes sunt ī uenire
vt beneficus. maleficus omnia. que ex accidentibus officiebantur
que sunt qualitates ul' quantitates. Prouoca nō ea que adiecti
aliud aspiciunt. p demonstratōem. nisi adppiam aliquā sūm. et adeiac
entes qualitates que possūt cauis conspici. ut albū l' nigrū. l' longū
l' breue. Vocē aūt ipā prouocā non manifestant nisi sōē. unde pluri
mas recusantur uocum significationes. Quippe cum singula ea p singu
los casus. pronōibus accipiantur noibus. s non nisibus enim rebus
sūt quē singule sūt. qualitates nō multe que noīe uoluntur in
telligi s. Quod si uerū ē. naturalē abstinet abeis uocū osequens
declinatio. ne eā pronōibus accipiant noibus vnū eorū ēmnationū sic
ceteraū. Et cum vnicam adomū que sunt bēant significationē. ut una
uocē generalis ppetuet omnū demōstrēt. una habuerūt uocē de cli
nationē. vt singulas varient p sonas. et cāsui. plationes. nulli ob
noxia regule. que in vnitate nec locum habere quidē uocibus po
terant. Oī manifestū ē aūt qd et pma et secunda psona. nequaq sola
ē demōstratio singulas hās uocē. s intq genera quoq omia nō
ppia absqa ppriis ēmnationibus. et peuncte finē ogruam habue
runt pōnē. quippe eū pea demōstratio sūm pse sigāt absq distinc
tōne generis. Ille aūt. iste. et ipse. hic. is. quia indubitātē
potuit ē p sonis absentibus ul' presentibus. et longe l' uicina p
sonis definitionis cōsula manifestande. etiam genus ad osequēti
declinationē acceperunt.

Verumadmodū uocā sic etiā prouocā p singulos casus simul
cum ipsis construunt. Et notamus quidem mirūstinue ad
uoungiunt obliquis nō tamsinue. vt theoristus. l' iste ē ite

theoristi ul' istius musicor. theoristo l'isti phico. theoristū l'istū indeo. abla
tiuus etiā ceteros obliquos sequitur. vt theoristo l'isto grudeo. Jam
vocatiuus quoq; intransitiue secundis adiungitur. ūlos psonis cū ppus
sit naturalit' sedē psone. vt theoriste l'tu nostr' doctor legis l'lege.
Virgil' in x. Vigilas ne deū genus eneas ingila. obliqui tū ostrō
nem ūlos que fit intransitiue eū noiatis exclipiunt. trāsitiue nisi
sint ūlta absoluta. vt theoristus l'iste viuit spirat floret uiget. ꝛ
similia. Ea enim nō egent obliquos ad iunctione. ro ē trāsitiue ni
alias psonas affectus tamē singulos ostendentib: ūlis. vt ego do
ceo istum ul' theoristus docet pristianū. ego doceo abisto. tu doce
ris abillo. Secundō aut' q' impsonalia siue trāsitiue siue intrā
sitiue pferunt' obliq; cāsibus adiungunt'. nisi prefectione pferū
tur. Jntransitiue vt curritur ame pcurro. ul' statur ante p stag
l' sedetur abillo psedeo ille. ſ. Quam uis in etis quoq; pot ipa res in
telligi uoce passiua. vt curritur cursus l' bellatur bellū. ſ. Vnde etiā
si nō addatur aquo. pot tamē sensu oplere ipius rei que agitur. Virgil
i vij. Certatur comunis armis. Terent. i eunuch. Quid agitur stu
tus. Transitiue vt miset me tui. pudet te mei. penitet illū sui.
ſ. Dei aut' ꝛ tui ꝛ sui. grōs hic intelligimus pmiuos. qui gdē ꝛ pos
sessiuos sunt genti. Hec nomina eandē uocē mutuatione significationis
ad aliā speciē transire. cum solent diuisa sigo. easdē uoces etiā ad alias
partes transferre. Vt noia vt subiunge uolat. p subiunct' sole rectis
ozo. pterent' Et conf' adiuncta i noia ut sua sponte. ꝛ mane nouū
ꝛ partiapia i noia. vt amans sapiens doctus fachū. Carent etiā
ipe in uno sigōdus. ſ. Jgit' nō uoces magis ualent in particione
dictionum. quam earum significationes.

Loco uōnū pnoia ponūtur. non vt qdā existimant pp nōnū
ignorātiā. Que enim ignorāta nōnū ē. cum dicit Cicero addicendō
Ego te que plurima simo. emulare potes. valet. Et manifestū ē qd
non possunt noia in pma ꝛ secunda ē pona. ut ostēdimus. Ne di
cet aliqs. Quid ē igitur nō etiam ignorant nōiā dicimus. Ego ꝛ tu.
ſ. ad quē respondend. qd ex academia hoc fit. id ē de ūdstructione pp
qualitatis. cum simul' etiā cognita noia, pnoialem sepe exigunt

ostrichonē · nō mul'tum sic quoq' loco eorū accipiunt · vt · eum ꝓpū nomē
intelligatur · p̄ pnomē · sl'on dico nocat nomē sr̄ q̄ eorū ostendatur · id ē · ꝓpa
qualitas suppōtū · in qua fuit · ꝓpa nōia · quam obtē ad nichil vtile p
tinent · pnōia si auferant · plurū ostendentia · l' eius q̄ ostendūt · Im
q̄ cum scribunt · pnōia p̄se · minuū infinitū sūt · scribere cū alia ma
la cadunt · 1 · Ad demōstrationē qualitatis ꝓpe · ſ · Vnde mōstrabi
tur qui sibi minuē scribunt · solent nōia ꝓprie · ꝓpa · quib' sine p
fēo ordīs nō ostendūt · cū ponūt · pnōia tam ꝓprie quā secūdē plure
ꝓ accidentes actus tam scribentis · quā illi · ad quē scribit · ſ · ꝓpōitis
grē · nōib' ꝓpis · vt · arcto · bruto · vt · ad ea demonstrationes fiant · p
nōia · Et enim ponūt · ego · ubi dixi · scripsi · ostendi · p̄ pnomē · ego · no
minis ꝓpositum · nomen · arcto · p̄ tibi · aut · dictū · scribo · scribere · plure
qui loco dati · nōis ꝓposito · accipit · Hec dubiū ē · q̄ sublatis · nōib'
ante positis · etiam · pnōia infinita · fiunt · Est · autē · causa · ꝓquā · no
mina · non possunt · accipi · infinita · secūdū · plura · quā · sunt · quor
diximus · l' quā · sbē · 1 · qualitates · generales · 1 · omnes · 1 · indidue
1 · spāles · in quibus · sunt · nōia · nō · hūt · etiam · distinctōm · plura · p
vtpta · omis · homo · 1 · sub · dia · pōt · 1 · al' · 1 · bō · Et · nōiam · plato · l'
grecio · l' vni · gilius · l' quodcūq' · exp̄ris · nōibus · pt · infinita · alia · et
omibus · prima · aut · plura · ad · nulla · prima · nisi · ad · ipsa · qui · loqt'
sed · sēdā · ad · alia · nisi · ad · eam · in quē · intendunt · ſmo · vl' · ꝓ hoc
etiā · ut · ꝓ illud · q · nō · ipi · nobis · infinitū · nōia · q · sunt · ē · plure
plure · nec · ad · eos · qui · nascūt · intendentes · ſmonē · q · ē · denuo
plure · eor · posicōnē · id ē · nomina · eōm · fiant · ſ · desinere · ē · ergo · in
diam · plura · oriri · nōia · p · omis · alius · ablq' · vocato · qui · p̄mus · fuit · ſ
pōnem · ārta · plura · ad · alia · ꝓ · ea · q · p · eum · fit · et · monstrato
p̄sens · eius · in quē · fit · pōitō · nōis · Illud · quoq' · manifestū · ē ·
q · anobis · iba · fuerunt · id ē · pferentes · ad · alias · relatus · ea · plura
intendē · Et · apparet · q · non · ita · nōibus · vti · q · ea · fiunt · ea · p
sona · sr̄ · mao · exigit · ꝓpria · ad · secūdā · fieri · verba · ſ · Quādo · ē
subiunt · p · nōia · hoc · q · non · poterunt · omis · ꝓpria · Cōdicius ·
ego · ubi · scripsi · Predicta · autē · ē · causa · quā · ꝓpter · vnū · p · nomē · p
omis · accipit · nōib' · id ē · q · demōstrationē · vl' · relationem · hūt · alicuius

ere sed que tonitrus pretis e nobis una eadem uoce significanda. Sed
nec enim puter qd nichil usus habeant ere, pnoia psone eu noia
possint psonam accipi. Dicit si posset in prima. et secunda psona
inuenire noia formissis nec cogitarentur pnoia. Nam possum
adhuc dicere qd pnoia semel loco nominis nata. et accidere habuerit
eadem denominem. Quibus his eu omis eorum psone plerq eminent. Sed
Itaq patrum trinitatem accipens id est dominum quae proprie p
omissionem prime et secunde pueniet etiam ad eiam. Non igit
quod hi eius psonas nomen. ideo cogitari fiunt pnoia si qui
expetes e demonstrationis que e in pnoibus. Itaq in est uniuq
in illo uirgiliano. Hic augustus et omnes uobis pgenies. satis ne
cessarui quia eu eminent augustus dominone usus e p pnomen hne.
que anoie fieri no potest hic. Vt autem qualitate quoq; pp oste
dere psone qui demonstrat addidit augustus.

Hiis tm se habentibus etu e q si dicam psalm seruo et filia.
sine dubio magne dico. Nec pp aliud nisi pp psonas
nos sequamur. Terne eu psone e nomen. ubi uero prime est
ignis. o sequis q indubius eius pferitur. Vt psalm seruus. Sed
tmen ubiq hoc obseruamus. Que eu sum figure ubi. l. noiaes
inseruntur aptissime noia et in prima et secunda psona. id q e ma
his masequens. Vt sum puis eneas cycero nominor. et his filia
quinus greco auctores inuenianti hecuba solum uerentes. et a
his quoq ubis pine et secunde psone omis gentes noia. Vt homer
in hoc greco. euripides in hercule. Idem in bacchis. Inq;
omibus de est ego. Sed quoq simili Vt inuenat magisto. Nam ea
sis iuuia michi primissis habebis. Quandiu ueniet rhythmus
aut minor illo hostes. de est eum. Superiudicis uero id est sub
stantiis. et sine pnoie bene omis adiungunt psone. et uocantur
ubis. Cum eu ipa ubia pse sum unusquisq; pp in colligitur. id
sed noiacem. necessario reliquis pnoibus que nim quos sum
quantu addam uocem significant. ad noia se applicant que p
prium qualitate demonstrant. Vt homo sum. Apollo uocor. id un
de ego sum. l. ego uocor. p se nemo dicit cum dicimus sed d nostro

sine qualitate uel ut pstm significaret. ſ non esset cui possibile ꝓpa ponere
que significantur uote ꝓpio attribuere uoca omnia. id est adonis grali
pruden. qd est pnoiā. si dicerem ego sum. ego nomen. vim ad pnomē
referemus. Nam sigōnē nō ꝓprie qualitatis sit que omnium omnibus sic
adire essentie determinē facemus. adquā primer ego Cui est mō ipsis
quoq pnomis. Manifestū est igitur q quia ofirent sui ponē nomū sup
dicta uerba. id est nostrum. et uocantur ea ārta. ad pmā qm dicā. psa
mus sayhy. sum. l' greco uocat. Cum spālem sōm qm pnomē ad
eum demonstraret. vbat mse pm ubum substantiū l' verbum. et
q frequenter inuenimus demonstratis pnomibus posita. nō poni sup
dicta tmē uba intelligi. vt virgil. i vi. hic ceiu. i omnis nili pgel
est. Ato quoq demonstratō hui est cauta. q ad ubis quoq demonstratis
sepe ꝓponi non est nisi adere suppoal uerba. vt virgil. i. i. eneid.
Tu ne ille eneas qm dardano michise. Idem in. iij. Nam poldorus
ego. Idem in eodem. Ecce tibi ausonie tellus hanc arripe uela. Nec
non etiam noie sde pōto frequēter deficiunt uba substantiua. Lucil. i. po.
Qui furor o ciues que tanta licentia ferri. virgil. i. iij. eneid. Cum tibi
nūc duo cenum talia sensisse quos ve dabat genitus. Et quia tmē
i qitus potest infinitus. p quibus etiam gs ponitur sepe deficiūt uba
substantiua. quorū etiam participia. vt Juuenal in quarto. Oft
fuisset i quali digna tibella. virgil. i. i. eiū. Certe hinc romanos oli
uolentibus annis. hinc fore ductores revocato a sanguine teucri.
Qui maiores qui eras omni dicione tenerent. possitatis. Non tmē eam
si dicam l' greco accuso. bene dicam. vt si dicat greco sum. non enim ac
cusatiuus ubum ꝓpenē sic significaret sde quorū substantiū ubū i no
minatiuus que pnomen ubū in dicatur. Participia quoq que
ere sunt psone quorū noia: substantiua breue sdicam uba. ut possit
loco tmē uerbi psonam fungi. vt amatus sū es. est. doctus sum
es. est. s que si defiantur in finitum pro deus sub eunt noia substantiae
aim ubo. vt ego sum qui amor. l' φυλ ον με νοε. vl' tues qui
amasti. id φυλ ε ελε. s hec eiū desinit. apud nos participia. i.
presentis passiua. i pmi passiua. Et attende in hiis quoq qm
tm uis ē sōam significantiū. qs i loco participij. qs i sōam ꝓprius qui

agit. ⁊ qui patitur ⁊ actum ꝑ passionē significat. Accipitur nomen sub
stantiuum cum uerbo. Vt qui est amans. qui est nascens. qui
nascitur. Et loco uerbi participium cum uerbo substituo. Vt prudens sic. prudē
di. meritus sum. puniendus. Et noem qd̄ am ⁊ nomen ut supdiximus
⁊ uerbum substantiuum iuncem. hoc cū participio ponitum loco uerbi. illud cū
uerbo loco participij fungitur. adomis quoq; plonas. pronomen referre
referunt. Vt ego qui scripsi. tu qui scripsisti. Quorum autem pronō
bus uerba uocatiua non adiunguntur. sic nec participijs. quippe
ad nominacōem pertinencia. Substantiua uero adiunguntur aptissime
cum actus ceniciam cum participijs significant. Vt amatus sic
es. est. Dmde dicendum est de ostrone pronominum adiuncta

Obliqui casus pronominum omnino adiuncta referunt quorum ⁊ nomin
Vt illius mulieris. illi nocco. illum accuso. illo uiuere. et qua con
structione intelligitur quat nascitur affectus persone. si uero ueap
atur quod dicimus. Non enim omnia uerba obliquos requirant casus
nominum. ꝑ pronomina quorum omnis obliqui casus uerba deficerant. Cum quidam
omnino perfecta sunt ⁊ absoluta. quidam defectiua. Vt si dicam ambulat
bō. uiuit. currit. et ⁊ similia q̄ sunt absoluta. nō egent obliquis ca
sibus. si uero dicam. accusat. uidet. misericordiatur. nupsit. tunc ⁊ egēt
obliquorum casuum ad perfectionē adpfectionē sensus. et ⁊ cetera opera
tiuus sepe numero cum de uerbi constructione tractabimus dicetur. Qui
dam uero pronomina pfectorem esse illorum ostrone si pronomina assumant
Vt ego scripsi tibi. ego loquar tibi ⁊ filia. Cum approbione dicunt
esse eum. Quod cum dicam. ego quidem affirmo. tu uero nō. et rollat pro
nomen integra esse loquendo. et hoc fiat hic maxime omnino quidem
si quis ego nō ambiuere qd̄ dicitur. vim esse generalem. Non enim omnia
egent pronominibus uerba. si quidem affirmantur. nō expectata sibi ostrone
aut ita ⁊ desiderare ⁊ abundare. si eorum eloquione doctor ⁊ maxime
ascriptorum ostrone qui sine metus scribentes p spiritum ea magis
ornate ⁊ exui ipsius ordinis solent qd̄ necessariū est apponere. Cum
manifestum sit obliquorum ostrone sciendum esse qd̄ insum iqbusdam prib
ordis illarum partium intellectus. Vt si dicam aliquem intelligo hominem
⁊ unum puerum singulariter. et dicam anchisiades intelligo greum

singularē p̄mitiui. qui ē anchise ⁊ cum nō singulari qui ē filius. Si
dicam diuinitus intelligo ablatiuū pluralē cū ex p̄p̄osicōe. idest
ex clijs. Si dicam fortior intelligo magis ⁊ p̄ositiuū p̄mitiuū. i. for
tis. Innumerabilis est huiusmodi exemplorū copia. Nec ē dicendū
q̄ si anchisiades dicas de est. ⁊ debet ei accli filius ⁊ si adclatur poe
tica ē licentia. quomodo ⁊ p̄p̄oes addere solent ⁊ minuere. ut Terenc.
in andria. Ad te aduenio. spem. salutem. auxiliū expetens. Virgilius
in eunucho. Sedere ante alios in maiori omnis. Ante enim cū cōparatiuo
positum. auctōem auctioni addit Terenc. in andria. post deinde quod uis
si ei dare bibere. habundat. post idem in eodē p̄ minimū nō laudo
per. supuacuū ē uidetur. quamuis amplioris significacōe potest acci
pi. Idem in eodem. ab hinc triennium p̄hitic. Virgilius in p̄o. Italiam fato
profugus. deest ad p̄p̄o. Neque si dicam aiax q̄ ē singulare deest vnus
In uerbis igitur similiter accidunt que vna cum eis intelligūtur.
ut indicatiuus. ipsa indicatio ⁊ que ex ea intelligitur affirmacō
Vnde ad interrogacōes respondentes. etiam ad uerbum confirmatiuum. l
nō. l uerbum indicatiuum reclinimus. Vt pote habens in se affirmacōem
⁊ interroganti legis. etiam l non respondemus. l lego. Sed de hijs in
constrōne uerborum subtilius tractabimus. In ē etiam singularis nūs
in uerbo. scribo. nec eget ut adclatur vnus. Manifestum ē q̄ etiam no
minatiuus p̄nomīs inest uerbo. Ergo si supradicta nō desunt. quia intelli
guntur. nec p̄nomen deest uerbo. Nec tamen si adclatur uituperanda ē lo
cucio. Est enim quando amplioris significacōis causa. adduntur ea q̄ poss
sunt. ⁊ si nō addantur intelligi. vt legis etiam lego. Ecce enim hic quam
uis ad uerbum etiam p̄ se positum intellectum uerbi habeat p̄clicli. in
interrogacōne tamen adclitum nō facit uiciosam constrōnē sed ma
gis certiorē. Duplici enim confirmacōe firmior fit p̄missio. Similiter
dicimus vnum hominē ambulare ad diuersorum multitudinē. nō quod
ipsi homini. cum singulariter clausus. inhereat etiam vnus numerus intellectus.
Iterum ad omnium abnegacōnē clausus nullus ambulat. neminem
inuenit singulari numero nisi ad iungentes singularē. Eodem
igitur modo cum absoluta. cum absoluta ⁊ nō discretiua. Est p̄lacio. di
cimus absque p̄nomīe disputo. disputas. Sin autem alicuius rei ro

lumi manifestare discretionem. adeuntur pronomina cui pp̃ē dis̄ē pso
nas. uegi ut indicentur psona hoc facimus. Cum enim nisi unus uba
Vnde nūtiuntur eorum qui desiderant psonis egent ubis indicantur ut
qd exhibis de est aliimant. Ergo distrectionis causa. ⁊ maxime si cō
iuncto assumatur. pronomina adeuntur ubo ut ego quidē assiu tu uō
nō. l ego quidem stripsi. ille id legit. l Amphoris causa significa
mae. Inquo tamen adhoc omnis uteuntur fieri distrectō. Vt cyrō
ipo ivectum. Nos nos dico aperte. nos omnes de furimus. Intel
ligimus enim q̃ nemo alius nisi nos. Terentius Canda. Ego tibi furu
fer si uino ostenda qd sit periculi domū fallere. ⁊ illi parē. Er
pma quidē ⁊ secda psona ubor. nisi distrectionis l significationis causa
nō egent pronomibus. quippe cū sint finitissime singulisq uocabus
pares beatur ⁊ pseuter demōstrātes. Tertie uō cum sint innu
merabiles una ubi uoce uteutes necessario confusionē faciūt
intuentī. Quinq; ieneuē. Adeum disēnenda pronomina que sūt fini
ti adiungunt ratis uerbi psonis ut pecor adiectionē mētis sig
nificatio finiatur. Vt scribit hic. l scribit ille. scribit ipse. scribit
ego. scribit idem. Salustius mantelinarius. Verū enim uō is demū nū
mūe atq; fru anima uidetur. Jd in hoc loco ⁊ relatiū ⁊ distre
tiuū ē ad omnis. Inpsonalia quoq; ubia cum pse infinita sint
psonax ⁊ nūorum adeiūne, pronomina definunt. ⁊ locum pfecor
pomūe modos accipiunt ubor. Vt curritur ante. ante. abil
lo. a nobis a nobis. Abillis. Inpatiuo curritur. ante. abillo. a
nobis. a nobis. abillis. Hic eadē pomis modos. Frequentissime
tamen sine addictione pronomina pferunt. ⁊ ipsum achi significa
desiderant pronomina. Vt iuueniat mecio. Curritur ad uocem
iocundā ⁊ carmina amicorum thebaidos. Vt virgilius ⁊ po eneid.
Odea si prima reperens abongine pgam. Er vacet annales
mox audire labor. Dē enim tibi. Idem meod. Omeūq; fouē
bis romanos rex chios. gentēq; togatam. Sic placuit. Dē
mehi. Er passiuam quidem uocē habentia ablatiū l dtiū
uocē passiuor uingunt. ⁊ mutuaustē intelligūt. Vt ēcē
ame. l mehi. Actiuam uō si sint apfectis ubis eorum ostentē

fuant vt uurat me. quia uuuo te. Vnyrlis. i. ij. georg. Et uuat
vndante bicco spectare q̃ chor. plac. mchi. qa placeo tibi. cõm
git. mchi. quia amigo tibi. dimittẗ eueniunt accidit. Cetera uõ
dantio copulanẗ. i. mentmsitiua sunt. vt licet. vacat. liber. ñ
excepti hiis q̃ accusanti simul. i. genitiui assumuntur. pentet pu
det. tedet. pigt. misert. me illi. ¶ Duo i. nenuntur. interest. i. re
fert. quecunq genitiui aliorum omnium casualiu applicantur. ingen
q̃ tamen soli. pronomibus quorum similes sunt genitiui pminuorum.
genitiui derivatorum. nec adeunt cũ ablõ possessiui. pgenitiuo
pminui construuntur. vt interest mea. tua. sua. mãi. nũ. dimittẗ
refert. mea. tua. sua. nẽ. i. ũra. in quibus subaudiuntur mire. l. inu
nitate. mea tua. sua. mãi q̃ nũ. Nam si dicamus interest. l. refert.
mei. tui. sui. nũ. i. vri. nõ adp̃ mutuã plenã. sz adpossessionẽ in
telliguntur. Interest mei. filij. l. filia. ul. tui. ul. sui. l. mi. l. vri. Cũ
ceteris enim quorum omnibus casualibus. id est. nomin. pronomin. principi
ur subiecta uerba. iuleta genitiui exigunt casu. ut diuitis. vt
interest imperatoris. interest nostri natoris. interest docentis. id est. p̃ test
doceni. s. Nam participia tam nomini q̃m uborum sibi defendũt
structuram. s. Et uborum quidem ostentiue fuant q̃m. l. absoluta. l. tm
stiua sunt adiuncta casualia. quibus adosequũdam ubi omittuntur
Absolum ut spirans uiuo. ambulans cogito. qa. i. spiro. i. am
bulo absolum sunt. Transitiua ut miseror tui. miseris tui. no
ceo tibi. nocens tibi. laudo te. laudans te. poeta illa re. poeta
ris illa re. Et hec qdem sm ubi. secundũ nomin autem participia cõ
struuntur. qd quidem uba. l. intransitiue cum nõ. l. tõsitiue
cum obliquis nominũ ponũtur. sic etiam cũ participio. Intransitiue
ut vnyrlis serbens floret. ego intelligens delector. Transitiue
vt ego miserantis cõsentio miseranti. video miseranti. poeta
miseranti. ¶ hec enim ostentiues quoq obliquos adsimilitudinẽ
nominũ. i. pronominũ sunt. vt indigeo illi. indigeo pascentis. fau
ceo legenti. quorũ fauceo amico. fauceo illi. accuso illũ. accuso
hominẽ. similiter accuso legentẽ. dignior te laude. dignior te
illa re. dignior te celebrante. ¶ Et tamen q̃m. i. nomin. vim tenent

participia ⁊ genera distinguuntur. reliqui uero ordinatione. vt figuratus li-
tet participium est figuratus hic uero nomen. amans illum similiter principium
amans ille nomen. vnde ⁊ oratur amancior amantissimus. perfec-
tus urbi participium est perfectus urbis nomen. Participium autem oratione
hic uo potest cum loco ubi iungatur. quo paratae penitus carent quum
mista noce est. Iam adiectiones ad uerbum possunt oratorum vt
virgilius. Quam uno ferunt terris magis omnibus unum post
habitum coluisse samo. Similiter participio additur magis hic
colens quam illum ⁊ ad nomen quod loco ubi iungitur. Adiubum uo loco
nostis vt fuerens eloquentem dico. pquo fiat eloquentem. ⁊ laudo legen-
tem. quomodo laudo lectorem s. Nec mirum putetur iungi cum utrique
accidentia possitent. Et secundum quod supponatur diuctio casuali necesse
est quoque aliquam partem casualem copulari ⁊ adutrique ubi referri vt
dyomisius loquitur. ⁊ tripho ⁊ apollonius scribit ⁊ ego ⁊ uirgilius
pfiat ⁊ legens s. Et contra si ubi supponatur diuctio necesse est aliud u-
bi cum iungi ⁊ adutrique aliquod casuale referri. vt ⁊ scribit ⁊ le-
git tripho. ⁊ pugnat ⁊ vincit eneas. Licet tamen uba pmo ⁊ se-
cunde persone repetentur nichil casualium adiungere. ⁊ pfectum
ordinem ostendere vt ⁊ lego ⁊ intelligo. ⁊ doceo ⁊ docebo. ⁊ scribis
⁊ cognitus. Iam ipsa demonstratio loco casualis alicui iungitur
cum pronomen ⁊ nomen pcam intelligi tamen in prima quam inserta
persona. Iam recta ubi persona que infinitum est. egit aliquo casu
alio. Quid autem fit in nomine. hoc etiam in adiubio. qui vi adiectionum ui-
bi. exigit mao fi. ut ⁊ legere ⁊ docere scribit s. Iacere cum oratione
tiones pponitur uel diuisas personas iungere. que sunt in casu
alio. ⁊ qualitates que sunt in adiubio. Omnium ac actum ⁊ pas-
sionem osequi que iubo. ⁊ participio uel actus copulari. omnibus
autem personas osequi ⁊ qualitates ipsi actui accidentes geminari.
⁊ tunc actum inferre s. Si cum non pponatur diuctio. nec diuisas in-
ferre pres. vt scribit dyomisius ⁊ tripho. scribit dyomisius ⁊
legit. Si cum pponatur diuctio dicendo. ⁊ scribit dyomisius necesse est al-
tum iubum subiungere ⁊ dicere ⁊ scribit dyomisius ⁊ legit. Rursum
si dicam ⁊ dyomisius scribit. necesse est aliquid casuale inferre ⁊ dicere.

et dyonisius scribit et apollonius. Quippe cui proprium quisque copulatum
vel disiunctum omnino similem cogit partem reperire. id est casualem vel
cauere casu. et eundem casum. l. modum. vt et scribo et intelligo. vel scribo
l. intelligo. et meus frater. et tuus. vel meus frater l. tuus. Hoc
saeuum tuum quod licet geminis vnius modi obstructionibus copulare indo
possessiuorum. quippe qui vnum genus pronominum suorum possident. vt
pulchrum sunt et homerica vbis et virgilij. O mulier hec dicere agni
menonius filius et menelai filia socian sunt et frater vestri et vestri me
us frater et illi. Sed nec solos modos possessiuorum si quoque cassus le
ne possimus cui geminis possessiuis plaris ouungere. vt meus ego ag
et filius. tua e cuiatis et omnium. et mei filij e hereditatis et cognatorum
meo suo et fratris et mei amici et pris et mei filij et uxoris mee. meo si
lio delector et iste matris. O mulier omnia possessiua possunt pfi
tam nomina quin pnosia. Gemmos quoque et ablatiua inuenimus omnigenum
impsonali quod e interest et refert. de quibus suppotrimus. vt interest mea
et patris referre tua et impatoris. Sed oscos quoque ut diximus nece
e suppdicis o minchomb pproprius eosdem plerique adiungi. vt et
legis et dicis et lege et dicte. aut lege aut dicte. vnum legeres et
dicteres. vel aut legeres aut discereres. cui et legas et dicas cui aut le
gas. aut dicas. cuius et legere et dicere. cuius aui legere aut discere.
Licet tamen et varrare ut et legitis et lege et legistis et vel legatis. La
tis quoque eosdem sociare exigunt copulatione l. disiunctione pro
sire. l. inter posite quischones. qsido vnus ubius ad eos referuntur ut
ego et tu legimus vel mei vel nostri misceri. et mihi et tibi prest
vel me l. te lectio. vel virgilio l. eycone delector. Hujus ostendim
bus in uenimus quam plura apud auctores licet non reperiuntur o
minchones suppdere si sic interpnantur. quorum si reperiuntur virgilius
et eij. Succurram pharetram et maculose tegumine lynces. Au
spumantis apri cursum clamore pmentes. et melius inglorda
cordibus sine in pharetra ablatiuus in uenimus. Quinda tamen cur
lynces cursu agnum accipiunt. Idem in vij. Qd scelus aut
laphytas tui aut calidona merentes et melius hic quoque in
glorda inuenimus. Qi scelus aut laphytis tui aut calidone me

rente. Cantē ḡstionē ī ōēcā illō. iustitia ne pris mirer telli ne la
bor. et mirentur ecā iustitie ne pris miner. qd ē apmus. similes
ecā hec quoq; iuslecho dubitantia ul interrogatiua erigit casus. hec
aut sepe fit ubi antepositē ordinatio. sicut. succingere lume
rem. et succingere hac re eleemus. virgō i. vt palla lucernetur eru
ent. Jcō inquarto eneid. Prusiq; dulce caput magnis intentā
accingier arcus. Jn vii. mars perdere gentē immanē laphitū
uatur oēssit mitiam. Jpē deū antiqui gentes calidonia dimic
ad soeius aut laphitis nā calidone merente. qd soeius aut la
phitis nā calidona merentē. uniuscq; bene est. Et mirer te iusti
cia. iustitie. s. Et rectus quidē ad ppositū casū ē ecā. o sequentem
inpōtū quinctione. Non tui pentens absq; incōne ē. videtur
sicq; tale inuenitur apud auctores. Prouoluti obliquus casus
quinctū ūlu. duas erigunt psonas. affacientis. et affaciendi. id est
agentis. patientis. vt miseris mei da mihi. miseres me. diguari
me. similiter omnis casus habet intercepcionibus psonarū. hoc ē
qui ante psona. et agit. et patitur. uniuir eisdē. o strō nibi. vt miseres
mei. miseres nbi. ocur se ille. et similia. s. nulla ppositio porrōnē
pōt. p nōi. ad iungi. s. tatq; p solam apponē obliqs eorū casibus ppōit
apud graecos fere omnibus. Apud nos nō soli acādō ut ablatō. vt ad
nos. in nobis. Vnde mecum tecum secum nobiscū uobiscū
non sunt accipienda compositā. Quomodo nec quicū quocum
quacum quibuscum et similia. De accentu autē eorū nihil
qui ē apnose sufficienter electū est. Jōnimibi nō ppositōes
adiaciuntur tum p appositionē quā p oppositionē. Oppositionē grē
que fit in nominatiuo cuius finant oppōnē etiam obliqu. vt in
uetus. in uetu. in uetō. in uetū. in uete. p apponē uō superlas
duoq; obliqs casibus. Verbis uō. et adiuncis p solam oppōnē adiungū
tur ppositōnes. participiis autē tum secundū uerbi oppōnē. quā
sim nōis appōnem. ut plegeus. aplego. effacens. abeffico. ad
legrenē. alegente. ut adpuer. apueri. Secundū tuū quod rec
ta ordinatio erigit. vt p nomen. i. nomē. ppōnatur uerbū. vt ego
et nilegimus. virgilius et oceid scripsimus. Quippe eū substancia

7 persona primus agentis. Vel primitus quia primum vel nomen significat per ea de
nominatur qui ipse actus qui actoris esse. Hic mihi 7 hoc tertio ea
ferre auctor usurpachre frico. Et prima qui sua persona vel mise re
aprocamus. idest restringuimus. Vel ad alias duisis transeunt eii non
absolutus ubic adiungimus. Inse se quidem requeamus ut misere
mei miseris tui. Loco michi noceat tibi. Laudo me laudat te.
Ad alias uero duisis transeunt. Vt misere ille miseris mei. Loco
tibi noceat illi. Laudo te 7 laudat illum. Terna uero persona non sibi
eadem patitur. Et ecia malia tiam mutuisecus potest transire. Oque
cum duise possit esse persone quo in prima aut sua non inuenit quae ei
sint frumissime 7 uocetur unice. Vt iste accusat illi 7 ille hunc 7
mise se requeat eadem ut ille accusat se. prima autem alia prima tisire
non potest. Nec sa malam secunda. quia nec possunt esse prime 7 se
duise sed ut mise requeantur ut superius. Vel transit prima in secam Vel
eam. 7 secia in primam tuecat. ut uideo te 7 uideo illi. Vtes me 7
utes illi. Tres igit persone eadem quidem bis. ostendunt requeam. vt p
sum michi. prodest tibi. prodest tibi. Transitiua uero prima quidem 7 sa adu
nat psonas. ut psum illi. psum tibi. prodest illi. prodest illi. Terna uero
adtres super eii hac una quia tia alia tiam transire pfectur
vt ille prodest michi. prodest tibi prodest illi.

Possessiua tuii quia duas continent psonas. idest possessoris
7 possessionis. Necessario tribus ordinibus ordinantur cum
eorum primitiua duas habent requeam. vel sui passam. quii greci
anacatachlastam uocant 7 transitiua. Cum passam ut uideo
meum. Transitiua ut uideo te vel illa. Possessiua uero modis coniu
nuntur tribus ei ubi a possessore in possessione. Vel a possione in posses
sorem. vel extrinsecus transferuntur. a possessore in possessione vt do
ceo meii filii. doceat tuii discipulii. docet ille suii auctoree. a posses
sione uero in possessorem. ut paret uel meus filius. paret tibi tu
uel tuus. paret illi suus filius. Extrinsecus ut doceat tu vel docet ille
meii filii. doceo ego uel docet ille tuii filii. doceo ego vel tu suum
illi filium. Et meii hoc di pretumsicenie vt ille rogat me. ut
suum doceat filii. Cui sit eii suii relatiui erigit ut pius cognos

cantur psona possessionis siu adq̃ referuntur. Et sciendũ q omia ista possessiua. possessionis qdem psonã scilicet primitiũ significãt possessio uõ pũ
cae ẽ psone. vt meus tuus suus. quorũ ꝛ noia quibꝰ nũcupantur. vt
meus. pater tuus filius. Et cetera uocatiuo quisoluis in prime psone
possessiuis inuenitur cũ secunde copulantur psone vt o mi pater o mei
ni o nostr̃ christe. Omia nãq possessiua ingtõs primitiuꝰ etiã ũb
locari possunt resolui vt amicũ mei moneo. pamicũ mei. eũ
dem filiũ tuũ tuis mẽfert. p eundem filiũ. ꝛ dauinus filius ab
eneo iuclusẽ. p dauid filius. Hoc autẽ nisi est in possessiuis pnomen
meus tuus suus ꝛ primitiuũ hoc ẽ mei tui sui. qd uoce possessiuin
genus ꝛ casus ꝛ nus primus possessionis ostendunt. Et substantiua
qdem ũba possessiuis q uincta ad possessores referunt. vt tuus sũ
filius meus est pater. suus ẽ illius suus. Jnuina autẽ eadẽq pso
na possessꝰ simul ꝛ possessio intrinsecus intelligi non potest. nisi
dicat figurate dicat aliqs meus ego sũ ꝛ suus ꝛ domuũ ꝛ similia. p
sius. vinculũ postqũ meus a patre recessi. Et cumpedes et TO
MOCEIAN. Sũ autẽ aliquibꝰ ex uerbis sociantur. ad ipsa possessi
onũ actum uel passionem pertinentibꝰ. sicut ẽ cum ipsa ꝛ secũda p
sona ẽ intelligunt primitiua quoq ei. pnoia adiungi. quorũ ea
tionibꝰ solet fieri nominibꝰ. vt tu meus filius legis. ego tuus pa
ter doceo ꝛ tu virgilius doces. ego pstian doceor. Jnei eũ ostendi
bus ũba q non substantiam significant. ad ipsas possessiones non
ad possessores pertinent. id est qui nisi possessiuoq adiungunt ũba
s̃ cum autẽ iuna eademq psona ũbũ obliquo q iungitur. pnoiꝰ
casiu necesse ẽ recipere cõnẽ. ꝛ. siu passionẽ fieri. ꝛ eandem pso
nam agere aliqd mise. simul ꝛ ase pati vt miseror mei ni
uceo michi accuso me. Et sciendũ q greci quidẽ optimus vti
tur pnoibus in siu passione. id est. Gre. ꝛ hoc iste etiã ipsis
one transitione fere a possessore faciunt. id est genitiũ apolio primi
tiu pnoiꝰ utuntur. p obliquo possessionis vt. Gres probio autẽ oi
bus latini simplicibus utuntur pnoibus homeꝝ sequũtur qui ybiq
simplicibꝰ etiam potestatis utuntur pnoibꝰ. mei miseror ꝛ moi fi
lij miseror. michi noceo ꝛ mei filio noceo. me accuso ꝛ mei filiũ

accusso ſ bepe tamen etiam mereri precationibus ſolemus vt aſſumamur ſiltas
pnoibus quibus diſcreamur quoq; vtimur causa vt tamen tuceo
tibi metipsi noces · ſibimet ipsi proteſt. Illud quoq; notandum q pos
ſeſſiua pnoia · pme · ſcdie · pſone · ſua poſſeſſoris ſiue cuiuſcu
pſonis tene copulantur · cum agencia · qui pacienta ſiue mse ipsa
reflectant · idē recipiendum · vt meus filius · ſ tuus diligit me di
ligit te · diligit illum · diligit ſe · filium meum ul tuum diligo ego · dili
gis eum · diligit ille · Tertie nō pſone poſſeſſiuum ſiue uoce alterius
ſignifiet poſſeſſorem ſuum nid pōt adiungi alia pſone pſo · Et cum di
cim ſuus ſuus nūſtum · th · ſ tibi · ſolocciſmum fitio · qd impoſſeſſiuo
pme pſone ſicut oſtendimus recte oſtruitur cum quaeliq; pſona
copulentur. Hec mirum cum pme · ſcdie poſſeſſiua fiunt · habe
ant poſſeſſiuos pſonas · quippe in omnibus uocibus pmitiuorum cōſti
tuitur · demonſtratiuus · Tertie uero pſone poſſeſſiuum nō ſolum
adoptat uocem tertie pnoiam pſone · uerum etiam nomen pōt recipe
re · vt ſuus iſtius illius ipſius hominis ſine quibus addatur pſcm
ſensum non habebit. Idem fit · ſ obliquos · ille · iſte · ipse · ſ homo
ſine opis indiget · ſuo ſuo partit · ſui morem ſequuntur. Hec tam
hoc fieri nutrie pſone poſſeſſiuo · cum vim generiui poſſideat
ſiu pmitiuum · ed ul recipeum · idest ſiu paſſiuum · qd greci dicūt
ΙΔΙΟΠΑΘΕΙΑ · eſt · ul remaſtiuum · neqio nctē · ē pnis pſone · eae
ſignificancem uoce aliqua fieri adpiā iſte gūtē · ul reliquiū
eiſtis · referuntur. Vt ille ſiu miſeretur · ille ſibi donat · virgilius
ſe celebrat. Et papoiro greco · ΕΗΥΦΟΥ · ut dyrannus accipit
ΕΑΥΤΟΥ · ΕΟΥ · ed apud grecos quidem mutuo tuentur pſonis · ſ
in ſe reflectit actum ſui · ſ impoſſeſſione ſuam · greci dicunt ē
Igitur ap latinos ſuppdāp ſpoitoū pnoim · mihi mecia non
habemus ſignificacōem pſona · idest ſiu · ſibi · ſe · aſe · ſ ſoq · eta
nō eiqy quoū ſuppdā apud grecos opōim. Et illi quidem ſine
ydiopatia · ſit · id ē recipeaō · ul ſiu paſſio ſine transitō impoſ
ſeſſiua fiat · utuntur ſuppdās opōis ut oſtendimus · ſlos nō pri
mitiuos · idest ſiu · ſibi · ſe · aſe · ul p recipeacōem ut ſiu · primit

sibi indulgeat ut pretiosiorem unum. Vt hereditatem me ille ut suum procuret
rogat te ille ut sibi indulgeas. possessionis uero eius mea possessione
fiat remuneratio ut suum fratrem nutriatur. et suo filio proficiat. et suum fratrem diligat
Sicut alia tamen potest fieri possessionem tertie persone ostendere cum alius
extraneus persone nisi preter iustitiam quomodo et primum eius. idem
si prius apossedere eius, proficiatur in alium iubet persona. et sic abilla
iuriis ad possessionem tertie sicut et ad se. Vt rogat me ille ut his
suis ministret nummis. l. libras panis me ut sua pris misceat pen-
te ut suo pris filio. obsecrat epcetio varium ut suum eruciat ma
tum. Et notandum quod cum ad ea interiora mutata sit remuneratio pro
nam indubitanter nemo possessio adquam pertinet cap. Vt rog
at iste illum ne suo noceat filio. Ambiguum est cui suo filio. iste uel
an illi. id est an rogantis an eius qui rogatur. Q. nomen et apud gre
cos. greci. Dubium sit utrum platonis. an aristotelis sui

Cum nullum possessionem tum nomen quidem proprium per quemque eius
plures licet loco generalis in primis uel Vt euandri filius
pelandrius filii et euandri filii. pelandri filii. et euandri filio pe
landrio filio et euandri filium pelandrium filium. et euandri pelan
drie filii et abeuandrio filio. pabeuandrio filio. Similiter ponis
eiusdem tam singulares quam plurales licet tam pronomibus quam nominibus
vti. Itaque licet generalia quoque eiusdem alium cum possessionis pertinentia
eiusdem plane subiungere. Vt mea anima libro et illorum. meum patrem
honora et authoris. tuo patri pare et fratris tui imperatorem tom
bronum sequere. o noster et fratris mei pater. sua ille officium et pa
tris iuriis. Similiter significantur ostendo nominibus possessionis. Te
renaus mandria. ovo studio atque hospitis. Est tamen aliquid difficile
in possessionis tertie persone. cui nomen tuum vnum qui ad suum possessionem
possessio remuneratione fiat et non ad alium. Vt indiget illi l. avonis
suus filius. pstat illi l. avom suus filius. vitet illum l. avonem suus fi
lius. bene mereatur de illo l. avo avone suus filius. Similiter pissima q
apossedere solo suum nam possessionis erigitur. Amat ab illo l. avo
ne suus filius. Necnon cum non aliis cuibus possessionis uel vti cum posses

sorem ostendimus eximendis fraudem manifestam adhibere aliam personam pro
sua possessione vt rogat me ille. ut suus legitur apud me filius. vt sui
dicantur a me filius. vt sua misceat filij. vt sua donem filio. vt suum
sequar filium. vt suo pecuniar filio. cum sic possessionis prime. hoc persone iniuria
eam non possidentes ostruere sic. vt accusas meum filium. miseor tui filij. i
nuder ille meo filio. Discernimus quoque causa l' habundancie solet cum
geminum possessionis addi nominum possessium vt suus et homeri mos. Inter
ligitur ei non alienus. et suus cicerones filius veteres et patris ostendimus. Sui
di. addi strenuum illi qui sum legem suus non et idem. subpretiare patris le
gitimum non et. Quid autem suus primum cuique appo. accipiunt vius ofirmat. vg.
georg. 1. omnes sua cibaria salvi. Terentius in phorm. Quid hominem tot se
tentie. suus cuique mos. Sin at in possessione fiat a possessore transmo
obligis possessium intimur. vt cicero imperetur sui filij. pater suo filio. ac
piat suum filium. petitur suo filio. Dum enim inscius sit natura in possess
sione hoc persone sufficiat genitivo uni pro possessum vt miseor filij
cicerones. como filio cicerones. accuso filium cicerones. peto filio cicero nis
Licet tamen adeire eius possessium eius obsequitur. l' discernis causa l'
habundancie. vt ego ingenij sui cicerones benedico ingenio suo cy
cero nis similia. Illud quoque sciendum quam iaiyo omnis possessius hoc
at geminum primum ponit eos vt casus quod ostendimus. In hoc quoque possess
suo proprie hoc persone. idest suus quomodo iaiyo tunc vtimur. cum pro
possessor aliquid agat in possessione sua. et cum iaiyo primum ministrum obtin
datur facere pro sua possessione. vt amat ille suum filium. et amat suum filium
benedicat suo filio. et benedicit sui filio. petit a me ut pro suo filio. et
ut pro sui filio. si quis rem possessio in possessione facit transmodem no
n ogtum vti primum geminum appossessuo. quia vim habet optimi gici vt cy
cero in rectis suus filius. non satis omnes hoc dicit cicero recto suus fili
ter cicero nam laudat sui filius. pro suus filius. et filia. Quia nec apud grecos
benedicuntur. Greci nisi more attico pro simplici accipiatur. Ec
sciendum quia primum eius tam plurale quam singulare est. licet i possess
suo et vnum et plures possessores eius intelligit pro sigone gnari ad pos
sessione pertinent vt suus illi et suus illorum. Sicut nuru si pretiscon
ne romanu vtimur his proicit. idest. suum. sibi se. ale. vel possessuo

vt ostendunt. Si enim si adquisitione sui etiam iamnas personas aliquo agnit
vt ille uocat me ad se ducit reseruat habitat omnia mea. Si cui resistit fugat
faciliquoque sibi omnes vt ille mihi enim eorum quod seruit viuit. Si sibi parat
eum secum degenerat. Dat sibi fructibus meis sed et tantas sunt
se indigentes. Et uidentur hec omnia possessiones vim habere filia
sed magis habere huiusmodi ostentum videntur habuisse romani eum
artis quoque solent operis prouolui huiusmodi vt ostentum vt ilis
fuit. Qd autem genio id est uno qui loco sit genius possessor bene adeptus
eum possessionem ut superiorum non solum mores sed etiam amicos vitis optat
vgi habitacula. Et me plebs amat plebs sua sp apud me. Humida
sint lauri et flumine rutenique iaciendus. Tu ladripli sino sibi gladio
hunc uigilo platon. Gre. Et qd mirum est hoc ipsum id est to ion
etiam ipsum et se adungitur ipsum apud illos. Vt Gre. phyomeus
pro quo nos etiam mei ipsi mei ipsi diatur enim suum ipsi illi. Et
ad puteo habundare suum si indubitabile discretionem significa
re. Illud quoque notandum quod etiam ipsum possunt ad mundabile ut
dicunt referuntur personal possessor. Quippe ei adonia etiam ipsum p
nomia et adonia nomia et participia potest referri vt sunt illi sunt sibi
ipsi. hui. eius. Sed uirgilii uersus sed et hecetis diligentia. Primo autem
ipsum possessiua et se. non egent ipsa plata. adunchione alicui genti
ei vnu genti finem mise habeat. Quomodo nec suus eget genio sed p
minuit quod mise possidet. si eget genuino extriseus alius uocat quod
multumque etiam personae adquas necessario et primum sin et ipsum
possessiuum referunt. vnaque eui relatiua sunt. Nam meus tuus n
mihi adsuo primo quod sunt dimonstratiua. non intelligunt gentes sed ita
ipsi extriseus gentes non egent.

Quaeritur que sit distinctio inter genium primum et possessiuum mei tui
sui uni et uti et quisque quae adquoque nulla. Quantum non adse
sii id est dicit qd genius primum simplice possessione sigt. pos
sessiuum uero duplice. Di enim dicam mei est huius primus est huius simpli
cem dinostro possessione. Dm autem dicam mei est filii huius duplex ostendit
possessio. Mei qui in filio. filii autem in uno. Frequenter enim etiam
sine note licet huiusmodi possessiua proferre et marito eius de domino
et nugis et amicis non sit vt Fenius in anda. Cui hic puer apposit

ista mea. Cui mea. Intelligitur enim christus filius. Joe meos. Cur mea
tibi subaudiuntur iugem. id est spontanea. Idem in eunuchio. Omnia nu sub
audiens amoris [illegible]. Et omnibus matris nos e dicuntur sunt dicere mea.
et iuxta uxoris dicuntur sunt nos e dicere meus. Propitiones nostre
munus quem genuisti. pse pserunt. et non egere alienus genuisti. Vt mei fili
ambulent. tui filii undo. mei miseris. tui miserent. Vt ait et ad omi
ne nuntiu et genus et casti bene afferuntur primitiu genuisti. possessiu
non gaudet. sp egere alienus genuiu eius de nuli et gnis. Vt mei filii mi
seris. tui filii miseri. sui filii miserit. ille. Hi pecipsiu quoti
pdiremus pseuuntur. Et no solum genuiuo primiu ponit casu
possessiu licet viu. Vt mei ager. pmeus ager. et mei agri. pro
meis agri. et mi. l. mi. filius. id est filium. pui. filius. et mi filium
et filia ut ostendimus. Sed etiam ipsi possessiuo genuisti ei
omni casu se possonis. idem q a possessione possidentur. pmi. Vt si
uxor loquens de agro matris sui id est alia re dicit. Iste ager mei e
TOY EAIOY. semine mei pgnans si. plem mei diligo. thalamis
mei caste pares. Nec alii pi dupliex possessio ostrui sine gnio
possessiu. Apud grecos tmi ecia articulis huic nouius disser
unt ambiguitatem. Cir. quo deficiente sepe latini auctores fuci
unt questiones. Vt lucia in. iii. Ale repulit estus frectior occeani. Joe
i pmo. Et tatinus seruit non uicior ara dyane. Similis di uinoe
viginti annoi. Nec mirii tanti vim hre in possessionibi gnis
ei in pdius quoi uti tmobit maneat. id est casus ne si de cline
nit significio eius quoq eiusdem. Vt tribunus plebis plebis
tum. senatus o sulatum. Et si aduolbit ut genitiuus. vtrq maner
tmobit. Vt huius modi istius modi illius modi. que tmi pdici
qui separi omnibus adiunguntur casibus. Sui qui e primitiui
nri ut eiprimus non habet. quia necesse est ad aliquem alii
nostrii eae referri psone. Ipe pnomen. et quia transitoi sunt
ostendem. Iam id est inse reciprocantur. id est ipse et inse aliqd
agere ostendimus. aut ipse ale pmi inqua nace est obliqui aliquem
pmi casum. Vt miseretur sui. dicit sibi. Accusat se. pretiuit se vel
pretiificauit aliqui ut poictum e ostruit. idem qito abipsa in

aliam sit ministerio personam. et ab illa iam retinisti. quasi erigit obliqui vt ro
gat me suus ut misear sui. petit me amicus vt pecuniam sibi. admoneor
me inimicus ut se accusem. vt se probat hominum me virtus.

Et sciendum quoniam apostrophe prosopa. apud graecos non convenit omni
modo iactum sui. et nec actus ut adversarium personas recuperare. idem reflectere
ut ad possessiones eas. Itaque necessario verbis copulantur igitur
nec eas intelligunt. die apud nos. miror non esse fieri vt sui mi
seretur. ut sui sibi miseretur. aut cui plus ubi accia profertur prosopa
ministrare in alam personam. et intra praeministrationem ab illa eadem ac
tus aliquis referuntur. vt suppositionem. rogat me ille ut adse
veniam. petit te ille ut sui misereris. rogat te ut tuus eneam ut
sibi pareat.

Haec sic esse cum obliquos casus adverbio referri non
positis verbis actum quem adverbio passionem non adobliquos ref
erentibus vt caesar viat pompeium. ego te diligo. passio non fit pob
liquos actuo iunctos ulto transferuntur in non praeventre adpa
que patitur piduam. passio iniuriam ulto. predicti non intrin
qui adagentem primet transferet in ablatium. vt caesar vicit
pompeium. pompeius vincitur a caesare. ego te diligo. tu eligis
me.

Et graeci quem apostrophe inveneriunt prosopa idem EMAY
TOY. EAYTOY. EAYTOY. quibus utimur qui eadem persona in se se ut
in sua ut eiusdem esse possessione facit aliquo. quae ydiopathe ut in
transactata vocantur. idem sui passa. ut ase patientia. sine rest
rita. transitive accepti quae in se restringuntur. simplicia
non esse allopathe nominantur. idest extrinsecus passionem faciens
cia. i patientia. vt doceo te. doceor a te. Nos autem quoniam simpli
meneramus simplicibus graecis puritas vtimur nam ipsi
ma qui ipsa prosopa. sicut homeriorum ut sibi electum esse ostendi
nem. Intacta non prosopa idest. sui. sibi. se. ase. quae illi suam loqui
nis suamus. eius hoc quoque sit simplex. Itaque et non caret sui
quoniam AYTOY. et omnino uerbo copulatur quae ei unde explear
nominum. vt sui egere. sibi nocere. se mensar. Et nihil modique
ostrone. idest qui qui in se i impossessione sua agit. propono gre
co pidie. idest. EAYTOY. EAYTOY. accipitur vt sui egere.

sibi indulget sin fruī uenerit. Ergo uō eadē ēntiseris actus ieū aliqs
fieri significantur p simplēx greco accipitur. Sic alie tamē hoc fit ū pius
ārā psona ūbum aliquod ut chrisū pfiadūtur ad aliā ēntiseris
p sonā. ⁊ sic abilla pretēsitōem. Adeum recipeatur aliud ūbū. ut do
gat me ille ut ad se venum petit te ille ut sibi dos. Hoc autē mul
tes imperitē ut se langto pdantur. ¶ Illa quoq ūba q̄ ēcie psone
acq̄sitōem aliqīn sgūt. q̄ūuis nec sui passionē nec ⁊ ēntisitōem pa
tiūtur. suspecteti p noīs casibz frequētē ostruūtē. ut augere illo sūm
sū defendūt sibi bruus libertātē. uiuet ille sūmē sū. sibi hoēs
duēt secum eneas adiuteū. Q̄uūis sigs hec quoq; aīmus ispiāt
sū passionis ⁊ possessionis vnā aliqū ostendere ea eadē ī uenūt
¶ Inter apud greos cum noīs pferūtur p nōibus. ¶ Pretera sāēs
qd illud quoq qd apud greos dr psolos obliq; noīnū casus. Hecc
sūmo ī uicem actum ⁊ passionē aīmus in alterum psonā vno eodem
q casu significat. nec pōt eā uō pferri. si vt es intellīgū ipō illo.
¶ Hi uō frequētē p accusatiuo huiusmodi ostructionis. Lectinus
vrunē antecedente mē omnū psonarū plurālib vt Terencī ⁊ adelph.
video amare mē se. Item in eodē. Age in epte quasi nisi nō noūnū
mē nos. te sīplo. Virgilis in vi. Conūsq; oculos mē se. atq; ora
dicebant mē se. Sepe tamē ⁊ explanandi causa addūtur ī uicem. Hec
solū hoc mētā sī eadē mīpma ut ostendūtur sit ⁊ ēa psona plurālis
Q̄uippe que possūt diūsas ī use colligere psonas. ad ī uitātōnem
sīpoēti greci p noīs. qd caret uō simili ūtūm ostructione. ut ego ⁊
tu. nosmet ipsos mīnē amamus mē nos. tu ille ī uicē amatis mē
nos. Alis aut casibus sine mē qd accusatīū erigit vnūtur adden
tes ī uicem. vt ego ⁊ tu. nrī ī uicem miserūtur. tu ille ī uicē uobis
indulgetis. Ipse ille ī uicē se poenūtur. qd si nō addatur ī uicē du
bitatio fit vtrū psīn passionē singulē res inse agant. an alter
in alterum. di dicam ipse ille amatur se. dubū ēnūtur vtrū grece
significet. Et prima grem psona ūcq; p cepedem sam assūmere.
⁊ ēadē vt ego ⁊ tu legimus. ego ille scribim. Ascēdā uō pīma ⁊ cipi
nō pōt. Tertia uō pōt vt tu ⁊ ille uos met ipsos legitis. ¶ Querūtur
aut utrūs ⁊ vtrūs absolūs pluralibus tam apud nos q̄m apud greos.

diuinitate. adq; dicendq; ideo absolute plurialiter fluunt quia patria ad
plures pertinet non ad unum. Et secundum qd quorum pronomina que fluunt
fluunt habent et patria et possessiua vt meus tuus suus nostr uester
nostras vestras. Sic etiam nomen infinitum quis et qui habet apud nos.
non solum patrium cuias. Quo non apud grecos. ΠΟΔΑΠΟΣ. sed etiam possessiuum
q; tam interrogatiuum quam relatiuum esse potest. vt cui anima cuius
et masculinum sine ne addunt differencie causa. Quod autem tam interro-
gatiua quam relatiua possint esse quomodo et primitiua eorum vsus co-
probat. Virgilius in bucolicis interrogatiue proferit. Die mihi damoeta cu-
ium pecus an meliboei. Terencius in eunuch. Quid uirgo cuiua est. Item
in andria. Quid eam sua ne ee dicebat non cuiatu igitur. Cyceronis
in verrinis. de primitiua verbaria relinquitur. Hec eadem cuia res est. Cuius
pecudum. Et nec de omnibus ea grauari sitis qui sint relatiua. quorum
et primitiua eorum relatio nem significantia.

Pronomina quaedam habent obliquationes singula. quaedam nullas
tam ei alijs pronominibus quam ei glyadi oronis priby. sed ei dipreqs
igitur marie singulorum superius dictum est nunc de omnibus dicen-
dum. Ipse adeptiuum vel appositiuum dicit. qd apollonius et uirtus nominat
non q; solum hoc pronomen alijs pronominibus vel etiam nominibus apponitur. et qd frequen-
tius quam alia vt ego ipse tu ipse ille ipse virgilius ipse cyceo ipse. In
uenitur etiam et alia pronomina apponitur. id est. EPYTEWATICA vt
virgilius. Ille ego qui quondam gracili modulatus auena. Item in bucolicis.
Hec tuus hic mecum est hic uiuere ipse malebat. Item in vi. Tu ne
ille eneas quem dardano anchise alma venus phrygij genuere sime
outis ad undam. sed per excellentiam igitur hoc pronomen idest ipse quasi ipsum
quoque est multum apponi non possit. Et secundum quorum rem pro-
nomina possunt pluribus dictum figuratum apponi prime et secunde plurime.
excepto suus sibi se. ase. prima autem vel sua persona nec in uicem sibi.
nec tertie apponi possunt. Homo enim dicit. ego tu es. vel tu ego sum.
nec ego ille facit. vel tu ille facit. Ille autem ego facio. et tu ille facis
dicit. Iam idem appositiuum est. qd apponitur illi ad quod ubi reddatur
Graeci quoque primitiua tertiam personam et ex ea positiua prime et secunde
persone non apponunt. quorum nec nos sum. qd tam in simplicibus primitiui

ente persone grece. quū apostolus possidet apud nos. primate tuū apostolū ecā
quia nō habent ordinem. apud latinis primē. secunde persone necessā
rio adiungūt primē. secē. Nos autē nec in plurali nisi possimus
apponere primē. secē persone superfluū ēse prōē pronōm. idē sui si
bi se. Ale quia singularia ē nor que nec apud grecos apponuntur
primē. se persone nec apud nos. quū uis pluralis accipiat. Ex quo
modo simpliciter singulare accipimus ecā. proprio ponūs personas
sic. simpliciter plurale. vt mei causa fecio. 7 nrā causa facimus. Et
nrūm diūlat aliquū personas significare. tūc se copulari. cū eā diū
sa. aliis est. ubi bene adungimus. vt illis. q̄ exercitibus insce
ciūlia. exercitibus insingularia distribuūtur. vt aliū q̄dam
sunt mortalia. 7 q̄dā immortalia. Livius. Alie sunt uocales. alie osciū
tes. Trium saturni filiorum. vnus in celo. Alē in mari. tertius apud in
feros dr regnare. Sic cū bū dē aliū. pars ē mortalis. ipse immorta
lis. nec tres saturni filij. vnus in celo. alter in mari. tertius apud inferos
regnat. Quinus homerus aliū poetā dicit. GRĒCUS.
aliū. 7 alij q̄dam tum apud nos. quū apud grecos. Cum aliū
nō fit distributio bene unum nō. vt intrete sū note nocū. vel ei
ibū. ad illud q̄ distribuit nō ad ea q̄ distribuūtur reddimus. vt vo
mines sū operatui. alij q̄dem ad pacem. alij nō ad bellū. Et hoc q̄
q̄ simplicē distribuūtur. scilicet tum addimentia. quū addim
sum agnum ibū habet. Sin autem maneris nūm. q̄ petimus
dolisq; manifestamus. vt vnū nubucē. Cur nō mopse bonū quū
ouem amb. Tu ait amo. ipse latere leues. ego dicere uerius.
Potest tum 7 singulare pluralē significationem habēs. vel in sin
gularia. 7 in plurālia supdicto nū distribui. 7 aliū fuare ostē
mis mātem. vt gēris romane pars fuit fortis. pars sapiens. vel
gentis romane. alij fuīt fortes. alij sapientes. Livius. in eli
aburie odia perni legionū. iurisq; publica. quū duo ordinary cō
sules eiusdem anni. alter mortuus. alē seruio pyssis. suffectum con
sulem negabant omnia hne posse. Ecce hic homerica aucten
sentus. nūm posuit pgenitō. Duo ordinary osules pdnor ordi
narior osulū. Addistribuit. eū reddidit ibū. nō ad numera-

Exdiuisis quoq; utibus solent deriuatiua simul & apta fieri. vt ame
dio & ive. mediremeus & amedio & amimus. mediapa. & acutis & diue
to cuticiens. auana & loquido. uuiloquens. & simuha q̃ exsimplicib;
diuati. simul & apta sunt. Inuisis modi tñ diuacnibus frequẽ
ñuenis numsicãnẽ eadẽ ex aliis & aliis fieri gnãa. vt b̃ manus hic
eumanus. horaci. Ceumanq; gigas. hic sanguis. hic & hoc
ex sanguis. & hoc ex sangue. hoc apud. hic & hi & hoc & hoc. hoc cor.
hic & hi & hi vecors. hoc mens. hic & hoc & hoc ameus. d̃meus. hoc ar
ma. hic & hi mernus. & hoc merme. & ternus. terna. terniũ. pli
ma sic. apta. ex diuisis genibus ut ciuis & nuus. p deriuacdem m
aba. uuiseuiria & uenus. Sicbi igitur mutatis quoq; p sonas p
nostum tum pne qñ secte figuure aduñgi. quomodo superius
ostendimus.

Partium ordinis q̃dam hnt̃ nur se generali sibi acqdẽtia. nu
mero. & casus & genera. vt nomen. pnomi participiũ. q̃dã
p sonas & nũm. vt ubum. & pnomi. adoa tpa ut ubũ & participiũ.
Quedã uero extrinsecus. vt p̃positio. adubiũ. interiectio & coniuncio q̃ nec
declinacdem habent. Que sunt igitur declinabiles cum exprimo figu
racnibus. adiuencntes suppositorum uiloꝝ. ut genera. casuũ. & p sonarũ
ut tpora. sequãtia & acquirunt̃. moionis & stionis. idest dispõnẽ. adap
tum fieri & uniciionẽ debent. vt puta singulare. ad singularem
& plurale. ad pluralẽ. cũ aduñ eandẽq; referunt̃ p sonã. Intuisi
tiue. vt ego p̃stamus scilicet intelligens. & nos oratores scribimus
intelligentes. Cum enim tumsitma & refinchcia licet diuisis vti in
mentis. vt docenti discipulũ. & docenti discipulos. doceo discipulũ. & do
ceo discipulos. & accuso nos. & p sum nobis. Eadẽ ẽ ratio & in gñũ
vt uenus hõ iustus & rectus ẽ ille. & iona mulier. & casta & pudica ẽ
illa. homiones iusti & recti sunt illi. ione mulieres. & caste & pudi
ce sunt ille. ꝗmilr. & meisch mei & pius doleris. miseor. & illius
& tui doleris miseor. te ipm legentẽ video. & me ipm intelligẽtẽ
sentio. Cum igitur ad unã eandẽq; p sonã. & casus & gñã & nũm re
feruntur superiori sequãtia ẽ obseruanda. Variantur autẽ ut dem
ẽ. pretiisiades & retrpaciades. nõ solũ casus & nũm. sed etiã genera. vt

illos ledit mulier. illum ledunt mulieres. accuso nos. ꝓ filium nobis
supplicauit. et eum iure tam manifesta vsus auctoris testimonia ꝓferre.
Illud autem sciendum quod ꝓ figura quingrecis ALLEGORIAM vocant. id est
uariadem. ꝓ ꝓcepcione siue decepcione. ꝓ zenma. id est adulteratione.
cidenciam quam CHEMIHTOCYH greci uocant. ꝓ prudentiam id est
ANTITOCIH. multi diuisi. diuisa generata. diuisi eius. tempora. ꝓsoni
non solum transitue. ꝓ recipcacione. fit etiam intransitue copulatione.
quod diuisis auctoribus exemplis tum uiuorum qui grecorum necetur et christus
xpiane. Construunt igitur diuisi multi. vt virgilius. i. eius pater ifrisia
secant. verilis. tremenencia figunt. Adsensit ei quod pars tronitrorum plures.
intelligunt plumile. rectit uerbum secant quorum. homerus. Grece.
Salustius metilinario. Intra circina. fincia repudiabat eum in
ligo nuptie capie. iniuriam adeum. Cuius eum singulare. adere
ueritur. i. eius rei fiducior. Grecum. Terencius. iuuenis. Bigsp
e qui placere se student bonis qui plurimis. minime ledere mihi
poeta nouum profitetur sui. bigsqui ei admiratos intelligit. quorum. item
in primo. Apte aliqs ac nitum. Grecum. diuisa genera similiter
construunt. vt virgilius. ubucet dulce satis humor. depulsis arbutus hesti
lenta salix fero pereo. michi solus amantis. Adulat eum quod neutrum
tum feminum quam masculinum reddidit. Item meoce. Triste lupus
stabit. mauuis frugibus imbres. Arboribus venti. nobis amaru
lidis uitis. Item. i. eius. Himlyx in puniam loca feri fluctibus austri
Coliam ventus. Item. i. eius. gorgis. Sunt. tamnee formussima uina. Item
i. eius. Tymotheus simul triton ad uiceus acuto. Diuidunt naues so
pulo. Lucanus in primo. Nunc legere plebiscita cuncte. Virgilius. i. vii.
Quat'enim cum prima aciem priuere subipsa. strauit. Cum eum pue
ste nomen copidi. xpium neutrum sic. ad intellectum urbis reddidit sub
ipsi. Quomodo terencius in prologo eunuchi. In eunuchum sic dixit. ad
comediam referens priorem. virgilius. i. vii. Dictamnum genitrix pubeni
bus canis folia. et flore comantem. purpureo non illa ferit. cognita ca
pris. Gramina cum ego uoluerit hesere sagitte. hec ueruis obstu
to faciem cilicadat nymbo. deuitat hoc fusium. Albis spumatibus a
annem. Inficit occulte mechanis. Vide quomodo. i. diuisa genera. i. dui

sos nuba in suppositi figura. A MOICTHTOC idē macrobius studie tre
cor quoq; auctores frequēter huiusmodi vtuntur figuratiōibus vt ho
merus. GRECIUS. omnū re ebidtes ī temonstones poete grec
rum fecere. Diuisi quo; casus p casus partibus figurate tum amīs
qui agreis sepissime ponūt vt virgil in primo. Tu mihi quocūq;
hoc regni tu sceptra iouemq; Concilias hoc regnū phoc regnū. Idē
ī p. Vrbem quā statuo vestrā est subducere naues. p vrbs. quā statuo. Te
renti mandā. Dij immortales. quid urbe est. aut forū. quid illic hōi
nū intrigat. p quot homines. Idem meoē. Cicero omnigrauis hu
ic vicinie. p nihil hunc metuam. In eos. quas credis esse has nō sunt
vere nupcie has phce. Idem nuptias. Cum eius adventu michi ve
nit in mēte geniū posuit. primo Cicero ī urinas nectunas. i. Nam ma
tres. ut velim principes vt cum illius in quis veniat ī mente nō solū aio si
ī toto corpe phoneso. Illius tpis pillus tpe. Idē ī ij. virtutū fuc michi
acile legis ueniat ī mente. p artia lex. virgil georg. i. ī cruū tui aūto
palenia pendent. periuribus tenuis. Idē ī vij eij volat hasta ergo p
tēpis utriq; p utrigum. Salustius mercenario. pē rex capitibū
demptis. p dempnatos. Idem i hystoriis po. Nam a primordio urbis
ad bellum. pli macedomcū. ppersis vnigli ī po eij. Tiras relligas
danaū atq; inimicis adhilli. pacibilis. horā. i. ij. carminū. hic dies an
no redeunte festus corticē adstrictum pice dimonstrat amphore. p
amphora Terencius ī anda. Quid mei faciam. quid me fiat. Idem ī
eunucho. Quid illo faciemus stulto. pilli. omnū. cicero ī uerē. De
prim urbana quid illo mysopuone fiebat. Vgil ī po eij. parce
metu cytharee manent in mora tuos. fata tibi. p metu. Idem
ī po georg. Libri melie sompniq; parci vbi fecerit horas. p eliei hor.
m ēsito carū. hic dies vere michi festus atras exigit curas. in p ame
homerus. GRECIUS. Et nīr hac figura sepe sine usi vt terencius
ī eunucho. Apparet hunc suū esse chū patrem. mise tuq; Terēci ī anda
Im tum elisedo a bello ne qui se filū neger datur. Diuisa tpa ne
posteq; resalie pa nmq; auiere gēnem. In mīnim usū ē supis cecidit
ep superū. Vlion. Tomus i nuno finnat neptunia troju. Diuisa ex
ilia ī diuersas ipete tuis. augurijs agmur. dimich e lasedp sub tpa

antiquitus et phrigie molimur montibus yde. Cecidit preteriti. fumat autem
et agimur et molimur presentis. Item virgilius in iiii. ecclesiarum. At regina gravi iam
dudum saucia cura. Vulnus alit venis et ceco carpitur igne. pro alebat
et carpebatur. Et sciendum quod tam poete quam prosarum scriptores frequenter
utuntur presentibus tam pro preteritis quam pro futuris. Contra autem raro. ut
terencius in andria. Sed si quid narrare accepi continuo dari tibi verba cen
ses. accepi pro accipio vel accipiam. Idem in eunucho. Que verba audi
vi taceo et continuo optime. audivi pro audio vel audiam. Idem in phormione
Cur non inquam formio vides inter nos inquam pro inquid
dixit quod in raro est usu. Sic enim solent plerique ponere inquam quod est
futuri. loco preteriti vel presentis accipientes. Diverse pars ut virgilius in ii.
ecclesiarum. Divellimur inde inphitus et pelias mecum. Terencius in andria. Tu
si hic esses aliter sentias. Et nota quod sese ostendens hic dixit. In
qua demonstracione intelligitur etiam ego. Livius in xxxvii. ab ur
be condita. Certare pio certamine cuiuslibet bone artis et virtutis
ausimus cum parentibus quoque civitas suis. virgilius. Ille ego qui quondam
gracili modulatus avena. Carmen. Idem in ii. ecclesiarum. queque ipsa mi
serrima vidi. Et quorum pars magna fui. Idem in buccolicis. Nec tuus hic
meris nec viveret ipse menalchas. Idem in iiii georgicorum. Illo virgili
um me tempore dulcis alebat parthenope studiis florentem igno
bilis oci. Terencius in phormione. Namque ego meorum solus sum meus. pro
suis vinclicta postquam meus a pretore recessi. Nec solum pro genera et per
sonas et numeros et casus et tempora que maxime declinabilibus accidunt
de quibus supra ostendimus solent auctores variare figuras. sed
et pro omnia vinculique partium orationis accidentia. Ut puta nomini accidit
species. genus. numerus. figura. casus. Per eos igitur v. modos inveni
untur figuraciones vel variacionibus usi auctores. Per species ut
optima celicolum saturnia magna deorum. Magna dixit
pro maxima. positivum pro superlativo cum aptissime superius
optima celicolum dixisset. Et virgilius in primo ecclesiarum. Tristior et lacri
mis oculos suffusa nitentes. Tristior pro subtristis homerus.

Graecus quoq; horatius dardanus pdarlanus primus pdanatuo vñ
virgilius quoq; iqtto eis hauriat hunc oculis enem crudel abal
to. Dardanus pdardanus i mlo tpe deos in dardana sistetur a
ma pdardana similes ē hic romulus pplo i romula geus pro
romuleus i romulea. Dgenere i mio i caslini varracibus i
supplicis ostēdunt. figure quoq alie palys sbent abaueto
bus pmi. vt virgilius in po eis. Tonitrq asecibus ynis una no
tibus eurisq ruunt. periunt simplex prpio. Similes
iueius variacōes ostructionis poā ceteris quoq dcōibus accēde
ta. alie quoq partes palys dcōibus ul partibus pnūtur vt no
men padubio vt sublime uolat. i sole retens orto. Ut ot adubi
pnoie vt gemus uñ latinū pe quo. i greew pre iontro. enen
mē. en causa. cur regē fugiti uus ēmū suus accuser. Cur i. ppq
i iuste puere Tuere p iuste i sans p sufficiens. euripides. Gre
cum. Iuenius in po. Tu sans adiutes i humana iomina dundas
Idē i vi. quiq necesse punt pro necessaru homes iunii gio
q ē sans. p iuste dnew. virgi i po eis. o iuti ille i ētis multū
iactatus i alta vi super non padubio. ppositōes. est quq ha
bundant. quū deficiūt. quū alie palys pnūtē tam apd greros
quū apd nos habūdant vt hic socrates agamenico. Gre cuo.
Nostri quo; frequēt vnumē hac ppōnis habūdaa Terencius san
di. accedo ad pclusequas. Idē menuicio. sumq accēda ad te
quim cochor ab eam. prem mecōē. ē chat ne uir qsq ad es ad eat
Idē tanda. ad eam ad eum. Iu eos ad te adueno. virgilius i v.
spacio post ōnte relicto ceius euriaius. virgilius i viij. post
hinc ad naues gradiuntur locoq; reuisit. Prepōes defiuunt
vt virgi i viij. Cuo lat infelix feminea vhilatu scylla comatu
muro. Amens atq aguna cursu pa petit. de est eni cū homa
rus idē firmat mihi Greco. virgi i v. hyo magni alacē ot
stent hyo ego sueius. Dest cū. alie palys pnūtē vt virgi i po
eis. Multa sup pamo rogamus sup hectore multa sup pamo.

prio re p̄anno. Jtē ip̄o georgicorū subiuncē expetunt calatis pañ hucem.

¶ Conuiciōes quoq; tam apud nos qm̄ apud illos, nī habundant nī deficiunt. nī alie p̄alias accipiunt. habundant quoq; ut multi quos r bello passis diuin conqueretur urbem. hos ieptio. At o deos geqp mecū regit rūs r humanū genus. Deficiūt vt virgilius iqīto. Alij navibus ire ferre cū flāmas dare ignes impellere remos. Alie pro aliis accipiuntur vgī in so eij. Aut pelago danaū insidias suspicit tonā p̄cipitare iubet. subitisq; vrere flāmis. eq; p ve. Cū repiet. Graeco uo. At dicit p̄sālē. Ce mī reteneris ieunucho si neqas paulo ac qīnis qar. ac p̄sālē posuit. ¶ Adūbiorū iō qāū sunt que cum suspectis omnibus accidentibus. idest duūs nūs r generibus r casibus r tpibus r p̄sōis indifferēter ponūt. vt nō lon vir. nō lona mulier. nō lonū mancipiū offendit me. nō lon viri. nō lone muliēris. nō lon mancipij est uinqerere innocentem. Non ego. nō tu. non ille non facio. nō facis. nō fiat. bīlīrene. male. recte. pmue. possunt suspōēs omnibus apte adiungi. Sī at alia adūbia q̄ nō possūt omnibus copulari vt. o. qm̄ ē voluntū vt virgī. ip̄o. eij. O regina noua cui odere uiri urbē. et heus. Jtē medē. heus iuuenes. mōstrate mihi. vidistis siquis huc ire. tuntē forte sororē. Alios casibus nō adiungūt ī uocatiuo. alia uō soli accusatiō. vt pone tribunal. pone domū. ultra fines. Que dam ablatiō ut coā iudicibus quod ī iuppōibus iuxtā fieri. ppa aut ille sunt ppōes accipiente que sine casualibus pferri nō possūt sepire. vt Jn illū. pilū. pillo. sibillo. deillo. abillo. erillo. Jam pone r coram eā possūt sine casualibus pferri quia adūbia sunt vt virgī ī. ij. eij. pone subit umbra ferunt. p̄opriū locoū. Jtē ip̄o eij. Coā quē q̄rens assū troiānū eneas. Sunt ī adūbia q̄ dūsis p̄sōis nō iuenimus vt eya aye. vgī iqīto eij. Cia aue rupe moras varium r mutabile semp femina. ad sēlam eū dūb solā. Sūt r alia adūbia q̄ dūsis tpibus adiungi nō possūt vt heri feci. nūc facio. cras faciam. Sunt alia que singulis modis associantur ponūt p̄sonas r nūros r tpa. vt iuuenā optātō. Et ī adūbio in loco suo lacū tractabimus. ¶ Conuicio quoq; omnibus est omnibus suspōēs iuncta

id est. genibus, cubitis, manibus, pribus, personis. vt vir & mulier. vinos & mulieres
doceo & doceris & docebo. ego & tu, ille. si facio & si faciam. facere & si
faciebam. si fecerunt & si feci. si fecissem & si fecerunt. si fecero & si
faciam. Sed ad proprios ordinandi metaphorae rectorem. Sciendum
quod singularia propria quae sunt vsque ad Aristarchus nocantur cum personarum primitiua
sunt diuinitus ipse propriis positionem personarum. Quae non figurare
possit. quomodo nec uerba quae tres solas uocales utrisque personis habent
mei. tui. sui. mihi. tibi. sibi. me. te. se. ame. are. ase. quorum nec pluralia
eorum. nos. uos. nostrum. uestrum. nostri. uestri. nobis. uobis. nos. uos. Hec di
uinitus. meus. tuus. suus. nostri. uestri. Ipse autem ille. hic iste & ig
figurare & primitiua & secundaria solent accipi. Quippe cum non habeant s'
singularis primitiuas & secundarias quibus impertiantur pilus accipi. Quod autem
sui ipse singularium est prime & se prope qua declinatio similis illi. cui eis obedit
ei. tui. sui. michi. tibi. sibi. ere. se. ame. are. ase. Itaque ea tria p
prioria suas differentia quas personas admittunt sine signis non admittunt
sibi singularis uocis. Idque probat eorum ordinatis eorum. ei. eius. eum & tuus.
suus. qa sibi sunt singulari similitudine declinis & maxime quae singulae sunt
& unaquaque persona eorum uocis. Quomodo non multis personis proprii inuocat sibi con
iugi. mihi. tibi. sibi. Et quae persona possessionis non possunt. Semo ei dicit ego tu.
nec sui mei. nec tuus nos. nec suus meus. nec nostras vestras. Sicut si ad
dim. dilectione dicam suus tuus & meus est. eius nostras & vestras est. Inquo
tuum possessio quae omnis significat possessor non prope diuise sporest
tui & sine dilectione dici. ea res mea est animus meus tuus est. Inquo
tuum diuisas intelligo propriis possessor. Ille autem ego & tu pro & hic e
go. iste ego. & ista tertie persone proprio. excepto sui & eius diuatuo
suus. licet & prime & secunde figurare vsque extremique singere persone. In
libris non quia una est uox sola tertie persone. cum secundo. & primaria
tu una enim persona accipi non potest. Semo eiciat fiat tu & ille & fi
at ego & ille. & fiat ego & tu. Vt singulis eum uocabus singula significa
ta persona. eas certum se. alys accommodare propriis non patiuntur. Et
quod mirum in personarum distinctione singularum. hoc fieri. cum licet
exorto & ex undisciretis genibus. & nasis & cubitis. & pribus hoc manifes
te intelligere. Quippe cum per diuisione lineucia in diuisis ea dat

significationibus accipe. Nam tu. e. sibi. me. te. se. cui nō distinguitur gui
lia qbusq placet ea designare vt me ipm. 7 me ipsum. 2 te ipm. 7
te ipsum. clari clare non secernuntur nisi. Luc. ergo singularib
7 pluralib ea declarare. senatus curus. multus. facies res. spes. hic
diuisor sunt ea sui. munia. Licet ergo qb liber eor. apnissime
ea copulare. Omnia ubi ptm pfti subiuncta 7 futura esse uoles
nūr absq absq ptma p sona. Lneb igitur plaber. mutuuus ipe
ea accipe. parnapia pseuus ipis 7 infinita erde ea ptm ipsa
fiunt. Licet igit vtrobiq oipferre vt scribens hodie pficio se
bens beri pficiebam. 7 scribere uolo hodie. scribere uolebā
beri. Dicendū tū q hic ptiis pfis. ea pnapialia infinita si
pfecta seu sū ptm imperfecta significantia designare ut scribēs
pfeci. pfecerunt. id est cum insciendo eum pfeci. pfecerunt
scribere uolui. uoluerunt. idē. neque scripcionē nolui. uolu
eum. Dicunt enim q ptm imperfectum interpretem qdē rei sigī nō
dū tamē pfectum. Idcq usus auctor oimplat. Comunia ubi
tam actiuam qm passiuā destructionem oipinē eorum diser
nitur interpretis significatis. cum nor te. 7 are. hodie te. 7 are. am
et. docear. legar. auctiar. sunt in parum pseuis. sū optati
fiti. 7 subiuncti pseuis. Nec alie possunt eor significationem
res. nisi postructione ei adendum. ad dubio. 7 ipm. ut ipsa
res quē sine ad dubio dicūs. amet docear. legar. auctiar. Optātes
uō ei ad dubio. vt vtinā. amet docear. legar. auctiar. Subiun
gēres quoq ei amet. docear. legar. auctiar. amaro docero.
legero. auctero 7 sicle sunt 7 tcie pslone. Adcionē igitur p
nōm diseruūt. amaro tu. amaro ille. In omnibus igī huius
cemodi dōib que eiusdē hnt figdes ostrucho marie. ad eas ex
planandas ē necessaria. hic eadē in oibus ingly similes inuenī
tur uoce diuisi casus. 7 genera. 7 nū vt pere gēnē 7 dātis sin
gularis. huius pere. huic pere. et nōiātē 7 vtē pluāt. vtrhq
pere 7 o pere. sic doch. grē singularis. hui doch. 7 nātē 7
vtē. pluralis. hiq doch. o doch. sic. cedes. faciei res. nōiatiu
singularis 7 uocatiu. hec faciei 7 o faciei. hec cedes. 7 o.

ceres. hec res. ro res. plurales uō uoiatum ⁊ acoitum ⁊ uocatū
hec facies. hal facies ⁊ o facies. Multa quoq; ⁊ alia p nibus ⁊
uenies filia. nec aliū ea dis'enes nisi ex consequēta ordinatōis ide
casus casibus ⁊ genera generibus ⁊ numeros numis ⁊ p sonas p sonis et tē
pora tempibus congrue disponendo. sic ordinatur sicq fit ille ē iuoce.
hec eisdem. nec ē omnibus actiōibus o nūgi si ad intellectū refer
ri utputa omnis data ⁊ ablata plurim mobilium nomina p nomina pu
ta pnia. sile ex ptia generis. ut bonus iste acūtus ⁊ mnū eū de maribus
loquimur masculis ea nūgnūt cum ex ōtio seru fem ⁊ mnus eū extra
uerisq ē significē. Neutris ut bonis uinis loquor ⁊ bonis mulieri
bus ⁊ bonis manciplis. ⁊ acūtis uinis. acūtis mulieribus. acūtis mā
cipis. sic ⁊ filia que q fuliōe significis p ordiacēdis iūctōnū ⁊ actiē
eiū distinguunt. omnis ut q stūo quū greci syntaxim uocant ad in
tellectū uocis reddenda ē. Itaq p figuras dūsis uariare solent
auctores in ostōne accidentia de quibus iam suppōnit quē ēqui
adquis dēbet mogrue ē disposita uideri tunū ōne sensus rec
tissime ordinata ē iudicētur. ut puta pma ⁊ ēcta p sona ⁊ unū
figuratē accēdit. d. virgl. Ille ego qui quondā. ē. ut intellectus.
ego uirgil. ille qui quōdā scripsi bucolica ⁊ georgica. Dūsi
quoq mūi hoc nūi repuntur. ut idē ūgl ⁊ p eiūs pars in frusta
secantur ceruibus scytrentēcia signant. p hunc sīgulari nō ad
dednē si ad sensū retulit ep pars triandri multi intelligūt
⁊ p genem diuisa. Qualis enim ei p mam aciem pnestē subpā
virgl ⁊ viij. Quinis ut pnestē neutrū sit si q uirbis intelligūt
ad id qd intelligūt magis q ad uocē nōis reddendo dūs subiplā
ē inuīr p omnia acūtencia omnū pcū ornis frequētē ⁊ neuinis
hyūcrenbi figurat ⁊ casus pcasibus. ut cerniget hy spīd fluui
regnator aquarū. p fluminis ūgil. ⁊ viij. ⁊ tu ne gaiq hac
regni tu saepē iouemq gelias regni p regnū. de quibus sufficiē
cur sup dicūt. Fere latinis nōibus absq iusriantibus.
Et tu quoq quondam dubitauerunt. an nūs sit tantū an
uocātū tantū sed utq in eo ostendē ē quomō ⁊ ōibus
secunde declīnis. ⁊ quoniam triphō quē apollonā arguit vo

uocatiuus est solus ꝑ uerbum decepius. Amicitiu uocatiuus qui diuisimus
se ꝑ ꝑ ulxx. cui dicitur tu legis. tu discipule legis. Et tertia et quarta
in ꝑsona conuenit. bis uocatus qui sunt se. nec tamen ideo diuisi primi
uel tertiam uocando inuicem. nec se uocatiui non sunt. vt ego discipulus et legit
discipulus. Sed certe in illo maxime casus habent ꝑ noia quibus desi
nunt in uiuitatis ꝑsona noia et maxime notantur. Verum non ꝑ noia
non egent qa nec demonstratione nec relatione quibus simul ꝑ pro
prium possidet. sed solam diuisionem. idest apostrophen. Et hoc non est
qd uel mutat uel uertit directione non solum ad eos quos intentat sed etiam ad
illos. ad quos uoluntas potest pertinere. et absentes uocare solent uel
ignorantes ꝑ ea noia et ostendere uoce uentes etiam ad multos. ut
uel ereis nob responderet ut ad suos tu. enim. Illud quoq; sed
qd sunt ꝑ ē ꝑ nomen. hic notatur ꝑ ꝑ ma et sa ꝑsona. Vocatiui non
non solum ꝑ noia sed et ꝑ noia et ꝑ ꝑ ꝑ ma hic. qm casus ꝑ ē se ꝑ ut
scribe ergo et scribo uergit. Et ego et notati cum casibus sed certius
uerbum est qm diuisimus ꝑsonis ostenditur substantiui illa et uocatiui
q n notatis non sociantur. vt ego grammaticus sum. tu orator es. Ille phi
losophus est. ego ꝑsianus nomor. tu apollonii uocatus. Ille ingrii
mutuatur. Vgil. ꝑ est. Tunc ille eneas quem dardanio anchise
Alma uenus fugit genuit hymeonius ad unda. O siue dubio
hostiuicto ostendo. uie uirtutis tu es. Hanc uoce approbat enim dis
tinctione ipse qui est notatus. uirtutis ꝑsonam notatis necessario ad iungit
vt ipse ego facio. Vgil. i. v. Ipse ego paucis ꝑ pre tua mutuo iuuo.
Id est. ꝑ ego. ꝑ ego omnis diuitias Lereon digressa relinqo tu ipse fuisti
virgil mibuce. Verum id qd multo. tu ipse fatebere mal. Tu
cero i uij virtutis. Tu ipse executo secundo sustulisti ipse ille fuit
Cum igit noua prime et se ꝑdine notatus non uenit nec certe obliqs
uocatiui tui hic plenis loco deficiencii ut paulo ante ostendimus
finguntur ꝑ noia. Relatio quoq; eum adcetero casus fiat adiu
cantur nostri. vt ego lego qui scripsi. tu legis qui scripsisti. Ille
legit qui scripsit. meus est suus cui. ere emptus est. Vocatiuus
autem in relatiuis ideo est non potest qa accidentem cognitionem sig
nificare non potest. dicit. cum diuise uniuersio sociantur ꝑsone uocat est

nōs nūgi non uocando · ut ego tu ille docem̃ Semo enī dic̃ · ego et
grm̃atice · ille docem̃ · ñ si attendūtur cū ponens nōiam̃ pnōis · adiū
gam̃ ei uocatū nōis · ut ego et tu grm̃atice · ille docem̃ · Et noīa
quidē quāuis tēie sint p̄ē · tūn̄ hīt̄ plerq; in eloq̃ uocam̃
Hec mirū cū ūbis quoq; vocās quomodo et sbstantīs · nūcū pos
sunt ēē tam p̄ne quam sēcē p̄ē · Quomō igit̄ si dicā virgilius
uocans ātia ūsam tūlerō nomū p̄sonā · sic uocando eum dē ēllam
tō uocandi facio sam p̄sonam · ut · o · virgilī · idest te uoco virgi
lium · exclamatīe · infinitī · nomū · ul' interrogatīa · ul' relatīa · ul'
reflexīa · ul' distributīa · que qr̄ sunt ī ēēre p̄sone · ul' duīse vo
cam̃ hīt̄ nō possunt · ut quis · quī · tālis · quāl' · quant' · etiam · cfo
tot · vēq; ālē · singūla · bini · tīni · similia · adhuc nōi · H · noīa vo
cātio fīeri nō pōt · Quidam · ēcā · ūs · adsam licet · ea · ūsigere p̄sonā
ūs p nōs · ut · qui estis · quales estis · vēq; cyriones · vocamini · singli
venimus · ad me · tūn · prudere · metū · vēgī · ī p · ūs · uos · qui · tandem
quibus · aut · venistis · ab · hoc · ¶ Pronōia · nō · p̄ne · et · ēo · p̄sone
minime · possūt · hīt̄ uocam̃ · ñ · possessīua · p̄ne · qū · dūgūnt · et
dīngūnt · adsam · p̄sonā · Quippe · cū · pōt · aliquis · adsuam · possessī
onē · idest · adsuum · ul' · adsuū · et · admatē · ul' · adūxorē · et · dicere · o ·
mu · o · mea · o · nr̄ · o · mū · o · m'm · et · ē · xp̄ū · possessīuor̄ · p · nōim · duas
significante · p̄sonas · ūpām · quidē · que · possidet · p · gūnū · vbiq; · ea · nō · q
possidet · p · onis · casus · ¶ Incep · sēcē · p̄sone · possessīuū · enim · ī · gēēīē
sit · nē · possessor · intelligendo · adequē · digit̄ · suo · vocam̃ · hīt̄ · non
pōt · nisi · figūrate · uehū · dicē · o · tue · et · nō · aliene · idē · tū · p̄ūtē
hīs · quom̄ · ego · meus · sum · Euripides · ΤΙΔΑΣ · Ο Ο'ΣΟΥΟΥ · ¶ Si
quīnus · nō · entat · idne · tūn · usu · nō · ē · quom̄ · nec · hic · illī · nate · ut
xp̄e · illī · nate · ¶ Cū · igit̄ · ī · omnibus · possessīuis · tam · possessor · quī · pos
sessio · intelligat̄ · nec · alij · possunt · ēēre · quī · ad · possessorē · ñ · gēēī
intelligi · nō · possunt · hīt̄ · uocātō · nisi · p · ūpās · possessiones · eū · m
sam · intelligant̄ · ēē · p̄sona · nec · p · ūta · tūn · p · ūtā · nec · sēcā · sam · pt
possidē · nisi · sicut · ostendūtur · figūrate · dicat · aliquis · ego · sū · meus
et · dōs · et · sum · · tu · es · tuus · et · dēcor · et · discipulus · p̄sius · · Vt · dicta · p · ūtā
meus · ap̄tore · recessī · Tēa · nō · tēā · pōt · possidē · qr · mulier · et · dūse

possunt esse tercie persone vocatum tum aliud pronomen iusiu non est in primu
tum sed persone et possessiuum prime qui ad id sermo dirigit. i. qui secu
sociatur persone. nec ut naturalit ad sua loqui possessione. Ter
cia uero persona et si habeat ut pronomen dicta possit ut pdicta
e possiuum. ut ad aliam digere possessione simone. vt o gem
ter noster saluue maxime diuum et euandre filii r thelamone
diax. Itaq qiiam ad patrem rex natum recte uidet posse dici. o
o sue filii euandri. o sua uxor euandri. vt si diam euandre fili
et euandria uxor cum in hoc due tercie intelligunt pe possessio
uis et possessionis vsus tum deficit quorum et apud grecos teste
apollonio. cuti tu pu. cui nondum sit posse dici. in usu tum non
inuenit de hoc ut. greco in tercio clarius tractatur. Si certe aut pe
ut supra dictum est diuatum non potest uide uocatum qi nate est primi
geniti in eo intelligi in pro possessione ad quem sermo loquimur
et uocatum in possessione et qs possessio secte persone nec tertio r ad
primam r adiciam refertur persona cum natural ut entent vocatio
ut tuus filius sum. tuus filius es ille. Et qiiam is figurate ut sup
dictum est dicat tu pe tuus es et dus r suus tum uocatum non inuenies
figurate in hoc pronomine platum vt euandre et possessione et posses
sorem. Iuna eademq persona uidetur aliqs affari dicendo tue q
modo apud grecos teste apollonio. Quemadm igit nomina sunt
tie persone sic etiam possessiua pronomina que qiiam uis qiiti ad personas pti
sideuciu sunt sunt et prime et secte tertie tum qiiti ad possessiones
quas tercie sint persone si subtrahis ut vocatus adiungant ubis sicut
et nomina. meus es suus meus uocat suus tuus noster parens tu
us exut. suus ille sui filius suus illi es filius suus ille es filius
Pronomina que ut supdictum tribus apuliae nulgrec personis
Itaq apollonii epigrammaton hoc uocat. i. appositum qe hoc a
uis pronomibus apponit ut pe ego ut ego pe tu. pe r ille pe.
Et qiiam is tuuenianet etiam alia pronomina figurate sic tuuenia p
duas personas. ut ego ille tu ille. hic ille. vgs. Ille ego qui
quidem. ps. i. p. ey Tu ne ille eneas. Tu. tanta hic es illo nec
te credas danui luce non tum sui alio pronomine quorum pe possunt

pme ⁊ se pone uel adiungi vt que facio que facis. vbi miscebo. Que
qui quam prima uidi. Id nubuce. Cum faciam uutulam pfingibus
que uenito. Alias tamen uocet tertie pnomen pone pte. sic uelis pme
⁊ se pone non possunt copulate semo enim dicit ille facio ille facit
sed addas pnoia ⁊ pnia ⁊ iam demonstrantia pdua. vt ego ⁊ scelo
tuechuar. hic ego vehemens ille solus qui uiuo amet inerlum eicio
q̃ sum catilina. hic ille ego uel ille tu cum dicimus relinquit sigmus
ecclesiam cognuednis. Que ego non distinguunt facere. i. que ego pme
⁊ non alius. Hoc autem appellatur pnomen que quinque imparum societate di
cimus. hi que facis ⁊ que facit non vt tamen uocatum sed illum hi pno
men uocatur. hic potest ut chrysmus in pmitum se pone ad quod di
rigit semo ⁊ diuatum pme qui diuigitur pmitum scele uel uoce uel
tellectu. vt o mea tu ⁊ o noster chremes. preterea uocatum non
adiungit pse uno sed uel uocatum hi nes. semo. u. dicit dete es. cla
ue uocatus. virgilius dicitis. hi dectus es. clarus uocatus. virgilius dice
ris. Que g̃ mihi nil nice nolis fungi non potest. mich at mix se pone
imparum non adiungi cum ou tertie pone que uocatum non vt adiungat
imparum ut faciat ⁊ facito ille faciat ⁊ faciuto illi. ¶ Illud quoq;
scienda quod uocatus frequente ut imur sine uel euitede pone vt mi
ui te virgilii. Intelligo te bonuere stroa non uiq; eclip sua nusq; sui
uerbis pferim euitado pone ut tuum es virgilii noiatis. Omnia at
pnoia que uocatui possunt simile vnie noiatui uocatum excepto
nu. p mec sec mix cum etia noia pleraq; ap latinos ut dicemus eos
de vnit nomen ⁊ uocatum. stryris quoq; mos e nomen p uocatus pfie
homer. Tie. que sequit e virgilii ⁊ viij. Corniger hesperio fluuio
regnator aquarum. fluuio pfluuie dii lucar ⁊ hi. Degener oppida uiri
seculi longi deorum. hic meminisse uiro. pcopule gracedones aut
⁊ tessali. ethio uocando pnis dicit pferit homerus. Tri. hic voca
tu e pmo theonista hi dicit pitheoristes vii ⁊ iani frequentisse hui
cinodi noia ⁊ mayie appellatiua p uocatum gnii ⁊ pnii suo pferit
sopbitia. eyeharistia. preta sacra. carmata. solia. pli. tii ⁊ dubitate vo
catum pnii posuit. Censere ue tuii qd tribente salutat tribente
pitrat. et hol. gracie uirtute esto. pro macius vii tute supplice.

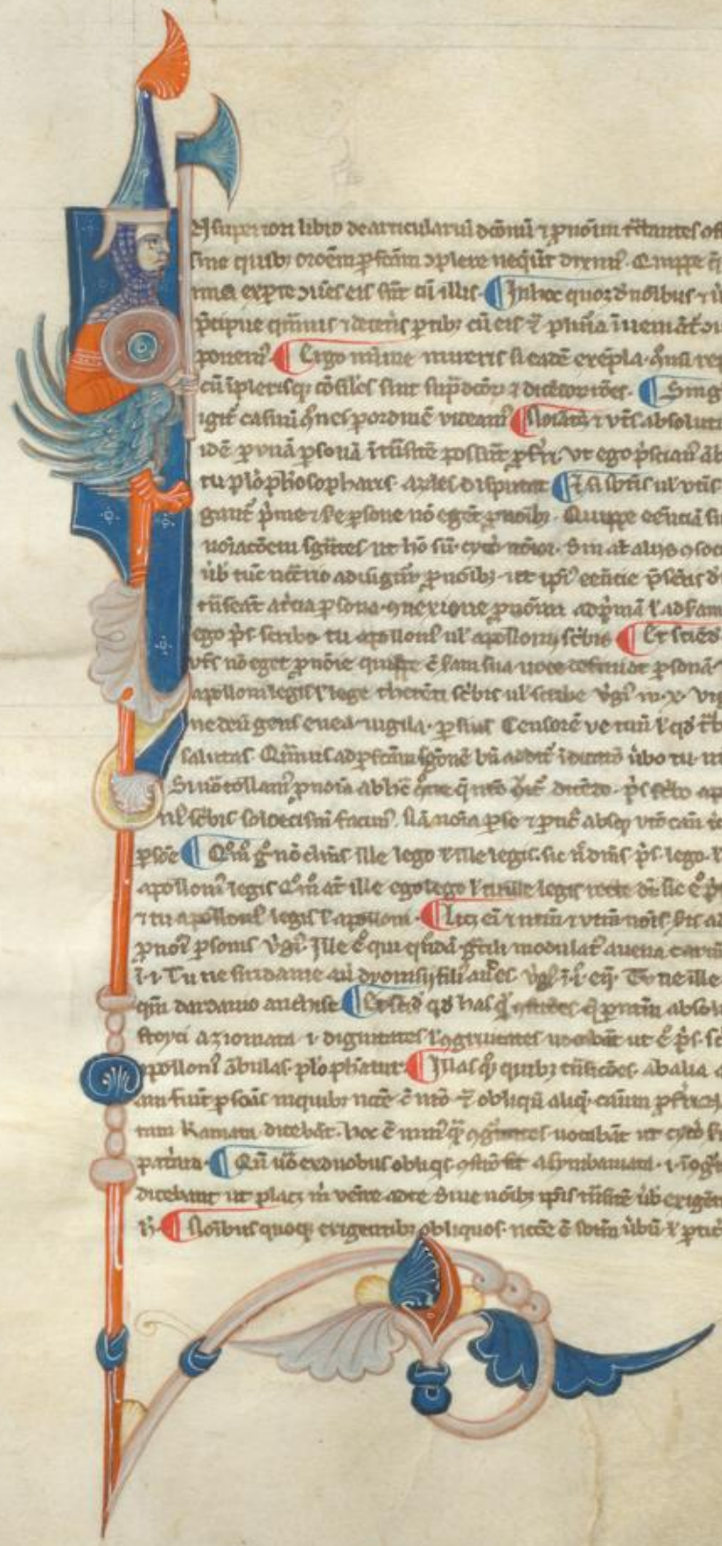

⁊ super iron libro de articulatu dominu ⁊ puoim rectantes ostiuibus
sine quibus eroem psalm xplere nequit dicentes. Quippe si mag
ma expressisset est sua ai illus. Inhoc quoq; d nobis ⁊ ubis
peipue qmuis ⁊ detrinc pnb; cu eis ⁊ pnia i mem dc onia q
ponend. Ergo mline mureris si erae crepla. dnm repetit
cu ipleriq; dsilcl sint supdcov ⁊ dictaw rocl. Sm glou
igit casiui hnci pordnc vitcant. Noiard ⁊ vtl absoluti sit
ide pnia pnia i tusne postiur pfri vt ego pstiau abuso
ru plophiosophaurs axtel dispiciat. Ai sbtis ul vtis ui
gnuf pme ⁊ se psone no egr pnoib. Quippe ecnai sint
noiacdcu sgitcl ut ho sui cyd nomi. Sin at alio o socient
ub tuc uctio adiigiur pnoib ⁊ ut pi ecnae psens dmde
rusciat atua psona onexione puoim adpmi ladsam ut
ego pt scribo tu apollonl ul apollony scbis. Et scies qo
vis no eget pnoie quipe e sam sua voce cosiuide psona vt
apollon legit ⁊ loge therein scbit ul scribe vgi iv. v virgilac
ne deu geus cuea ugila. psius. Consore ve rui ⁊ qo tbeate
salutas. Quinu ad psam sgone bu addit idcirco ubo tu uts
Si uo tollam pnoia ablie ore q uo hue dicto pt scbo apollo
nl scbit solocisni fcaus. sa noia pso ⁊ pue ablq vto cau ieo st
pso. Qua g no clar ille lego ⁊ ille legit. sic u dicis pt lego ⁊ nec
apollonl legis. qua at ille ego lego ⁊ ut ille legit. ecce di sic e pt lego
⁊ tu apollonl legis ⁊ apsloni. Ecce cu ⁊ nru ⁊ vtu noiis. sit ad ugie
pnoi psonis vgi. Ille e qui quod greci modulat auena carui. hoi
i ⁊ Tu ne sit dame ai dyomisy fili audet vgi i. cij. Tu ne ille eucl
qui dardano aut dise. Et scies qs hal q studet q pnia ablo iuie
troya azionata ⁊ diguitatis logiuentes uocabat ut e pt scbo
apollonl abulas plophatur. Illal ch quibus cusicdes abalia adal
iam fuit psoic inquibus nate e uo ⁊ obliqui aliq cuium pfrcs apa
tum Kamam dicebat. hoc e nru q ogimes uocabat ut cyd fuat
pnia. Qui uo ex duobus obliqs ostio et abimbanam ⁊ logimes
dicebant ut placi in veire adre. Sine noibus ipsis rusticis ub erigentibus
⁊ Noibus quoq; erigentibus obliquos nec e suia ubi ⁊ pue est.

cōseq ut filij beatic sui ⁊ filij beatic eē diuor ⁊ omnod dnti sui ⁊ omnod duq
eē iudeor boni sui animā ⁊ boni eē mālī intelligor fortis sui virtute ⁊ fortis eē
iustitie appetito. Est ar qū peclipsim ubi ⁊ principij sbā ⁊ licentiōi cisli
um ⁊ mī è obliquus. Ostū soleat pferri ut filij pelei achilles multos mte
fecit tyranos subandit. n. principū ubi sbā cuiq ⁊ vsu nob mte nōē
p quo possimus qm è ⁊ qui fuit pelei filij dicē. Sūt alijs cūbij mtū cō
sequtibus sup dū principū ut que peo accipiunt subandit ncē
è adnticū omnod in amie pficiscit id q in omnod è aicus honestus
fuit vir enim hoc è q ē honestū facē deber pdiby ēt hō sbandit q
è ⁊ Vt quē qōm nōm exigere ita sic wsiant cūbij. Cubij lig ut
pnoiā ut principia peoēs cū adiugē vt ille filij pelei achilles multos
ī ēfoē tyranos ⁊ illi pelei florentis virtute filius achilles fuit Idem
lig facē potūs cū. Cōstē n obliquos cū qī sibi adiūgit mēt pt ⁊
flex ī hrē. Si nō ē ī eadē ostrōe ūbor sam adalias tūsciū ūbū p
Quippe mīm desiderūta vt filij pelei fuit victoria tyranor filio pelei
tessit hector filiū pelei tinuit tūa filio pelei floruit greca ⁊ Vt quē
adiūgor nām mēse nomī p varios cū genitor. Vba q tūtiū silī soleē
varijs cūbij omūgi vo miles eger ī parvus ⁊ cineas pmia dnat ev
tālo plo erudit axiem. Cvrō pnē laude. Qm ita nīs obliqs apte
possit qī. quīū nōē ōpīnāē pro eorebo. Qz tū eadē fleruit sibi defēdere
vt cineas rex tyranor. cinec regis tyranor cinec regi tyranor sic pre
lig obliqs qī cū. Mīū igī nōm cū grō adiūgē quī posso aliq signifiā
⁊ posso ⁊ mīū quidē possonē grō possēē pfiū vt hector filij pnam
Dauid fuit hymnōis cineas rex tyranor parētus sic achill patū vrec
hortēsius. Qm sic ī ēpīnāē ut adiūcto ūbo possonē sgīūē posso qdē mu
ter mīū accōmū. posso uō grū ī mīū. Vbi hmī nā hoc exigente vt
ī tūstē mīū accīū uō exigitur. Qd è n. bīor filij pnam ī ēpīnātes diūs.
ū hī è hortē filiū pnam ut possōr ⁊. patū vrec hortēsius ⁊ patū vrec
hortēsiū possōr. Lig tū b eadē cū sbrō vbo adiūgit ī grō qī drō cō
nectere vt filij pnā ⁊ pnam fuit hortō ⁊ dauid fuit hymnōis ⁊ hymnōi ⁊ pnā
dauid amie achill ⁊ achilli fuit. Sīt eōē socī amie. affīnis cognate.
victuus pīequus ⁊ filia ⁊ omīa adpossonē pīnēa. Vgī ī vij. è
ī natū vivo gētis qī iūgē mē fuit negū. possīdo nātū. Si mag.

dare est. ad ignorantes vnde vt Iuppiter ab illis flam. ad scientes ex natis flouis
ex ppis ignorantes dicuntur mea. Vel mei nata lauinia. E. filia dicitur ex post
nata. Constat id non ex ppo qui cognito ignorato id est ex natis dic
ut lauinia mea nata. E. pe lauinia subdistinguendo. vt ugo habet
si nebis meus ille caput fuit. ad scientes caprum. Si nescientes ar. et apos
sedere dicit meus. Jo ieg. E in nag rotta pare e in sta uoluta. ad
nescientes si sic pre id dicit. Alio q. scilicet iuuenis dicos. p geni vt ugo
ix. fuisos. eiux cui lacrea enes. acup eiu preui enes. Supdictum
chorio vnde illa. pferri q laude ul virtuacedem. aliq ostendunt:
ul accus a uiliquo possidere. Puta ei posse re. ab eremoi sgnus
structum. p geniu uo possone pferri. Tecucie denuone vt vir
magne virtus i. uirtute magna hus. eggie pulchitudis mli
i eggia pulchitudine hus. uirtute tenacitatis ho. i uirtuia tenacitate
hus. extreme uirpitudis al. i extrema uirpitudine hus al.
albi. gre colorig. e signus. nig uo coruus i. albu colore agu hus
nigri coruus. Et greci qe in histe moi sensu gro tu vtile. Lati
nu uo ablo fieqicius. ut magna uirtute viu. pinagnia virtute
hus sic i filia. hic i aetas vnde adolescentula vna. fot ac when so
hum. Ado venusto ne nich sup. Sic qu o sequiad aliqu rem
p grai sgur greca. Haec hus stemoi sensu nos p ablu pfiui. sou
me unio i tem uideuto i du e vuo i tem video. sic ec e in his
modi sectune sui nomi sui precipui platu ulo inepotui. du ad libro
laiso aiud vnu hus addiuo vg. i vij slo uob rege latino. diu
tis vb agri eye ne opulenaa diecio i du tyr latu regnat. Ego
el vtriu pablaud i maxie il eu libro ulo pone vubu cognatu sg
nu nois vt me doctore floret muse i du ego doctor sic. Sla pne
sic vato pferunt. prime docere vt ego dicu e uaet sui. Vbu q cog
natu sgdnu upl nois q pabiu pferre potui. vt me doctore i du
e uates. illo ipatere i. tou ille ipat. pegine mante du pieris mau
vrine florente. quo ad uiteus floret. Copata q i supiaui greci
gro ad ulgur slos ar copata ablo qe. ut forede e achilles hute.
Supiaui uo gro vt fortissi genus. D gly iaci ilubrcy d nois pe
dites retanum. Vbalia q ioi vi ierrelnea tusti i. q aubis
achu aliq sgnuly fuit gro quiguu. ut amo illa a mator i amatur

illi. doctor doctrie. monitor monitis. lector lectis. tonsor tonsis. minor minoris
lucem i vnum. Inpsi de tanti hemoriri aspa tillo magnanimo uiuen
minoriq; exhortans. Sic grō adiungunt principalia quā plenq
& principio tinxerū absq; pē vita hinc a Transtā q principia sunt q
ante sicut ub nascitur vt anno illi amantis illū. sicto illa fidens illa in
uideo ē. inuenis ē. Si sint principia passina i fuerit passinorum
multa nec ei dō ul ablō quūque sē principia eius fidelia i. idue
deliuenia ut amantis illi. Sili habundans sapiens pauci fidē
vgl i y eij. Obruleuit fidens animū atq; inuēq; pa. Sic tempus porp
vgl i vij. eiu. Seuit templ animū Jd i vnij. & pcepe animū tynat. i ma
uortuis hemor. Sili cupiduis rapō. anpuis. vgl. i vij. Hegius amō
pugne fidus illi. Jd i xij. Ptea regina tuā fidissima dexterā. doctus
g̃matice pdiguis anīe. hor. ij. Carū. Regulū i scauri. sicq; mag
nū pdigal paulū habundat illi rei nora ē. Nam principū ablō
quorū i ubi el quūque vgl in hue. Cū dmes pcorus minuei q̃ lac
ais hūdans. Cyrō pdicuē multū habūdat habūdacia. Jd pcrene
lio. Qui rā hūdans copiis. Sili pacies qūū ē. grō sdeat. hucuū.
i ij. Quosque a virtus in noctuos vita pacientes i heris vtiu fac
vgl i ij. Georgē pacientē vomis vnctus qū pnc ē. ideō nūquē sē
ubi aquo tenet. pocior illa rem. vgl i vij eij. dum iquit q̃ nec
tuia passus vinces. amāsilli Cyrō pcrio. Clarissimū ac fortissimū
pacē amānissimū. Sali i tacet. Alienū appetē sp sui pfusus. Et
arēdē q uotē passina pfusus magis actū ēgē grō solicitū. Sili si
dicum doctus gnatica principū ē. doctor n̄ gnamicā dicis. Inuēta ē
in diuinū cultum q̃ ubi sequē & principia sequū doctus g̃matice n̄
ē fugnāl hetū ē. nā fogitāl hrel principū ē. dicis n fugito. nis.
hrel. fē i ph. Illa fugitāl hetū. Sili pfectus urb ē pfectū
ubi principū ē. vbū el ded ciligē pfectus urbi. & prterito ouīa
q̃ hūc sālem sgōnē loi d sincerity y balby tūsitis. grō solent quīgi
vbi gna vt dubū illi rei Sili mercpsilli rei nescius. expt. doctus pi
tus. Sili grō adiūgē cū q optūū ul desiderari aliqd ostēdūt ul gia
tis & optūū aliqd ostendūt. Diues copiosus opulentus cupax re
nax vgl i pmo eij. Diuissimū ag̃ fenuēl. Jd i y georgi. Diues copū
uarlax & desiderari aliqd ostēdūt. auarus illi rei cupidus auid.

studiosus. Cum uero dicit aliq; sigūcia egeni. i. digni. Tops. paup. vacuū.
hoc. i. i. sm̄ hoc. sp ego pauper minus ēt bonor operari. Juuenal. i. v.
sic varii cerebri pplm̄ vera pinauit. Licet autem deum ē omnib;
possoribus. i. priorū. l. nouū possum. pgtō pnūti. i. dnūq; eo ponē. vt
euandrus filius fuit pallas. i. euand filius. i. euandr filius fuit pal
las. Tholamonius filius fuit aiax. i. telamonius. i. telamonis filius fuit
aiax. pat meus fuit aristarc. i. pat mei. i. pat m̄. Cicerus tullia
nus fuit rosius. i. cicerus tully. i. tullio fuit rosio. Sed ad ad
ea nūc sunt. i. tenēdū possidēt. Ouarie autem qm̄ ad gnūm. l. vultu
re alicui. l. qm̄ aliqd̄ uolunt. sigīe deis vtm̄. lucā. i. xij. vbi pat
ē. mbiq; marcē. i. adunitatē mbis. i. pat filiū pally ē mancē. sic
q; possū dicē fore. pat rie sū. i. fortē omūbus patrie sū. i. oīū vu
lsum us patrie sū. sīā potēs q; ostīdō. i. patris. i. suplanis suae ēt
sūā. illaq; ostendū. qm̄ hūt. i. pauca. Huiusmodi autem ostūdēt. i. q dēo
adūgūt. vna nōm. q; ūbor. i. aspicās nominari greci sl̄ pnūs. ste
ac q nob ad bonū mālūe. i. aspiūt. Quae plerq; aūb diuans. p
gnūt. ūba. subq; adful. vt vtil. ē. sum. l. i. vtil. omod illi sū. l. to
mod. fīō. Cum tū supplēm. ē. grō ad nūgūt. nunc. vgl. i. xij. p
regnatu fidēlīā dicit. occidit. pā sūi. sic dapnos. pīculos.
cau. facil. difficilis. q; studiosus. venūbil. i. omia. afferre. aliqd de
mōstrē. comodi. i. tomodi. Quid. n. aliud ē. vtil. ē sū. n. vtilitā
tē. ē. fecēs. Et p nuemo oīa. ūbalia. i. lis. ul. i. dus. delinēcia. pīti
pīs. fūtis. sīlia. dēo. albūtē. vt mirabil. legibil. cunibil. amā
bilis. i. penetrabil. i. exterabil. dicend amās. docēs. i. sīlia. docil. i. do
cibilis. q; docilis ē. q; facile docē. docibile. q; facile adisū. quo
nā penetrabil. q; i. mentis ē. pub; penetrabil. q; facile penetrē. Et
pecunias etiā noīa sūt. q; ūba. q; greci vocō. ay. vocāt. id ē. sp
iectua. l. sup poīta. q; cayay. a bo. kata. dūc. rā. grō. q; dēo
adūgūt. Quemādū. i. qm̄ ad aliqd sūt dāi. deqb; id dicūt. Subtā
l. suppōs. dūb. qs. nūc. ea. i. subiēcē. i. ponē. vt pī. filij. l. filio ē. pī
filius ē pīs. i. pat ē filij. sic dās. suus. impar. miles. armig
sarcēs. rex. herus. famulus. clyeus. pīnnus. Licet q; uis ordine
p. vtūq; casū pferre. sīlis q; dissīlis. par. ip. eq; inequis. nūd

minimus cognatus consanguineus vicinus multo contubernalis
Terentius. Quid ego dicam de plura. Juvenalis in satira fratrem eunuchum. Quid ego prima vello similitudinem de iudico Lucani in Quid metius pauperiem esse Jo in xi par germanus quoque

Legitur quod nos adiungere figuramque quam illo quod parum accidit reddere totum totum quod primum pleraque preferre ut fortis dexterum. in forte dexterum hus celeres pedes. pedes hus sapiens animum. sapientem animum hus albus colore. pallum colore hus. in omnibus subaudiendum est quin. in sublimitate albi colore equi oblati sunt imperatori albus colore equus. corpus fuit albis colore equis. fuit albos colore ego nugis. Nam genitus ensis non adiungitur. cum declinato posse ostrum vgi in u. Sunda genua uno quoque flumen collum fluctuet. Jo in vi. lacera crudelium ora manus quoque albas populari quoque impera rapuit aurum Jo in v. Juvenalis quibus bina venus interi.

Ablativus cum adiungitur non quippe aliquo euenire dominum. Ilia quoque pruna ferre ut aliquis oculis in poculos valuo vitis in pruinis glosis laute in plaudo. Juli sensu greci quite dicto nos non ablativum

Et quo fuit quod ostendunt quin vni aliquo ut seq pgenum gri ostendunt flos ablativum ve uir magna uirtute in vir hus magnum uirtutem latum magna uirtute dium fine quite tum greci nisi fit uite gro ut magne uirtutis vir vgi in u. dimissum agri phenicum Jo diues equum diues pecunia vestis in anni salusti iugurtino hoies vetis sapie. nihil ulla stupendum. Hi in anda forte vna alpino adolescentula fori ac virtu sobria. adeo modesto. adeo venusto ut hi e vgnde quin forum ac virtum modestum aut venustum

Dic in seqtie sg ne illum gro nos ablativum tua virtum ut ib greco quo tum vj. Jo dum ego uideo puer cecidisti quo nos dum meo videre puer cecidisti. Augro imperatore alque antoni puinia fide in de di augustus imperator eam brutus defendere libertatem atque rem publicam in cum defendere eius erat brutus. hi stilla victore perierunt romani in dum victor fuerat stilla. Juli ad sensum non hic gro vni pablio

Illa quoque quia vi hunc pallium ablativum uigum ut lassum labore fessus ostium cassus humecque in pruinis oculis pot vgi in ij. eij. dimusse neci cultum hunc lugent pre tum aliquam ii et. vgi in xij. Calla frante par orbis ple vidimus phaeti. hoc in u carum puer minaci uoce dum ether vidimus phaeti risit apollo. Juvenis in vij. digum morte pie terry ora ostrea centum vacuis cebro vinte capro.

Cum tum lucetur in hic quoque quam

[illegible] Greci [illegible] vtq. Descēdā magnor haue [illegible]
eligū vouor. Jnq pacīnuby q̄ ablēōs ponnū pgēs vt Achilles ē fortior
vtute scipio fortior q̄ hannibal. Ā qd sup̄ sepe ostēdimus flexil q̄
tūs solūmodo ea. eas ostēdo obliquus q̄ casibus obstuāt. vt fortior hectore
Achilles. magnānimus fuit. ⁊ scipio multū fortior q̄ hannibal. nimirū
ius strēnuitas erat. Sed ē aut omnia casualia. esse casus iam structum
fuisse si quēgnātē qd superādū ē nōibus sua peis fuit potest. Et pnouā q̄
dam loco nōim ⁊ pse potest ūnerunū. Jdoeo ōnē nōim eay sibi defēdē
vt glosus ego sū detrua. laudabil ē ille fortitudine. pnē uō ⁊ ea
nōie ceū pnōie ⁊ pse potest. ostēdūt tam ubi nēcīo sequūt q̄ nōis q
vtrq cognata. sōis vt cyro accusans vicit. Cyro nūs accusāt. ego u
luit. Cyro nū accusāt nigit gla. Cyro nū accusāt nimirū carelina.
O cyro accusāt carelinā priata suasit. Cyro nūc accusāt victus ē vres
Ā eas qē ōnes. ad sūlitudinē nū. hūt pricē. Vbi uō ōnē suant eius
singula pruipia equo nasimē ⁊ l absolutū. dūt. hoc ē mtūsitē
quoūt ⁊ ūlta. q̄ uō egent obliquis casibus ut ambulo surgo sedeo. A
bulans surgens sedens. vl ūsitē hoc ē mdiūsāl pō l mūse ipsis p
ter procedēn. ⁊ sūu passionē. quū greci ὑποφορικῶς dicunt
ut miseor mei l tui l mūsens mei l tui Jnuideo ē l ei. Jnuidēs
ē l ei. video te l me. videns te l me. poteor te l me ⁊ illo l illū ⁊ tui
l mei. priēs te l me illo l illū ⁊ tui l mei. Et attendēdū qd nūs
qui ūbo ad ūsgiē ūmobil ipē p manēs l ullū l solū assumūt casū
ūdūs casual obliqui qui ūbo ostrūē. nullū quō qui absolūt di
⁊ mtūsitē ut tūcēl ambulat dal gesat. obliqui uō reapt qui tū
sitē di l vay ov τινος ⁊ sūu passionē ut celar vicit pompeū. Cyro
arguit carelinā pat idulget filio ctūs mūsēs sui ⁊ sūu sui. Ille
aut nēs qui obliqs exigunt ūsū nōis natā sibi adstāt etiā p
oūs casus vt sup̄ ostēdimus. declinat cauē ōnē sibi defendit vt vic
tor pompey celar. mtūsectus ē abruto. victoris pōpei cesaris filia
fuit ulta. victoū pōpei cesari cessit respublica. victorē pōpey ce
sarē placuit cyro. Auctor pōpei cesar clemens fuit victoro pō
pey cesare romana libertas pisc. Sic omnā casualia licet ostrūē.
Possessiua ī oibus suis casibus. cū grūs alios possessor bū ūlgūē. quē

vnu el vbiq; hacta ut pnguatiana ⁊ greca; multiplex fuit. filius
thelamonius ⁊ thesione teuc fuit. receptus ⁊ tullianus filij mistu ē. Trep
se ⁊ eneyo. uaro danu ē regnu lacij. sterhoreu ⁊ andromache filiu ꝑ
eupiranut viuere. o amice arte tua ⁊ patris tui herodiani pfectu ante

Dariq; quoq; solet romani acquisitoꝝ ul affractoꝝ ei oi cnu sociare
voluē ē nu rel. Qure nu ē ita reta. Qure nu ē ita reu adeē. Qure nu ē hac
re nosse. cutre th ē hac re pfectē. Sic cordi huic dapno. possu n dicē
cordi hō cordi hoīs. cordi hoī. poriduis da do. sic preiudicis ratius tu
singulares qua phnesles. quoru ⁊ frugi ⁊ nacapi ⁊ nemacapi. Qz ei
fuit dū omnibus aliis cuiby o uiguū quoru ⁊ grū p qs possidi ⁊ haben
aliqd signu. vt hmuisdemoi illu modi magne vtutis ho magne
turtuis hoīs magne vtutis hoī. sic preterea ratius ⁊ atq; michilu
hō michilu hoīs. sic teos sensu fere figure uz ⁊ obliquiei ei acto
alio noīs. qz ⁊ sup ostēdimus. vt clarus hō geu. claro geu. clari geu. cla
re geu. Is tuerus ⁊ ei ablō vt digu laude. digni laude. digno laude
digni laude ⁊ reliqua d ordmacdue vbi.

Albinus intō incip exponē ibi ordmacōem apollonij ostēdens
hoc ibū genale ce ⁊ ponū posse accipi ū vbo. Iuigē at
frequentius nominatur ub q grea pheretria vocatur vt volo legē
aupio dulcē desiō videre. ⁊ mice ē ei sepissē ⁊ alias vbis oiuchi. Terē
⁊ accipi. video sape rarellu gere ⁊ loco ueti ite se amare. Scire ē libe
ꝛ igenuū vgi ⁊ ⁊ sē nlli obstuū unē nec nosci egēre. Cōsul obo
ne rex eunchi re stare furtē. Ad fortuna ferat ppli. ⁊ dicē musanc
Egē at ⁊ finitū pam rē ꝓ oriq vbū. Curē. n ē tur suc ⁊ sēbē sēpū
⁊ legē lectio. Itaq; frequē ⁊ noib ad uiguū ⁊ alias cusuatibus more no
minū vtp sunt. at pulchu ē digno nō stimi ⁊ dicē ⁊ ē. Tur ⁊ adel
Quappre pīu purgare ē upis corā placibus ÷. Is ⁊ eumuch serre
extrema linea amare ū mch ē ⁊ bonū ē legē ⁊ vale ē ciē aprū
ē sēbē aprū plim. Qz at cū alias ubi uocab facē nō possū vt ū
cūsto ubo ⁊ ei alias moīs vbo ad uiguū sgnāt loco uoīs upi ⁊ ei
tal uocē nos accipe. Cū n dico legē bonū ē. mch ad sig ū lectō
bona ē. Itaq ap greos ⁊ arneul ad uiguē ⁊ finitū more nos. Qi
ab sine ē ⁊ alio tyuscemoi ubo ⁊ sbō pfew. bonū ⁊ omo ⁊ vale

l' aliud in numero caritate nō pōt' ibi qualitatē si illi rei inquasit actus rei
significo vt si dicā bonū ego nātē ē. l' opus nl' artū ul' aliqd tale intelli
slemo enī dicit bonū ego. quō bonū ē legē. Ita q̄ adiectōr ⁊ obli
quus eorū pulchritudo figura ⁊ nūgē infinitū. vt fortis bellare p̄
deus intellire sapiens p̄ nūdē. primus docē ⁊ filia. hor̄ ⁊ l' artū ⁊ loc
iterē sequi aciē ⁊ sedere ad sequūdō. sic ⁊ alia. Illo ⁊ multū ⁊ ēplā
diū ē q̄ ub̄ p̄ceptūs quibus dū adūgūt possū ⁊ actū ēpulare ⁊ sime
cōsequūtur ut iubeo ē ire ⁊ iubeo te ire. ipse ē p̄fitūs ⁊ ipse te p̄
fiteri. p̄ceptio ē legē ⁊ te ⁊ filia. Ea ē igit iubee sensu frequē
inuenit. p̄fitūtō ūbo subiūctō. pōt ut iubeo fugias. iubeo dicā
iubeo venias. hortor legas. ⁊ quibus ē ve. q̄ ing. ardē l' nō ardē. Ve
bor quos orūbus mōis ⁊ principio possūt ⁊ finitū. igitur vt amo dis
ce amare disce p̄dest. amās disce ōis intelligo sentire intelligē sēti
re vē intelligēn sentire cū intelligā sentire intelligē sentiū sēdire cu
pio hor ⁊ nū carnū. Te dei vtrūq; vocb̄. Iaceptio ē nūgē istū
volo intelligēs sentire i ōnia. Est tū frequē inuenire noīa p̄ādū
bio pōta. tocē ubi dicōnē. vū acōmodare ut sublime uolo sblime
uolas sblime uolat. Igitē adue q̄ vi rei ūbor ⁊ vi noīs q̄ sgī ⁊ ē
bi inē ⁊ finitū possū dinosce. Res ā ip̄sās distributa fuē aliōs ubi
motus qd ei aliud ē ero ris rat. q̄ ē sū ago. ōsū agit ē sū agit. Itaq;
orūs mōi ibi ⁊ infinitū tūs mutātē sui resoluū ē vt ambulo idico
me ābulare. ābula. ipse te ābulare. vē ābulare. opto me ābulare.
cū legā ambulo dico me p̄ legē ⁊ postea ābulare. Itaq; ap̄ g'cos q̄
principātō pūē. ap̄ nos ā p̄retēto ipsō ⁊ ap̄ illos tū ⁊ ap̄ nos hoc
fit p̄figūm celup sū ⁊ defōnūs gaudere. n dicūt greci p̄gaude ⁊ sb
audē iubeo. l' uolo. sic ei antiqui dicebāt gaudere te iubeo p̄gau
de. Tē ⁊ adelph̄. Gaudē egrionē. plūmū iubeo p̄gaude egeo plūm.
Sic ē. ap̄ nos ai ipsū fū sic dicē cepi p̄ dicēdū scribē cepi p̄scri
bēdū p celupsū hū ubi cepi solent auctores ūba p̄ferre ⁊ sim
da ut Tē ⁊ adelph̄. Ego illō sedulo fū negare dē eū cepi negare
p̄ negābā. Hoc autē ūtūm ⁊ finitū. q̄ hīs cognātōēm ad ōās modos p
quibus dā eor pōt ⁊ maxime p̄ defectūs eūsūt ⁊ ipā defectūa ⁊
mp̄ātē ē deficē tū ipsōnūs qbūdā quū ⁊ ipsis ⁊ p̄itū ipsū actu

quō deficit quippe semplenū actū sgtis rifuntur deficiūt nūlis ipsoruſ
cū certā aliquos mōs palus pōnūt ī ueniūt abauctoritē pferri vt musa
mēnisas memoria dicere peyeratē ī mpatā poptūs ropratā ī subūle
tuua pīvnparis vt ſe ī ennuch ī uit ē qcqd ēto delinat pdesine ūgi
ī nūp geogr. sīn diuni meruerūt yemē pteſcp fūtā ōtusos aiō ī rel mse
rubile fructus pparuto ī musatur. Jō ī bucē. alīd dicūt amār albīna ca
mene dicentis pdicē. Jor ī ceplāp ī sīre forte nec ḡnus vīrū sarcina
cūte albīnā pō qūequo pferre iuberis Dicellas fēnt ī pnugīnis pīn
pnugīno. Jō ī eōd vīrīb; vīrīs pelūos fluīe lārāas vīctor ppōtū simul
ac pūcūs ūūe. sic pārtū ūuab Jor pūnato qūū vīs pūnāre. Jneō
Jnīcūta legēs ī pūnūtabere dictas. plegūo ī pūcūnato. Ubīcā q
frequēē vīnūē hōc ū. nōs ūbōī pūōs pōnētes d'qb; ī artūcūs mis
quūb; vōmūū quōī vūāē pstūā. ostendēē d ī ipsōāhū ostūōne
Appōū sūā quōq actāīn tūācōēm hūāā ī fūntis nūgnū vt placet
dīcūāē hūī dīsūādēē sīr oportet delātū libet dōī. ūēst vacat rīgīt
accīdit cūēūīt uūāt ūgī ī. eū. ūēūūāt ūngīēī nūōī audīrē la
bōī. Jō ī gōāē ūh Jūūāt ārūā ūūdē nec ūllī hōīnū nec ūllī obūōā
mūāē. Possūūt ēūū ī eūūb; adūūgī dīō quūō plāī ūū hīī ūū hīēt
vīāāt rīgīt accīdīt cūēūīt. Accūāō uō uūāt me. delēāt me de
ēāt me ōpprīmāt me. Accūāō sūūūl ī gīō. pēīī me ūllī rēī prōī ūūsēr
tōī pūgēt. Lēāt ēū ī pōclūsūū dū dīcēīī plāī me fūāē vāāte
re audīrē vl ī ūēūūs accūāī vt plāī dīsāē vāāt audīrē ūūsēr
prōī ī fūūā. Sed tūū si abūūsō fūūt ūb actīs ī ūcūrrīs eōī fūūt
ōstūōnē vt placeō ē plācēī. ī rūgō ē rīgīt ē. cūēūūō ūllī cūēūīt
ūū uūūō ūllū ūūāt me. Ut uō nōī ūūt pōst ī fāc pōst q fūīt ādmōī
pūnēī ī dāō ī ūūgnū vt libet ū hīēt ū. vl' acō ut ōptī ūllū fūīt
quō dōī nādēō ūllū dūūs. Debet q ūūpsōnāīē acūp qū ī fūūtō pāī
fūūā vūū vūīī ūūūchū nūī ēūūt psāīs. cū mārīē ī būūīchū ūbū segē
vt dī fīēī āūūē ūūē ābūllō vt āūctōrēī lēgūūē. Si hīēī hōc ī ōūūā
ī ipsōāhū vēlūī fūūspīcē. ād pāīs rēī ūbī ī ēllīgūūē ī fūīt ēcē psōē ēāā
fūīpūūā ī fā deficīāt qīō ī ūūūīb ō ūūō ōstēūdūūī vū ī prīcūpūā ī uēūū
ūūūē ē ūūē ēūūī. hīc ī ēūūīd spācō. Ut ī adelph. Gnē ī ālīā q adūūgnū
ūt ēūūīūū acō ūgīō vt pūdī ūūē ūllī rēdī prīgī. ūūsēr pēūūēī

Infinitus quoq; est hic enim modus solū actū assumūt vt puta me disere
teū. tū nouo more Tadelph. ⁊ geos dyere quū nequ re puta gequū. Id in
eod loco nū nō re ⁊ puta. Hoc ⁊ sic q d impersonalib; tria quo hūt ꝓ ⁊
supdcōr quēq ipsorū alius penitus pudunt pigue. Duo uō pnē mo
re neutro passiuo; mbrū ⁊ pteū. eius simplex vsu nō ē q̄ius redit
dictū. Que uō passiua hūt tria eadem ipia nō possūt inuicē aduīgi
vt stat ēr sedetur. Et mutūtā intelligūt vt ūgi ⁊ vi bellat ōnū
ꝗ mus. pbellar. Id ivi Jē ⁊ antiq̄ filia peūt slā si addito mēn bel
lat geus tūsito fit abalia ꝑ talia ⁊ iciꝑ ē passiū. Cū uū apollo
nū dyerit dōne obedi ⁊ ipsādib; posse intelligi mīn ꝑi rei ūbar hīs
ūbis. Hoc possū mēdē q ipsālia oīa sūt quib; nos vtūt fieqūtē
q̄ pa quoq; ab hūsce modi uerbis geoq ⁊ g. accepiū teste sapiētis
simo dō ⁊ doctore meo theotisto. qui i stricōnē mīs gīmatice dog
possū hīc intellectū ꝑi nū rei que iūbo intelligi. Jam cū dico ēr
ēius intelligē ⁊ sedēs sessio ⁊ ābulat ambulatio ēr ēr ēs sic ⁊ sīlia
Que vel i nōib; ibi ecia absolutū mēdē ⁊ ne intelligāt vt vivo vīū
intelligo ⁊ ambulo ambulatōem ⁊ sedeo sessionē ⁊ cetera ōsīū. In
finita nō impersonalū mēdē ē ut ablātū puōis ꝑ nōis ꝑ pticipij ad
pfōm sgōnē assumūt vt stari ame uolo. pfōnē volo. ōri are
uis pēreūt vis. sederi ale volo. pledere volo. Illā passa nō egent ab
lato cāu ūsūt ut ūsitā ut legi uolo. Ut hic passiū ē trāsit
tē deū. Dm dicō legi ame uolo. Dīr intūtū actū hīt sgō
nē. tē infinitū ꝑie plegi uolo accipi. Si at tūsnē pfēnēli
ēt ab alia pdua ⁊ alia passio fieri significē ecia si ablato adū
quē passiū ē infinitū ut doceri ame cupio. amari ame cupio.
Id me at ostrōnē fuare ⁊ recipere debes ⁊ sīl passionos. ut ama
ri amenerīpo debeo. vtiq; ut amenerīpo debes ⁊ sīlia. Possūt
nūū ⁊ impersonale sīl ꝑ pfēreūt dicere. amari ame vis. pa
mare me vis. de quib; iam dictū. Dī hoc q̄q ita ē. q infinitū ipse
resolūt ⁊ infinitū actū amari ame uolo. pamare uolo. quū am
bulari ame uolo. pambulare uolo. Dīr in sgōne passiua pfēnē
ēt ē ⁊ actū sub intelligi. amari ame uolo illū. Hoc q̄ sed q ipsa
q̄ acto simul igitō cāu cop'ant vt puta me tū filii pūri teo. un

ser. dicō qdē sigñ̄ p̄dnus mequafte passio. grō iō illā exēplē. sicē tu
tu h̄ūsemōi ḡtūōnūl ordinatō cū mecostē calis resolutē. Cū. n. pudy
me tu. pudor me h̄t tu. tedy me tui. tedūl h̄t me tu. pēn me
tu. pūnētia me h̄t tu. miser me tu. misrō me h̄t tu. Infi
nitū iō vbi fin. adcausl fuaur ḡnē. ut misere tu. miseri tu uolo.
nocere t̄. nocēt̄ uolo. accuso te. accūse te uolo. pcōr illa re. illā rei
illā rei ponri uolo. Sic cisdē cāly adiūgnt̄ p̄ticipialia. supina
q̄ vim infinitīū h̄nt. q̄cū articul' ḡnt̄ ap̄ grōs. oriendi tui cā fuō
oriendo tui mouēdi. miserēdi tui. oriēdi tui. veniō. mistu tui do
leo. nocendi tui cā fuō. nocēdo t̄ plicio. nocendo t̄ ē. nocitū t̄ ppetro
nocitu t̄ gaudeo. p̄ nocēdo t̄. Sic. alia digñādi p̄mo. dignādo p̄
mo. dignādo p̄mo. dignatū p̄mo. dignatu p̄mo. Sicō tū q&p
pōnes frequēt̄ nū suppdēa. nrdū. ul' nrdo desinēta pōnt̄ exquo ma
gis nōia cē ostendunt̄ musqī metro. Io. tacō nocte ūlor. corripit̄ vt
Juuenal' i. plautū hoc egit nocte vigilando simūl. cū alphi
abet. ij. excellentū spaciando paulatī. cōtrahit̄ enim dy metrū. ū
bicū. dequibꝰ plura dyeinl' tēpo cēnunt.

Ilia quoq nōia nrdnl' desinēta vbalia frequentissime. maxime. Iob
nepul' cāsibus p̄ximus accipiunt̄ cū articulis ap̄ grōs capitatis. Sic. ire
sū gerūdio. qs grā. cāsibus. nūōs. nōi. cynly. dirigūt̄. fuāt. Sicō. i.
ei. subiūnctiū. vūdi senatus locus. Sic. dūs legēdi vīgilij
illā venio. legēdo virgilū. vīgilio legendo. vīgilū quo. ad legendū vīgilū
vīm venio. in legendo virgilio laboro. fēno filū. celebritate vrbis
grāsterbo. ꝛ plurālī. in oratū. mulier grāsterbo. Gerūdia. sicō
cisdē tacō nūly. dūsa. grā. cāsibus. ūbo suo cōgruos. tū. vtrosq
nūōs sibi dirigūt. vt legendi virgilū. mulier legendū ē mu
lēri mulāl. vīgilū. Omnia ūba transitū. p̄ grō. tacō. p̄ dō. p̄ ab
lātuo. adiūgnt̄. vt egeo tui. misēor. t̄. metuo te. fruor illa re.
Ergo si iūgnt̄ duo ūba quorū. alterū sic. ī finitū. eo stē cāsibus. accū
ceuta fuī. dubitacō. ut misereātur ego. ānīl' mei. Cū. ei. vīq. vbū
gerūdō. deleat. adiūgi. dubiū ē. cui. ānīl' misēat. ul' egeat. Sic. pdi
cōs. maledicē t̄ placi. ūl. ꝛ. pacōs. capio te. vincē me. ꝛ. publicōs
diguor. gla. potiri lauce. Dubiū ē. ei. cū vīq. cāsibus. o. sīl'ēt. fuāt. ꝛ.

Nunq̃ ubo ogruepssunt apstri quis eum recitatur. Apstus qdẽ ẽ poetarum
sin pus sociare ubũ. Et auctores frequentissime nuptiarum i rusticorum bubus
vtunt. Vt ait o te caeda romanos vincere posse te caeda. Q romanorum p
sunt te vincere. Et qd nãtur poetes actones q̃ passiones. passiones sicut ac
tionũ. actio i romanis ipsi rio uo passio significat. Et aptissimũ mus
fuit fiso. i iofusione ordinis ppã oracula obliquare fuit q̃ uis. Apo
otis auctores nũ ordis figura lanissime parent. Q nũ ubi alios mois
poit infinitũ uigi ubit ut studeo legere. principis q̃ uigi studes legere.
Principalis. i supinis ut cãspectãdi ire eqs ascendo. i cuspidato eqs
ire delector. spiratũ ire eqs. eo. Jocus ẽ spirata ire eqs. i nõ libus qdẽ
puldi sonat figura i infinitũ. bonũ iudicare. fortis pugnare. pru
dẽs intelligere iustus discepare. vgl i bucõ. Cur nõ mopse bonũ cũ
meum ambo. Tu calamos inflare leues ego dicere vlis.

Ichcarinus qdẽ cp plerique ecclia ppius rei sgt. Voc noie nũcupũ
treo. at plerq dicũt. cp sepissime inueniũ. dubitanter. i interrogatiuis.
vt fere in sermone sic sũ si placeo utere vgl i ij. pquos si scelerit mutu
ẽ iuria tuit. Jn eodẽ Vectorius auctor nuche pyrrhi nubia fuit. Jo i
ere vera nere fucias verus in nũctius asserere. si ate dea vtuis ne
an filius alma tere sit flector. uerbi. Quaq optune apstat ad ubij
i oiuctionibus affuit matis. i cãiolibus q suam i ecclia uti xpbanis
i abnegatis q eam abnuunt vt vgl i ij. Vnio eqdẽ uniq cur
mã poia dico. Salutis i correctuario versiam. ũ. hyo demũ in
uiere ac frin aia iudex i p abnegõem vgl i ij eũ. Sed ẽ nnai
rdos facies iniusa latens culpatus ve ziuis. diuũ i ecclia diuũ
lus eiusq opus. Ut uciũ idem. i eũ alios mois supdõi ad ubia
fonictiones frequentius i inclitiõ sociantur. Iste at mos optimus ad
plenã rerũ expõnẽ. vt vgl i ij eq̃ fuit. Et ait fuit yhũ i igens
gla davdanũ ferus oia uipri angos iustitia. incensa domus to
mmanẽ i urbe. Vũ hoc nũ frequentius inue vtunt hystorica. Cin
cũq at cain ichcarin iusiges nõ ẽ certos equoq mos iugi deq
postea dicetur.

Operuntua pnal psonal singulares nõ hũt. tp nrno libri pi
mutare sus figurate qi ad alũ loquis mutedit psona se pm pl ac

vt Juuenal' i. Letil pus g uoluti h aio ait tubas ⁊ Tegi adelphis.
Ctepol syrisce te eurasti mostre Plural' uo nus ap nos omis hi psonas p mia cdem cui pt aliquis se se ill qly ipar adiuge vt dic-
tios iniuires nbens mitte plu aprissime dicit pugnem ostigu
mi tanti ea uoiatim hortatua dicetes qt esi adsiles ⁊ ad sotios hui sce
modi uba solent dici Jmpam uo ad subiectos ab omi nctionibus
Qd minime e vez cu etm ad eos frequtissime ipato ru i supplica
cnibus i iniuocacnibus vtiu ⁊ ad reges quos ⁊ ad ipatores vt iniusta
iu causas meiora ⁊ paudite nic elycona dee cauriq monete
Ego multo fortius e eo im ad pares cu ad excellcciores tam i fiequm
vsu e Et scdo qd ad sas psonas sino dirigit i impatis cuicq ipar ps
Jam qui dicit pugnem fortit o omi iudices cu uocato vtie ad sam
loquitur psonam si am qui audo se se eis cu sit vsus uoce pme ps plus
ostendit paruissimu sedq ad id qd impat illis ad faciendu Et qui die
pugnet exercitus impat ut me nuctia sapsa efficiat pctia qd ipse
Est tiqu significantie ea i patis ad iugunt subiucta vt vigila vt
legas ⁊ diligent vigila Cyeo i iu i iuectinat Cura ut viu sis Tre
landa fac adime venias Cya ⁊ age ad ubia hortata aprissime
impeuno iugit vurgi i iu eij Cya age iiqe moras vurii ⁊ mu
tabile spcia Jo i vi sluc age dardanu prole onde sequt gla
Qui maneant yrtha dgenie neptes Cyedia das ⁊ te tua fata dce
bo Dest cui vem l auch etia si secu ipe loquens ⁊ sese ortatus aliqs
hoc vtie figurate esi ad sam loquit psona Jnuentute tam ae
tores i indicatis ortatis ⁊ subiuctis vtiq p ipatis quodam ut sup
ostesi e Cy greci qd hui ipatu prim ipis sios aiv i actis l neu
tralibus ubis petitus ai habere no possimus Jmpassimus uo ⁊ i oblq
q hui principia prim ipis pcullones possimus habere vt doctus eq
esto doctus sit l esto ornatus est l esto obi venatus sit l esto patus
sit l esto cantus sit l esto ⁊ potis sic psonas secum suus stus sint
Jmpatie dei inentute cu sint puti tempis Sy hanc vtm hui ut im
petus vt infuto sint tisacta vt si dicam clausi sit mor fenestru
impo ut statim claudatur ⁊ mor sit clausa vl si dicam p fimum ma
hora pma sit nuntus kmo ostido me impare vt inte ante hora

primam simul. Illud etiam monendus quod interpretationem ibi vocatis adiecta non
pertinere omnino videtur ut o apollinem doce retrorsum diste. Adstruit enim egerit
substantias ibi et nihil etiam de eam significationibus relatis ut qui es apol
linem doce qui es retrorsum diste. Breviter prius vitare studeo quo nos quia
fere omnes logicam possimus vel in usus deferatur principia frequentes. De
inde cesar non ingrue prudentiae eius animo suum es est quorum ab animo
possit potens potens et peccatum superiorem nostrum ut letus cogi
to paratissimum cogitatis. Cycero iustus defendit et similia.

Oppositiva ubi indicantur per se rem et verum. Adiunctum non verum
tum verum signet. Ad amplexe igitur demum eorum additur vel
optatis quandam et ad ibia affirmativa indicantur ut profecto facio tec
te lego scilicet intelligo. Et apud graecos quidem vel vel adiunctum non so
lum optatum et etiam indicantur adiungit eum et facit id loco optati ama
pi ut vomeretur illi graeco. Apud nos autem verum indicantur noia ad
iungitur. Et graeci quidem nuncupant antici sine deprecatione solet hi eum
vel prudicant sicos non nisi equidem silles sunt eius nocet subiunctis
nocet quibus frequentissime prudicatis vinum auctorem nuncupant. Op
tativa autem pretum idem vnus quisque debemus orare et non dum fuerit et
sepe eveniat abeat eos petimus optamus et optamus ut abiit iam p
fectum sit quod cupimus ut vinum filius meus qui arbitrus est doctor
est vel similis doctrina in posset et vel cognosca id illi eve
nisse. Est autem qui optatio vinum pretium depis dolentes et stum sit ut
vel homines contra se ferre non monstrent vel homines mare nunquam
gaudet et similia. Et etiam adiunctum et si iniuncto et ut primam ine
mare vgi i vel. Assis optatum et pprius nia numina sit mes.
Idem i vj. Si nunc se nobis ille aureus arbore ramus ostendat memo
rem mutato. Et ire in eunuch. ut illum dij deique omnes simul infer
malis exemplis pdat. et pse vel ubi optativa sepe prius sine pdis
pretul ut lucum i. l. Diuisa feestident et fibris sit nulla fides si
oddur artis finxerit ista tigres. et nota quod subiunctio sile prius
pretul pretum optatum et multus placuit aveum strepitoribus.

Subiunctiva quia dubitatum dicit quod subiungit quisdam vel quod alia
subo omnium subiungit. Vel subiungit sibi aliud ut vgi. et bucc.

Cum facta vnula pfrugibus que venuto Jd̄ i ruḡ eiꝰ Jnt̄ vniūq viā leti
distrnnine puo. Ze venerunt ēlis ētū ē dare Jnthea retro. Et sq̄d
qp̄ nēde ē altera rū eū sdeiari ꝛ eiusdē rūt. alū ūbo. ē si sit eū nsturo
vt expno eū doctā legē disciplīa. exponēdo eū doctēn legē. expnēm
z sūa. Omnibus igit̄ modis pt̄ sdeiari vt si doctā disceis z si doctā
disce. vē discas. si doctā. eū doctā discas. Sic omnibus modis i psonalibus
q̄ ūb pt̄ ꝛūgi. vt eū venū ēre. et ē sit sit. z eurrunt z ēsi ēre ꝛ
similia. Frequentissime tū si ꝛiūctō dubitacōm sgūt ei sociat Jd̄
eam. grecā ꝛiūctōe poūt vt Tu ī adelph. Et si tu sis hō ūt facies.
Cum nō ei ꝛiūctōem gēl sgūt q̄ ap̄ illos. et nutl ekoce noiat. ꝛ. cō
ꝛiūctua cp̄ rē rei ꝛtinuare denuō indicātō ꝛūgit̄ vt si vnus
spirat ꝛ si spirat vnus. Si ambulat nō ūb nō possimus recipere
ere si nō ambulat. nō ēnū qu nō oīnū ambulat. ejus ambulat
nō oīnū nō. Inuenitur ar ea ꝛiūctō apud grecos. ꝛ nūbo solūm
indicātō si ē cptō z maxīe ap̄ atticos ꝛ subiūctiuo sdeiari vt
hominū mūb gro subiūctū poūt Jd̄. Mar cy Me Nia Jndicātō vsq
p subiūctō ꝛ ex poay poūt demostenes ī oīōne. Graecū op
ūnū ꝛtulit qui mos attico ē frequentissimus ut pi ūb gro. Sici
q̄ frequentissime attico mutant ꝛ subiūctō sū cptō. Jam ēcē
sūt notes nō solū eiusdēm ꝛiūctōis. si ē sine hys pnt̄ qm cō
firmatē z dubitatē qo pfert Jnquo gēi ay. solent addere. Sicut
mutigi si ꝛiūctōem apo nos. si sitam p eam gēi ꝛiūctōe q cōiuncē
ꝛ pfectua. qm̄ p ei q ꝛiūctua ē pnt̄ vtrusq ostrō nē qm̄ bnt̄ a
pud grecos. supdē ꝛiūctōes ad ūbia ſuare. vt z indicātō z cptō
z subiūctiuo posse ad ūgi. Jndicātō vt vrgl ī tr̄ Tibi q posto pnt
tunt. Nam ū fricti fama sat ē. Tu metphor. Sic sit si placeo vē
Optatō vrgl ī vl. Si nūc se nob ille aureus arbore ramus ostēdat
Subiūctō Tu ī phor. Si antigiles ferres infortunii. Si indicātō
sepe ꝛiūctū ostendit magis cōfirmatī ꝛ certē sic cē ꝛ fi posse q̄
dubitari ōt vt vgl ī ij. eiꝰ Dy Si qua ē celo pietas. Cōfirmatē
eū pocus q̄ dubitatē dr. Jd̄. ī ij. et sup̄ eū ē dicē q posto p
mutatē. Nam ū fricti fama sat ē tumulo. iudicē reptre sub qō
posse viā. Credit eū fatale pnuisso. Tu ī tanda. Jd̄ sū pero

Ex. pōnt. c. lxxv. et ꝛ Bibliothecis.

quod alias malū cum voluerit has fieri nupcias. hinc ⁊ q̄ q̄ spernat se spernu
tum. Jo. Ieron. Si quid ⁊ naturae ꝗ cepi continuo dari tibi iuba cedet.
¶ Hoc loco octauū illo attributo q̄ p̄ritū iudicium cū p̄senti sedent. insuge
qui p defectum rei res sequitur alius alium. Et illud quod q̄ ꝓpter p̄ficit.
sgone p fco vnum p̄sentiri uō obsequitur demonē ut hinc si quid ⁊
naturae ⁊ cepi primo dari iubat cessis. Jo. Ieuuicho. Que uō au
dium tacto ⁊ continuo optime sim falsi aut vanū aut fletū continuo
pala ē plenus vinum sit hac atq illac profluor. Jo. Iandā. Si te ignā
in frū diligi loco sim hec te solū sp fecit maximū seu ⁊ moriga fiunt
Iorsby reby Iuuenū. Jo. Ver si re petere vates accipio cytrea velim
secreta moueri dolluitare deū. Jndicto ei vsus oppbat lifi. ⁊ velim
subiuxere p̄ruitens. cū hoc sit posse minime agere apolline q̄ gra
dirit nolim p̄ruitens. Tq̄ Iphoes. Si placeo vtere absq; dilacōne
ostendit si ei dyrisi sidus placeat spero mo hic qui hinc ea cū
meo nō ē. Item cū q̄n spernat fur mīē oē ostendit si ei dyrisi
dyrus placeat dubitare se ostēdisi. Jo. Iandā. si illi relinquo ei
vite meo. si in opitulat hnū minas vīnq; sibi cū oē ostendit
Jo. Iadelphis. Ego in hacre mich repio q̄n obrē laudor tanto pe
reb. egro mū officū facio q̄ peccatū anob ortū ē. cōtigo ⁊ me exil
lo credinsti oē mūm hōmū qui putant sibi fieri Iuuiā ultro si q̄
facere p̄si exposituleut. Cere hinc ⁊ credidisti dixit pro credis. ¶ Sti
medicatis vtinē q̄ ipis ē ⁊ finisse rebus aliqd uolū ostēdē vt
cycō deprima in bina. Qui si condep̄natur desinent hoies dicē.
hyo iudicis petunia plisū posse si absoluē desine me mu
d iudicis diffendit. dubitare vgi. Iui. si potuit manes accesse
orpheus. si fīm pollux alterna morte redemit. Jo. q̄ redig
viam tocens. d rebus quas sine dubio fēas ē volt ostendā. Judi
cū. i vsus. cū sup̄dcā. si iudicōne ¶ Cōmā uō dubia res ostēdē vt
fieri possi nec ne p iudicōnē. i. catarly. No subuiciis magis
vtinē vngi. ⁊ vny. si si q̄ multa vides discimine tali. si ego Iad
iusū rapiat calus ne deus ve. Te sup ē vehi. Jo. i bnā. si si tū hi
q̄ si si captus amore legat. Cycō tū. si quis vna iudicet aut
eos qui adsit forte mutatur addicōne forte cū iudicō ē vsus.

loco subiectum cū dubitatione ponit Tit. i. anda. Dū vemat q̄ dij phibeāt
credere. Quod i. i. i. nectuat. Dū tepetes timeretur. ntq̄ odissent tu.
Hec alit pstūt suppōnū sua mouetā q̄ moeo. ka g'a vocatur
pferre nūl p subiectū. Jd meos sunt mtelligo fuste quo mtendit m
maliana castra p uenit nemnē tam stultū fore qm nō videat o iuratō
nē esse fcm. Tit. Hoc quoq̄ affirmatue dixit. Jd m. ij. A erit qm illū
si hoc fecerit nō mprobū. si mfrime nō diligentissimū. si ille si ceu
celissimū tyrannū estimare uelint. Tit. hoc q̄ affirmatē dixit.
Vir virgi. i. uij. Dum l' si cura fuit. Jd i. vi. esse par etatis. si rob' m
annis. Est tamē qū etā indubys vtunt mdicatō. cū si iūctōe
vt virgi. i. vnij. At si qua id fortuna beabit absenti fetur inferis
uerabit. p veter dixit cū metri. Nam in eod sensu subiūctō vsus
diquis in adūsū rapiat calus ve deus ve. Est tamē p refūdem si
qū i. ut subiūctiua pferunt. i. sub audūt supdē. i. mnetōes. vt
Juuenal. ii. Graecus esuriens. mcelū iusseris ibit. p si iubit. Stacā
i. so tibantos. o mmos q̄ velint rūsume cultus. Et pallas decent
pharetras. i. celia quinq̄ eristas. p si velint vgi. i. vi. Tu q̄p magnā
ptē opē mtanto sinetet. dolor venire habetes. Dē si. hoū ip. arrō.
Sapias nna hās. pū sapias. Et sūd q̄d quotū. ap̄ grecos. TOEAN sb
iūctō type. uō mdicatō. i. optatō. i. subiūctō. i. uenit. i. iūctū. sic ap̄
latinos. si iūctō q̄ vtrūq̄ temōstrat. qū dsequēcia sgt̄ sine dubio in
dicatō. adiunctē. vt si ambulat mō. si vnit spirat. q̄ ad ēdis
magis subiūctō. Est tamē q̄ indicatō cōsociat. vt si dcrā disce
r. discis. r. discat. r. discēs. i. si pcest. ē. fac. i. facias. facis. i. facies. Iste
igitur mod. i. subiūctō. vt breuē vnū cl cōligatū. apud latinos ē
q̄ dubitatōem. ē. q̄ ꝛprobatōem. ē. q̄ possibilitatē sgt̄ nequa
sūt. i. illa. que Tit. idest suppōtē inducūt dubitatōem vt vgi.
vij. eij. Loquar aut fileam. gemitus lacēmabil' vno. audiuit tu
multo. Jd i. i. Oqūē te memorē ūgo. Iamq̄ haut ē. vicus mortalis
tropay. At sit i. eū. Quid igitē faciā. ne hunc qtē eū accessor vlō
An potū ita me cū patrem. nō ꝓpeti meretai ē. tumchas. aptōnū
vt vgilius. i. uij. eij. Si vū nō aū fixi. i. mortūq̄ sederet. Ile cui me
vellem vinclo sociare iugali. pīq̄. pū amor. detrepta morte fefellit

sine pre sine culpam ecclie finis. Hunc vm forsan potiu sibi cuberet
culpe fuis. Gra. Et notandu q; et forsan dubitacionis adubiu ipsu
ubiu. cu infinito posuit. p quibus subiecit si subiectu posuisset hunc
vm succubuisse culpe. Docuit igit poeta. q sit vis subiectiu possi
bilitate sgnis. Is teos. Quid mihi l'ratiu opre pul ima debysiur
ante pudor quitte uo lem opte. Gra. affirmate dixit. Is teode de
se meu qu optia dyo fleciat a tumor rupi no speret. amore flec
ciat a no speret affirmate dixit. Gilr. Cyo t. l. virtuay. Di quis
uru iudicet. aut eos qui assiu fuie. unuate me. qui tor anos t
aus iudicij q publicis. ita sim vsatus. vt referuere multos. ne
mine lectin. ita si dixit no dubitans. si approbant. Gra. Scio
tnu q tam tonitrue calu qu si frequentiby cu ubis subiectis. l. cu
cedentiby. l. antecedenia. q q frequentissime p subiectu mos solet
pferri remay maxime q adiectio. l. q. l. qs vonu collegetes. l.
dubitacionem ostenderes. vt rogabam ut te ostenderes q fisic ipla
cebis. si dicetis q feteris q papa iuiciis addicionem solent g
a significatione vgi. t. vi. Quem sdiu examinu no natis q corpu
humanu dicit aut exo yopa. Cyo t. h. t. nectinay. Quesim acu
fyelina nocturno iuentu. ap tu lecay finis. nec ne hic mero
gnecne ptulit vgi. t. h. Loquar aut silcam. a y a l. dubitate
posuit hor. il. carm. T. apcu odio patiens pulsus atq
sol. o y e a. cay. quinis is t sit indicanti finem. Cyo cu ille hoc
audissent conscia mictus puo reticuisse. cetera patefecit qd
ea nocte egisse. Cneup e y apa. qu prima ostituisse. euapa
da apaebay. quidam est ei to totius belli desepta. g. omia affir
mate dixit. Is iptura sit cecis. Quetu aiimoi ee putatu illa
q negat cu h tam improba sint q fateat. Grece th bi geqd imo
pantes d. Athpoa. idem colligetes. confiteantur q eos dt. Ide
meos hoc postulatu si d statuit iudicium. ee vitcat quiu sen
tentiam q no respicit. oykapa. Tra. t phoinu. Ita fugias nepe
cas. q agitur. p a p a y. Is t eos. Cue sit rogo. tyracay h. Iueas
ge timeo quorsit euadat. sam si illu obtinget vite qui auxiliu
tulit qd fiecat illi. tedetit dampnu aut malu. Anh gra co

uicario quoniam ab omnibus potest possibilitate ecclesiae ab illos qui idiotam
modi. Et primum impresci que non nobis nisi quod per eos et per eorum
tuo presbyterum unum et alphusium presbyterum ad iungere quippe nisi cum suprudum
tribus. presens et optatum et primum impetum item et primum presbyterum et
quinque presbyterum et iuniorum et apparet quod uocatur repugnis iungere. Si ergo quod ioa
illos sequitur qui possibilitate demonstrare uolunt optatis sua sibi
ut unum vb vt Tit iphoi. neque deficiatur nisi deo exprimet d
nec id quod poluerunt sunt officio ydacy. Hic ergo illi solent tpm
dicentium et popularium fuit addentes ait omnibus idem gal. Nos subiunctis
pse potius solum demonstrare. dicunt si dicere uolunt. eyayey
idem poterunt dicere sic. dicam si dicere uellet. i. dicere potuit. Et prius
quam uiteres ostendunt re quod primus fuit non est. sicut. presenti non. et
fuit sibi uiteres. minus tempori ostendere ostendere posse aliquid
nequit ipediat ut dicam si uelis. i. possit dicere si uoluerit tua non im
pediat. Sic iuuo omnibus dicio si uolunt. i. potuit dicere si uoluit uo
i. carum quis matrem meam rectum ad amantium. digne sepsit
prescribere potuit. Illo quod fecit quoniam petrum nos rei non fecit
demonstrare uolunt subiunctis unum vt vgi Tim. eis furtes iacuit
nulle impressenque foras flamis nunquam patrem eyeusem. et su
per memetipsum dedisse. Propter tuum et illi possibilitatis est ostendit ut se
potuisse in demetis fortitudine id quod de se petrum et ab unde modo se
quentes. vnde unum romani necam est existimo illoque auctoritate copiare plo distribuere seculo
sua. affirmate posuit Jo in
hisde VEayo eh. Ecce tue et integre et aperte posuit ait. Jncod
nepiotoh. doctos yoyocapt. eyeien apa quod nam integre et
affirmate posuit in bloco. Jo Jnebeadoty. Jn medium nam respecip
et apu et ait. apud illos petri optatum uba similis sensu quoniam
ab latinos plerumque vt Jo iacum. Ecce sui mox romano sunt
apa hiah hoc dicere putat. Electiue quod in nam sepissime unum vt
impetu et moneat. dicam et dicat quod et affirmate dum Tim. petro
plusque presbyterum inpetum iniuge et presenti presens. Et fuit romani
solent. Et prius ut fecisset in impediret et contra facem in impediret.
et fuit in impediat et in impedierit et fecit in impediat et in impedierit

vnigr̃ i l̃ sion p̃us alpiaal vbi fesli ecce pennẽ hq̃ris auchisem sn
p entra nire assennisq; puer quos omis vndiq; gic glie ĕcũ erãt
aues ꝛ m nida cura resistat Jam flamme rumpẽt rui micus ꝛ tivau
fre ignis p̃ponit rubisse ꝛ p̃uit hausisse. Noi d̃ arte pennis diveis
egiie notũ si cassida ubi ꝛ rectrerit unctura uictura noi ꝛ p
ris egiie Frequentissime nuũ auctores vrunt subuectio ofirmãres
p̃tio temp̃ res pfais Et sciẽ q; hanc vnu vnũ ut adeo guadem
& meliguẽ futurũ. eqre eũ subuectiua ꝛ p̃tin tpis quotũ opũ
vnu hũ fuerit p̃ꝛ ꝛ mutũ vtuaꝛ d̃ sup̃ qqd p̃stinũ. Sigs
nfin indices aut eorꝝ qui assũ fonte minuẽ me q vot annos ĕcãs
iudicis q; publicis sim vt vsatus defẽtẽ minos nemnẽ lesẽ
die qs qd meliugi ita sim p̃ ita sunenat l cognosdat Hec mirẽ
ĕ cum iudicũ vrunt sepe fundo de reb; iam dud p̃tius ꝛ sup̃ eã
sgõne lucũ l̃ sion ut p̃ire ferre nec tantus cladib; auctor
pen erit Cit dicit p cognosceẽ l dicẽ Vt cãus iuũcto onũ by tpi
bus ꝛ q cãq; p̃ea p̃ u ĕ cãuah vna sgũtũ subuũcto ad iũgi Liget
ꝛ auẽ iudicũ ꝛ sbuũctũ cis aut p̃tie l subuũgẽ ut doces ut p
ficias ꝛ doceas ut pficias docebas ut pficeres ꝛ docẽs ut pficẽs ut
pficẽs doceris vt pficis ꝛ doceris vt pficẽris doceueras ut pficeris
sed doceb vt pficereris ꝛ doceris ut pficeris Qi iudicũs vrũ rẽ
q fit iudicares subuũctũ ñ q debuit fl̃ o fiẽtẽtes magis suasd
rie Imp̃atũ q; ꝛ optatũ bũ possũ hyb ad iũgi vt lege ut discas
ꝛ discas vt doceas p̃imp̃atũ quoq; sbuũctũ frequẽ p̃uũ auctor
rel vt Tra ĩandria q so adelpo cãne qũ nõ p̃ ĕ id fl̃ q vis id ve
lis q fl̃ possit. Jo imphoui Desinas sic ingenũ mulier p̃ sine
Qi ac impleris q; meliẽ sup̃dẽ iuũctões grece. Ath ꝛ apa fuci
unt p̃ni subuũctis ꝛ alys ginuctõib; p̃tis vsib; auctor. Jtẽ
alys cõpbabiũ vgr̃ ꝛ l̃ georgiẽ. Tamẽ q; qqd si quis mũdi aut
sp̃bilis mundi mutuũ sbactis exuerint silueste cum mũ Eka
voth Jo ieos. Sõ alios p̃ma ĕdẽs origine mũdi Illuesse dies
aliũ velabuisse tenorẽ Credidiu Gx Jo ieuũ. de puis eneas p
noctẽ plũma volueus vt p̃ mũ lux alma dari ĕ cerne letosq;
explorare nouos qual verõ accessit houas ipse ath qui reuerẽ

fuerit

sunek apakap. hominem ne ferre ne qrè obstruit hoc tñ carū illū pa
tris oratorum cuncta fregisse sui obstinatē Cic. virgil. i vim. si mul
si cum finsti. Cic. Cycero de p̄ma urbana vcotia lex iudicij lig te
detectubat mutatū esse illū prū. Ō uerto mū. Qui lege sua vēdiuē
ad emit multi. iniuriis est p̄ mutari potuisse. eiusq; Ineod tñ
Iuū tutor et patruus mustus diuisti si nubet Cor. et fieri p̄ misse
apud omēs auctores. hunc sensū hac ordinatione p̄ferri iuenit ꝗ
et gri apa. nūtiōem obstinatam sui dubitatam ut sup̄ deū ē pōnē
Tre iphorni. Ob fice apare nouo. subiūctō ē vsus ē vt intelligē et
apa. Jo ianda. Quin tu vno ūlo die ꝗ ē ꝗ me uelis Cic. Jo teod ag
nosces cōsiliū meū. et qd te facē te velim facē iubas te. Cic.
hic affirmatū ē nisi p̄ oribus uero mūogratū. Cyeo de p̄tum vba
na. Qd ageret dubitare cepit siop pupillo redmēt. Qd agēt du
bitē dixit. Et nō ꝗ latim te rebus. qū de reb; tūs acto tpe p̄mis
sis et cogitatis loquū. p̄ fūdo et p̄ sentiō gō p̄ito tpe fūdo subiūcti vtinā.
qū insup̄ dās. Qd ageret cogitare cep̄. Cic. oli vgl. ii. cis. cte hinc
romano solum voluentibus animis hinc fore ductores reuocatio ad an
gune theuteri. Qui mare qui ē mis omū dicūtur retinēt possidetis.
Cic. Cyeo de p̄tum vrbana. Quid et ad exercitū ab sēp̄ sit redimua
sibi hēto. qī qd; redimu exte illo tollere ac nō opis rotū ex reclinu
mus obstuere. Cic. Jneod. atq; in illis cōiūctis diu ē exquo tū tecta
riū venis diectū fit et nouū mouetur. affirmatē Ine qqd vsus ē sibi
nō q si tuum petuna colūbus dealbau putasse. Certe nūq; edicta
re pensē hic q affirmatē dixit oy aptete. Et nō ꝗ si p̄ pōta subiūc
tū subiūctō uinxit oli. meod. Nemo dubitat qn multo maū sit
Cic. nouā facē oli. teodē. Qi mistuit habouū time tūn ofēbat q eū
codicē assignasse. apprnio ytiy. affirmatē dixit Jo teod hac odicōe
si gs retemptor tepplo acceptū. nō ēt vsus obstinatē dixit. nō ēt
vsus oy aiyoay ano. Ā hūus gs accessiū dubitatē dixit Jo ihostū
teod. Ac iste ihostū p̄da molitus fit qui manubias sibi tantus ex hu
ij mercēti manubi fecit qui maior exercitū. quatuor cōiūctas. de al
bandis. qū ille oūs locis edificandis. Cere hic qqd. oūa affirmatē
dixit Jo teod. gs assiguo vtūū ing tartū maximū venit quis vno

geqp gdu d' auaricia tua moueat qm̃ tu uiũ thesauri atq; pōe eius
motus exegis ut qē illā nō audeas oy kayrā Jdem p̄risis nō audes
Jneod. Et edē castonis tetigē furtoz eiusq; monens. AHKAY apu geqd.
corrodie iudices ē rei cū dere sententias ferrent. uidēr opēs apa
ponūno aspicēr Jneod. Et adducētur ē iūdicū ūbo q cū eēt ē
bium mēcessisse ō legē comeliam rē verū q ab eū diuisi ō ali
cui hoīs nobil' nolūtē diuisi ep'ket apa Jneod. hic ē qī q a
nob nouē sol' dicēt p̄ma actō sin uidicij rās facta sit cū apiō isti
ipm̃ tribij hoīs sit gnus optimus senator b i bona fortunas aera
rita omnia amisit hic qd affirmatē pnt subiacētia vbā Jneod
Cui ꝓ indignitatē iudicij sepultime ē actū i senatu ut genus ueū
multaq atq eius mōi iudicēt volēt utq pr HA accipī ab iūcētū ae
hic. Jneodē Jā qui exclamatione senatoris p i cū pōr. iudicō eius
p̄tinēs spolia domū suā referre i manubias dēbere conatus sit
Jē exclamatē illa ase potēr deferri. Ecce hic qd dire indubium
bih posint sbiūctū conatus sit eneri p HO HHapa Jd ?eod. Ars mil
to sunos p̄maros audisse cū dicēs iguosca ꝓ optē qd falsū cōdiē pri
ceris. sūgi mundia grā tuū oflagrarē ea nūl p̄udisset ē qī tu
peud fuisset Jneod. dicēr inqua i religione adducēt i domestica
ꝓ legū meru qd illo imperatore fuū sit hic qī affirmatū vim
hēr subiūctū vbū Jnglb nō dubito q̄ offensionē negligētie vitare
ass atq; effugē nō possim. OHYAH. Quapp ma me repēcē ē omnibi
audire ut ex utroq gnē i uiris dicendi i sartiū exingētoz ea
postulēr q̄ maxime digna sint eo ueo cū p̄uū aut mediocre obiec
tuchl optēat ex HAPAYAH. Jam ut p̄tē fuis ē qui aspiciēto ache
lione sinterisi sbtē uacuse urbane p̄uincie doc hoīem qtē
possi fī tutorel ꝓcuma p̄tōr si tediset qīnadm hōem adducēr
qīnadm sine piculo dā suo dareēr posset oy ca pato y H nō uidēr
Jneodē Jste adarbitū eius cui l' nō conabat hereditatē ereptam
iubis quia equū edcū eū sēpsit Cj HEPPAY Quesco ognosce quis
testamēti fecēr p̄fecēr ne p̄tō iudicētō vlic qī indubitabili fuerō sb
iūctō inquo ē aliqua dubitatō vtrū stāt nec ne. Dūne ceto cui
li sigs nou qd instruerēr bre nec omīa q̄ ante acta sūt rata ēē

poenae i. nō dī pati eē tuta. Ge. hic ēt affirmatē poēta sic subiūgit. Jne
dem. Ac si hoc uuis nō vnū uolē eā diuisse. cuiusq; possisse. Ovidius.
q. affirmatū teodē. Quod si plus legerit quī adhuc videt ve pme
nuit Jneod. Jam hoc magnū iudicū de illū singlari uīpbiuire
q. ē. ut rēl sua sponte instituisse. Ge. id neminē metuisse ne
gs repiret qqd illū instituī seq veller. Oacoepax apa. Phyde
si potes si habes qui te audiat. si potē ē deō audiens eē eripias
tu uolūtatē meam tu bona vinis vis omīb; hi plus. i nō mā
nu iudicasti. Ge. ūte hūc ēpe. atq; iudicō relinquī. Jneod. Si
mul dū ē vū uis ciuile adiscat. Arcolestētes. ei indisciplinā ēdne
Jneod. Ergs testūcō. se eē videē arbitrē. q; tuū nō exercuī. lege
agēr inhīdinātē. aut ppe deletis punciau eū satis accepisse spō
sionē facēt tui delīdinate ēntret. Jneod. Videte ne hic iste cū
reverit. Ge. Jneodē quid adpīcē vē possor sic. nōne id q; op
tet vē possorē eē optrat. Jneodē valde bē mīp. neminē fu
isse qui istī similē dia se vellī. Jneod. vtrū dignores hōies. ex
istimasti eos qui hīrant mīpuncia. q; nos qui equo iure vtrū.
Vbi apa. l'ah. greece nūcīdes. stellugēre sunt i mēpūcōne. Jd teō
a eū edeū eorū. eorū arbitru. q; diu sunt designatus optinerit qui
ab isto uis ad utilitatē suā nō declinarēt. Cū uō i magistū cōt
nō edeū suū. sū ulla religione tēnebat. Jneodē nō ēsd redire
i memoriā quirites. q; libido istī nī iure dicēdo fūīt. Evonch
apa. Jneodē bāc rōtē exercabant q; ūrē tam religsī. Ge. apa.
q; ego nō memorē. nō nos illis rēdarī. nō memorarē. Ge.
Jneod. oblitus ne igī. vos puritis eē. q; adhū sit iste solitus vgī
plebē romanā cōcitē. Jneod. superbia uō qua fūīt. gs ignorat cū
adhū iste tenuissimū ēp̄ sīt despexit liberū eē. nūq; diuēt oīa
affirmatē diem. Jneod. Inpetūt ne uīnēt ad magistū. qui
uīuīt quo exemplo. Oypanv. apa. Jneod. Si mori mis ē. Ge. Da
ē tōte pōne nescio ante q; vīrēt pīcīn. perēcepit. Jneod. dicebat
edeū eius. nō aptē mōrī. hī dūtes vālē q; pīcē dū ēsī vetusset.
Ge. rem demōstrat. q; pēē hīdīnis vetūs. doc; an dubitauī q;
diuīp ōte q; nūcīp l. heros puritū solitus sic appellare. optūū

negocii sui suii esse declarari dicebat monumentum illa amplitudine illo esse
quinis laterum tectum integrum quod est tantum aliquid se in neminem iequo motum
potuisse posse. Hapax apa. Ieos. Abominor qui legere nosse qua ille lege
nus tantum columpnam colere. Hapax tra apa. Prendicli mecio fit
nulla. Qui puteus expedire ita accipere ne eos tu gratiare dum
esse. Ieos. Ortum quinextremis paupertate prebus fuit qualis in
bello proxum peo que fuit qui infeto pasi. k pyrata nefarium repi
atur. Ieos. Nemo quidem tam audacem tam animum tam potentem fore
arbitrabatur quam nefarios omnium tam multis restibus iniectus
ora iudicum aspicere aut os suum p. t. ostendere auderet. Est id vnum
quod fuit ut ad audiendum precibus paratus ad audiendum. Nam si id
fecisset quod statuerat ut non adesset quamquam aliquanto quam opus in est
cognoscere quod ego laborasse in unum rem emo eruit si depulsus
fit iq. qui ad eum voluit. Si fortes fuitis in eo quod nemo sit aut
defendere vbique alienum suspicatur quinctionum genus cum subiectis
e iurisdictione. Ieos. el. Impendencia frugis fuit quod mercem ieos.
Iste vnum e quia aspexu pecunia abreptos filios ad necem ducere
et pecunes pecunia sepulturam habere poscere. Ieos sic romanum p
istius vnum supplicio deceptus fuit ac non si fuerint non istum mai
use scel. deprisse quod eos. qui istum sua sua iubaluit. Hapax e apa.
Ideo ex imo lib. quodnis tot vsus pro nec statim vt tocere quin fs
quillie hic ostrone vsi sint auctores eloquence latine Iub. qui ant
eos inuenti sint. quoz illi vsus nam et existimaui collectos sub
rem plo Inaleybia. depere apprehoypay Qui nos sic sup ostecium
p subiectoq pfectes. Hon egem. an greca iuctione. vbi ex
patre et aeos et cognatos primos esse et optimos. quisquis sit mi
nistrent e. Ieos. Myopay. Vid. ai. n. H. fit mia si quotum mix
cepi sic mix cepi sic mix desido Et arrente quisquam qd. e sine ah.
l apa. ubis vtinam optatis. quin hic vtinam. quod nos vbique ioi
bus sensibi faciam id. qui ad supdeas quinctoes genus attinet
sb iuctio pse ubis vtentes. cum illi non solum optatis si t. indici
tuus ut. sup diximus eas adiugant vt id plo meos katu ba
sere e ut sb iuctio vtam dicendo diuum expeditus esim. more

Jneo ΝΕΚΡΙΚ. Nunc mgd uuĕ u me auellas ꝛfurmatē dicit Jneos.
ETYCOY p nductōem optatō ē vsus. Di quis tibi indicat deus mea
d. tō. Sola nō solū ei. sz. WATZ opo vrt ī optatis adūgi abat
ticis cū ap nos. tmu ut cūtul dūcto ēp ne ēn YΝΑΥCE sgt subūctō
sociantē qui tamē simul ē ut sepe dicimus optō vt ne frustra dispu
tarē. Jd ī. geregie. AWONKAY. Di uetus loqu homerus. bre
mi vogantē ponētes cū optatis pferrē. plā. Ty. Cū. autē latinu
geqd ouūbz tpibz sbūcti moi z īoptatō vtuntur ostendit tmu
vsus. ēp antiqores. donan arcū septores vgl ī vi. Hac tyrana tem
fuit fortuna secum. Ih fuit optatē posita ī ēptōe in euce hi
ubū q tam ptin pfā q fuit pōt ē. q donatus z aly qdā subuic
tō tiūū putat ē. cū alie omis uocet optatū omnes sunt z sbiuc
tō. G. Sō ī uico insup dcā artica ōne. q illi optus vtunt hi q tē
pe indiscrete mi sunt vsi. Jn uenustē tū sit mi ponē sepe
met cū p sbūctā vsi vt hoi ī. ij. carmū. AAE tem illa pstat ce
rebro. sistula ā ī saucē ictū dextra leuaq posita pp metrū.
Quoniā igit d one modo vbi deū ē. qui omes eius casū se
quunt quē gen sui sigō ubi exigit quī AAEYOY. grece vocat
dei ac signo q frequentissime q ieuō. Scio tuq q d oīa actū ap
latinos q facuūt esse passiua q z rūsticū sit. uiroles sine dubio
acō adūgnū. ut oro te. q hī eadē passiua ut oro ate. Sisti accuso
te accuso ate. curo te. curo ate. audio te. audio ate. patio te
patire ate. Jnpet te īpetro ate. tēpto te z tēpto ate. negli
go te. negligo ate. despio te. despico ate. sentio te. sentio
ate. īpedio te. impedio ate. Jnelio te. melio ate. īcipio te.
īcipio ate. Dis. z. depnēcia. actū significa cū tū sicē. q cūq
actū sequit. vt fugo domū. eo ire. nauigo pontū. ardeo uxorem
qū pamo accipe vgl. mbuē formosū corydon pastor ardebat
alexim. dedisto illa rē. lucanū. ī. d. dicit. tam pace dicēm. duē
Cyco tamū simplices ei passim pstulat deprā vrbana. dū ē. vnde
nisi uile discat. Tzu. īanda. Sondū silueslū me turbe īcēa
īanguhī. alij b. Abeam atq ordinisci. hic villi. pl. villū. qd
diminutiū ē. vnu vgl. ī. ij. eij. pl. stupet īuiupte domū erica

se minue. hoc t. l. cetera. hec multebo expauit enses. sic doleo pede
ferueo pedes ambulo spacia. sic t reponenda rusticum actus grauia
sedet hoiem loqr fabula expiscor sdeum. Subtrahi exterius quam
exactis eq eu accō t dō adiugur eq sur acqsita deqbr mor dicet
vt do t suu. dono illi aur. dat il decet sensu dono illu fuo more
artico vgi. eij. deiuestu eneas pmisso munie donat. sic pbeo
psto. existo exhibeo manco posticor. moror. idico. replo t
illa rem. sic dias pdono t illu t pfero t pficio. Paucis sur
q actu uoce soli dō adiugur vt uoceo t in urceo. maledico bu
dico punico. hoc t. p. cetera. Cur t minor punitur lesa fide. Jo i ij
sedtu cyri sdio phrcuate. dissidentes plebi uno beatior exuitur
uirtus. Quius sigl antecedit li q abpiaat nisi acqsita. l eqpanna
sur poudi. sloceo t nocens t fio. iuuo t. qi. i uideus t fio. li e
no ferres te bu agere unde. maledico t. oe dedico male. In
uenusu pauca quor quinus actus riuscetur. salua psona no unt
eu passiua vt fatio te. exeo eu i finitis vb oporu ut calefacio
repefacio. obstupefacio. Passiuo q eorum fio t exeo sunt li xpo
acipiur vt calefio repefio. obstupefio t silia. cu ppibus. ij. eo
pieu facio plu in vt passiu vt pficor pficor. affico. or. ifico. or
effico. or t silia. Illa q vba actoru vnu habeat quor actus ad
reseruetur loqla prtuo. qde primas t qde t sas noces. no possit
naturalit fiat passias hde. qppe eu nec dese ipe log qde pucante.
possit q e pme psone nec adeas eu cetera audetu. q ppe ad
sam prtuo psona loqu possumus. Tcia no unt psona vequa
it prima t sam loqla recte fieri pot. vt laboro vestis. vt vgi.
i eij. Arte laborate vestes. potat fluuu. Juu i. ij. eporu fluuu
medo pitere. sic cenae aius. dpitet pisci. sic. detre spa
cu vu tpi i adelph. deesd iam spacio. t transire
Passiua q ablo l dato adiugur vt doceor. are t. videor
ab illo t illu. sic passiua vnu habeat neutra l depponenta
vt vapulo are l. e. exulo nasor. pacior. Lic tamu actu adde
bus quibus pduisat res solet fi passio. vt doceor are l nus pas
cor are cane. vnupeor i sipiente vgi i ij eij. Testor cu deos

et regulana tuuq dulce cap magistis luctu acrugier artes. et
doctu h. et palcitur et vitupan et astrigun duiss rebus slalci h
et exulare adunā rē ptrū xpi natus et exilij. Cōmutia ēq eū
actū sgūr actōe ōnē. eū passione passio sequ ōnē vt ēmu
te et ēmuta ate. Absoluta sū actē sū passue uocis sunt eu
ntō pfectū ostrōnē suant vt plo vnur. ayles dambulat so
ēes philosophae ego esuro tu dormis ille vigilat. Recepta
uō sū sū passū ēq ayeoy h. uocē hic et absolute pferre veru
beo horreo tepeo feruco et cōiugē ablāt hys vt rubeo pudo
re horreo frigore tepeo aust feruco estate. Hec solū tmū hys
absoluts si ē onūb; ūb hic abtrū adiugē eū cum pcū ēiectū
xpius actus et passionis. Hic tonū spē facere vlxi vt plo viuur
ātā. et paēam ayles dābulat pedib; et pceres sedtes phāe
sapia et psapiam dlī horreo frigore et pfrigus. Hec mrp
absoluta posse obligs ad iugē cūb; eū ē tūstā h et absoluteē
ferri eū maxime ahq sū passionē ipō actu sgūr. hic amat.
ille luget. iste ridet. Itaq virgo. hmsteuōi res amīoa ostēdē
passōes eē vt vgo ī vī hm metuūt cupiūtq doleūt gaudēt
tmēt p Jo ī eōd lugētes capi Jo ī v. Rasit pūt optū Ri ī dāda
amat dabīē ei argēē ame dū erit comōd. Et tūsitis eād ūba eū
cūb; tūstrē dūo. amo et ēuāā lugeo mustā. rideo stulticiam.
Que uō nō egent obligs cūb. ea ñ passū hūt vt spiro viuo
et nauigo et pficisco. Quūmis ī ēq figurate ut sup ostendimus
nūgū obligs cūbus vt secū viuit vitā et exspirat ānā na
uigo mare et nauigē mare et filia. Atq egē cūb et tūstē
nūgū obligs cūb ut actus mboīem fiat. hūt et passa vt fe
ro et pdonē. Qū actū ille ēpīdas mēq fit fuerit ūbū passū vt
ferior ate viuō te et volueror ate. hoste. Recipūt pmea
ut ostendimus ēq ēq mis sunt actā et tūstē dūo mboīem tū nō hūt
passū vsu deficiente vt nocedē facio te dochī. Si ī ūbī loco
pusīm hē ātū ūbū sīr actē uocis. si sgōis passue vt flo. Sto
ceo ēq et maledico. būdico īuideo. Cū tū passū hoē ī arte poe
tica auctoritate pmitur ego ē accrēm pmea si possū īuideor.

Jo. i. actū ei ūbo aim dō adimpiet i. ep̄la. Jnuidi vsū ingnoꝝ re
cuis t̄ calo arguitur. Thonit. Cr lib. mū. ad mutuōem gēoꝝ dūt ad
mingiē. ¶ Certi uō n̄ fiunt omia acq̄sitū l̄ eqpancia l̄ supeminēcia
l̄ subiecta amō tū fiūt ad voīes fiuencia ut p̄dicitur adacōs ostē
dunt. Cum ut ip̄ supponat p̄ sona tum agēris q̄ patientis. vt do
ceo te. i. doceri ate. Jam Jo. qui pauē. misgōne passa. i. fūt actū
q̄ addēp̄ tuebat. cū actū p̄ferebat. ūbū. i. mīn adulthī pa. sūo
q̄ ipō ūbo ut inpōtentū. intelligiē. i. si nō apponat. Cont. uō no
minatū agēnt. i. ablatū. ut erudio te. erudior ate. tango te. tan
gor ate. ¶ Item q̄ coia virtūt p̄ mōr. mos. o. stūbis. ¶ Verboꝝ ueio
alia adcorpus. alia ad animū. alia ad virtūt. alia adeyrtūseius
accidēcia p̄tinēt. Ad corp̄ lauo te. tondeo te. vlnō sordido. ad
anim̄ erudio doceo. Mstruo moneo. o. stulo suadeo. ad virtūt
sedo offendo. moneo. noceo. malediceo. bēdico. p̄mideo. Ad eyrti
seius accidēcia dico. imperio. sbigo. como. Sūt alia coia. oīl sup
dōꝝ vt fūdo te. dehl l̄ formosū l̄ felicē. ¶ Jnuenūtur q̄dā q̄ actū
uocē. i. o. stūdē. tūm passam. i. mūr. sgōnū. i. passa. actūm vt timeo
te. i. timeor ate. metuo te. i. metuor ate. Lucā. i. v. Dū metuūt
sp̄ ūtūq; exp̄ūtur. abomīn. ¶ Ī sūt laudatū alia l̄ vituperatū. vt p̄di
co. cuio. lauo. celebō. amplificeo. uituperō. culpo. reprehēdo. jnaiso
accuso. jnfamulo. sucēso. alia artificioꝝ ut philosophor. poetor.
architector. medicor. medicor. i. medico. i. medeor. vgi. i. ij. ge
orgiē. i. sensibus mechanicē. adhelis. Jo. i. l. Sed. uidi eqdē mul
tos medicare seruentes. ¶ Sūt alia decepti. vt fūllo. decipio. eludo
illudo. illicio. pelliceo. alia acq̄sitū l̄ supeminēcia l̄ subtra
l̄ eqpancia q̄ dō ad iūgiē. cōstātēq; sūt. gīnūs l̄ sgōnūs. ultroq; vt
laboro. t. timeo. t. vigilo. t. p̄ruguo. largio. como. minōr. i. dul
geo. p̄sto. p̄beo. erubeo. co. annuo. cōsentio. assentior. mediare
t. v. sanitatē. t. aegro. dī. tūm. i. medico q̄ actōs. suat. hūē. vgi. i. ij. ge
orgiē. sensibus mechanicē. adhelis. Jo. i. l. Sed. uidi eqdē multos medi
care seruentes. Tre. i. aīs. Cuius labore atq; eius dolore gēo. ut medi
tatur. euo. Jrē. euphorbū. Q; sanāt. euisnōi. inpare. laid. cupidi
tates. quas tū. adūse. fleūt. paulo. mederi. possūt. medeor. t. i. te. Sal.

mcarcl' fortuna eni' libido gentibi modat' Intelligitur' H rel omis ad
felicitatē l' administrā genetū' luci' lis' Sidū q̄ cūq fugā modant' oli
pi modant' pregnit maledico t' Cyc' poictiv eius nōie optimu
ut ñ t' ignori maledicebāt t' būdico t' pro tēpo vgl' ll' g' Jam subi
tum diu cū male tēpat vnda carent qū pparto acipit' Supeniūt
cia sūt l' subiecta vt impo t' vgl' ll' Georg' exerter q̄ frequēs tellurē
atq impat arui' Regnor t' dūor t' Principio p iuteo pspicio t' cō
silo t' statu cōsulo te interrogatū ē ⁊ nūc lir passu quoū ī tpe
Cor tanū ādā possit acqsitū ēē Subiecta sūt vt s iuo t' obedio
t' pro ministro ministeo t' famulor Cappancia ut iuctor t' sno
amor loquor alcō ī iuteo t' Jam plerūq adpatet fit felicius a
genites auctorq ē hnū helicō' dicetur Kaurvoy kay oeay De
cernū l' inquisitū acto sentū q̄ro te Sit ī uenio repio cepio de
sideio opior seruior sequor sector p̄stolor te ⁊ t' Si mag' qū deō ad
iūgit' acqsitū ē Tbi ī eit nuch' Quū p̄stolare p meto Cyc' ī ī nec
tuat Cum t' adfor t' ereciū p̄stolareiū ⁊ que pprinentā i Kay
opc dūt habeo possideo teneo cōtineo sustineo s no custodio cuior
tuor defendo prohibeo arceo ī pedio impleo solno vnico supo to
mito subigo deieo Adiorātū quoq colore te honoro te adoro te
erubeo adulor te ⁊ t' Suspicia ī l' opinatā suspicor opinor arbitr
existimo teor a maxime infinitū assimilit sbauei cū acto vt
suspicor inimicū ēē opinor amicū ēē arbitror alcē pfiturū ēē
Si ⁊ alys infinitū iūgit' opinor me ītelligē ⁊ intellexisse vgil'
existimo recte legē ⁊ cyc' ne legisse ⁊ sl'ia Volūtatē ēt sgūcia
acto cū iūngit' cū infinito alcui' ubi volo te ēre Sit studeo ppo
cupio affecto festino ū infinitū aubo sit aly cusu iūgendo Due
ī ucto infinitū ēt ubi siu ōrē s uare vt miseor tui miseri tui vo
lo sloceo t' nocē tibi cupio dignor te laude dignari te laude cupio
oeteor laude meteri laude affecto Absolutus uō si supōcā iūba
iūgant' vt desido iuuere filiū studeo te ēcere ppato me ablare
Si inl' interrogati interrogatē vt rogo te stipulor Jnuel' ī ih qūc
uis stipulare ⁊ prius acipe q̄ to ut tonens illū pat audiat frequē
tissime tanū stipulor abste p interrogo te di quoū ⁊ q̄ro abste Cyc'

Suetonius in iij primo gram. exercitus. Juvenis enim et ipsa illa sententia quod
dum abstet stipulor. Suetonius in iij primo omnes quoque virgines anoen
stipulari non potest passive dicere. Consulo cum interrogatum est ut supe
diximus accusativo vel ablativo adjungitur. cum vero adjunctum est dativo copulatur.
Timebitis quoque ubi ad actum referuntur ut Virgilius. te pluvio. pluvio
laemo. quem te et pater te virgo. tibi tuae. Dum quem dives et
qui mi vestibus ut profert. Juvenalis in i. Hic quem veris patris in enim aspi
re quassas. Intelligimus hic romanos quem ut pretium. Vocem quam
voco te. implorio clamo. noli mecum accersio. Illa quoque notanda
quod mihi significet actum si magis sit passione demonstrent. tamen
quod actum vitat uocem. accusativo vel ablativo ut repeto. vomito vero
fugio recuso. excuso. simul metuo et timeo. hec autem cum passione
dum magis actum significat. Et orio ut timeo timorem facio. timeo vero
timorem patior. Virgilius in v. Dum metuat sit timeque exprer abortum
Id in i. Ferimus vinos pauperis fugiunt pulsum fugat quod est fugit.
Et mutet vim vitat et similia. Hortatur quoque accusativo adjungitur. exercito
incito hortor moneo. agno stimulo. precatur in accusativo vel ablativo oro
obsecro. obtestor. queso. imploro. hec non solum accusativo sed dativo adjun
gunt. Te laudo. hunc supplicabo. Et hic sibi plus aliis omnibus quam
sunt cum sed speci. omnia ita esse accusativo huiusmodi obstinato. uno castigo do
ceo illudo calefacio frigefacio. Ad sensum principia quod in accusativo vel ablativo
qui pas in ipso quoque actu significia. Greci excepto uno eque plus actus
vitat quia alii sensus nos accusativo explicantur. quare ex actu nocet nocet pas
sua sciencia ut audio te et audior ab te. tango te et tangor ab te
castigo et castigor. seneio et senecior. sic omnia actum. Imperio illa
rem parco et parcior. curo et curor. Impedio et impedior. negligo et ne
gligor. separamus sui discretum cum accusativo et ablativo adjungitur ut aliquo
illum hac re et ab hac re. sic pello et amoveo. vetero sepio. dimo et
educo et similia vegi in ij. est posse vitia te veior. aliquid regem
Cyro philippum v. ad urbem. antonius imperius magnitudinem aliquid
Id in iuechigam ij. Quis nam aliquis aliquo. Hec mixtim ubi sensui significia
quod vitat aliquo possionis accusativo adjungi. Cum multum quam alia sint et ac
tiua et neutra quod quis in intellectum qui aliquo parti vitamque actis

tamen adiungitur ut amo et desidero et ardeo. Virgilius in bucolicis. formosum pa
stor coridon ardebat alexim. ¶ Neutra et deponentia quod superius dictum
est si actum significent et habeant transitionem ab homine in hominem accusativo
coniungitur. ut facio te doctum. sequor hominem. miror. aspernor. suspicor
contemplor. conspicior. unde non irrationabiliter antiquissimi in passione
significatione ex proferebant. quod latius de verbis tractantes ostendimus. Si
autem hec eadem i. neutra vel deponentia passionem significant passivorum conditionem
sibi defendunt. i. ablativo vel dativo coniungitur. ut fio a te doctus. vapulo ab
illo exulo nascor patior. ad eos autem casus ad quos coniungitur indicatum
necesse est totius verbi declinationem construi et participia et supina. ut a
mo illum. amans illum. amandi illum causa venio. amando illum vigilo
amatum est illos amatum eo illum. Nam in v. desinens magis nostro adiun
gitur. Virgilius in iiii. Nec dictum facilis nec visu affabilis illi. ¶ Non mire
ris tamen omnia actum et quacumque voce actum significantia cum transitione
romanos accusativo coniungere. Cum actici quorum meis tamen in eis quam in aliis
constructionibus in plerisque idem servent. De exemplis omnium partium orationis
collectis ab auctoribus utriusque lingue. ¶ Quamobrem necessarios
diximus esse multos et diversos usus ab auctoribus utriusque lingue col
ligere omnium orationis partium quorum exemplis gaudeant confidentius
quod utantur. qui laudibus utriusque gloriari student doctrine